

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΗΠΕΙΡΟΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΚΟΣΜΗΤΕΙΑ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζοηδ
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 36000

Neoficial

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 6 (57)
11 ΝΟΕΜΒ. 1939 - Δ!

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝ. ΝΕΟΛΑΙΑΣ
(Νόμος 334)

Νομικού Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, διοικου-
μένου υπό 'Ανωτάτου Διοικητικού Συμβουλίου
προεδρευομένου υπό της Α.Ε. του 'Αρχηγού
της Κυβερνήσεως κ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ, δατίς
καί εκπροσωπεί ταύτην, αναπληρούμενος υπό
του Κυβερνητικού 'Επιτρόπου
κ. ΑΛΕΞ. ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΤΟΣ 2.—ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
ΑΘΗΝΑΙ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Δ/ΣΕΩΣ, ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ & ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟΥ
'Οδός Λεωχάρους 19 (Β' όροφος)
'Αριθ. Τηλεφ. 32-094

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ: Περιοδικόν «ΝΕΟΛΑΙΑ»
'Οδός Λεωχάρους 19

'Αριθ. Τεύχ. 6—11 Νοεμβρίου 1939
ΤΙΜΗ Δραχ. ΤΕΣΣΑΡΕΣ

Διά πάσαν πληρωμήν πρέπει να λαμβάνητε απόδειξιν φέρουσαν την υπογραφήν του Γεν. Γραμ-
ματέως της Ε.Ο.Ν. κ. Σ. ΡΟΥΒΑΛΗ Συνταγματάρχου έ. α. και την σφραγίδα της Ε.Ο.Ν.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

	Μελών & μαθητών	Μή μελών
ΕΤΗΣΙΑ ('Εσωτερικού)	Δρ. 160—	200
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	> 80—	100
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	> 40—	50
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Αίρ. 'Αγγλίας		1
Αμερικής Δολ.		6
Αιγύπτου Αίρ.		1

Διά Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου και 'Ιδιω-
τικού Δικαίου (Δήμους, Κοινοτήτας):
ΕΤΗΣΙΑ Δραχ. 300

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ
ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ «ΝΕΟΛΑΙΑ»
ή ΣΠ. ΡΟΥΒΑΛΗΝ, Γεν. Γραμματέα Ε.Ο.Ν.

«H Νεολαία»

ΟΙ ΣΚΟΠΟΙ

Το κίνημα της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας
έμπηκε εις τόν τρίτο του χρόνο από την περασμένη
Τρίτη. Σε άλλη σελίδα του τεύχους αυτού ο αναγνώ-
στης θα δῇ σέ γενικούς αριθμούς όσα έπραγματοποιή-
σεν ή 'Οργάνωσις μέσα σέ δυό χρόνια. Από τούς
αριθμούς αυτούς θα σημειώσωμεν έδω τούς πλέον χα-
ρακτηριστικούς. Τό 1938—τό έτος της έξορμήσεως—
ό αριθμός των νέων που κατετάγησαν εις την 'Οργά-
νωσιν ανήλθεν εις 300.000. Τό 1939 ό αριθμός αυτός
έφθασε τάς 750.000. Είναι αυτό ένα αληθινό άλμα.
"Οχι από τά συνηθισμένα, ακόμα και αν προσμετρηθῇ
μέ τόν ρυθμόν του ελληνικού χρόνου, που είναι ίδια-
ζόντως όρμητικός και ταχύς. Τό έτος που αρχίζει θα
όλοκληρώσῃ την σύνταξιν της 'Οργανώσεως. Τό πρό-
γραμμα εις τό σημείον αυτό είναι τεθειμένον από πολ-
λού. 'Ολόκληρος ό νέος πληθυσμός της Χώρας, των
άγοριών και των κοριτσιών, ό σχολικός και ό έξωσχολι-
κός, θα καταταχθῇ εις την 'Οργάνωσιν. Τό έργον που
θ' ακολουθήσῃ κατόπιν θα είναι άπειρώς συνθετώτε-
ρον. Διότι, χωρίς καθόλου ν' άποτελῇ μικράς σημα-
σίας έπίτευξιν, ή σύνταξις δέν παύει μολοντοῦτο να
είναι μόνον μέσον. Σκοπός παραμένει πάντοτε ή πο-
λύπλευρος κατεργασία και ή άσκησις της δυνάμεως
της νεότητος. Κατεργασία και άσκησις, που τό άπώ-
τερόν της άποτέλεσμα θα είναι ή δημιουργία μιás
νέας εθνικής κοινωνίας. Μιάς Κοινωνίας άρτιώτερα
συντεταγμένης, άξιολογικώτερα ίεραρχημένης, με βα-
θυτέρα την έπίγνωσιν της κοινής της μοίρας και διά
τοῦτο περισσότερο άλληλεγγύου, τιμιώτερας και πρό
παντός δικαιότερας.

'Εάν ή επανάστασις της 4ης Αυγούστου είναι—όπως
είναι πράγματι—κίνημα εθνικής ανασυντάξεως, τί-
ποτε δέν έκφράζει τόσον γνήσια και τόσον αληθινά
την προσπάθειαν αυτής της ανασυντάξεως, όσον ή 'Ορ-
γάνωσις της Νεολαίας. Είναι τοῦτο μία διαπίστωσις,
την όποιαν όχι μίαν μόνον φοράν άρμοδιώτατα έθε-
βαίωσεν ό ίδιος ό δημιουργός της 4ης Αυγούστου, ό
'Αρχηγός. Χωρίς την 'Εθνικήν 'Οργάνωσιν Νεολαίας, ή
μεταβολή της 4ης Αυγούστου ως μεταρρυθμιστικόν κι-
νημα, και αν ακόμη είχεν όλην την έφεσιν, δέν θα είχε
την δυνατότητα να έκτείνῃ την φιλοδοξίαν της πέραν
μιás προσκαίρου βελτιώσεως των δημοσίων πραγμά-
των εις την Χώραν και των συνθηκών της ζωής του

λαού. Θά ήτο'ένα φωτεινόν έπεισόδιον, όπως τόσα άλλα
που είχαν σημειωθῇ εις την νεωτέρα μας ιστορίαν.
περισσότερον ή όλιγώτερον έντονον, αλλά παροδικόν
και φευγαλέον, χωρίς διάρκειαν και χωρίς συνέχειαν.
'Ο 'Αρχηγός τό διεκήρυξεν ό ίδιος. Τό είπεν ακόμη
προσφάτως εις τούς δύο μνημειώδεις λόγους του εις
τάς συγκεντρώσεις του «Συλλόγου των Γονέων». Εις
τούς λόγους, εις τούς όποιους έξαντλητικώς διέγραψε
τούς σκοπούς της 'Οργανώσεως εις όλην των την ευ-
ρύτητα και την έκτασιν. Με την 'Εθνικήν 'Οργάνωσιν
Νεολαίας ή μεταβολή της 4ης Αυγούστου έθεμελιώθη
ως κίνημα των νέων ελληνικών γενεών. "Εγινεν ή άφε-
τηρία μιás νέας περιόδου ιστορίας. Μιάς ιστορίας,
που, ένφ θα συντηρῇ αδιάσπαστον τόν σύνδεσμον πρός
τό μέγα εθνικόν παρελθόν, τό πρόσφατον και τό άπώ-
τατον, ένφ θα περιφρουρῇ και θα διασώζῃ εύλαθώς
τάς αιώνιους αξίας, τάς όποιás έχάρισεν ό 'Ελληνι-
σμός εις τόν Κόσμον, δέν θα παύῃ να προσθλέπῃ με
μάτι άθόλωτον πρός τό μέλλον. Ν' άγρυπνῇ και να
προσδέχεται τό μέλλον αυτό και των νέων καιρών τάς
υπαγορεύσεις. Να κατανοῇ τό πνευμά των και ν' άρ-
μονίζῃ την ζώην του λαού πρός αυτό. Μ' ένα λόγον ν'
αναζητῇ και να διαμορφώῃ νέας και τελειότερας μορ-
φάς ανθρωπίνης πολιτείας και βίου.

'Η συντεταγμένη ελληνική νεότης, την όποιαν ή με-
ταβολή της 4ης Αυγούστου κατέστησε δυναμικώτατον
παράγοντα και έργάτην της εθνικής ζωής, άπαξ έδέ-
χθη την τιμήν, άς έμπνέεται όλονέν βαθύτερα από την
έπίγνωσιν της βαρείας ευθύνης, που συνεπάγεται αυτή
ή τιμή. "Ας άνδρίζεται με την συναίσθησιν ότι αυτή θα
δώσῃ τόν νέον τύπον του πολίτου, του ανθρώπου και
του 'Ελληνος, που άπαιτεῖ ή νέα περίοδος της ελλη-
νικής ιστορίας. "Ας γνωρίζῃ ότι ό τύπος αυτός, ένφ θα
διατηρῇ όλας τάς βασικάς ελληνικάς άρετάς, θα
πρέπει να είναι γενναιότερος, αγωνιστικώτερος και
πρό παντός δικαιότερος. Διότι—ας μη τό λησμονῇ κα-
νείς, άς τό ένθυμοῦνται πρό παντός οι νέοι—μέσα
εις την αποκαλυπτικήν διαταραχήν της φοβεράς έποχής
μας ξεχωρίζει σαφέστατα ένα αίτημα, του όποιου ή
ίκανοποίησις θα δώσῃ την λύσιν της συνανθρωπίνης
τραγωδίας: τό αίτημα ενός δικαιότερου κόσμου.

Κδς

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ

Παρακαλούνται οι κ. κ. Διευθυνταί των
Σχολείων, Δημοτικών, Γυμνασίων κ. λ. π. όπως
εις τάς έπιστολάς των πρός τό περιοδικόν κά-
μνωσι διάκρισιν των έγγραφομένων μαθητών
των ως συνδρομητών και των αγοράζόντων
τοῦτο καθ' έβδομάδα.

"Όταν δηλ. ζητούν ώρισμένον αριθμόν τευ-
χών διά διάθεσιν λιανικήν, ν' αναγράφουν «Δί'
έβδομαδιαίαν διάθεσιν», όταν δε
πρόκειται περί συνδρομητών ν' αναγράφουν
τόν χρόνον διάρκειας της συνδρομής αυτών.

Επίσης καθίσταται γνωστόν ότι οι συν-
δρομηταί έγγράφονται ή παρὰ των περιοδευ-
όντων αντιπροσώπων μας ή άπ' ευθείας δι' έπι-
στολής.

Η διεύθυνσις του Σχολείου πρέπει να είναι
πλήρης, με την πόλιν ή τό χωρίον, την έπαρ-
χίαν και τόν νομόν εις όν υπάγεται τοῦτο.

(Έκ της Δ/σεως των Οίκον.
υπηρεσιών του περιοδικού)

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ κ.κ. ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΜΑΣ

Παρακαλούμεν θερμώς όπως
οι άλληλογραφοῦντες με τό
περιοδικόν μας αναγράψωσι
πλήρη την διεύθυνσιν των,
ήτοι: Πόλιν ή χωρίον, έπαρ-
χίαν και νομόν, όχι μόνον επί
του φακέλλου, αλλά και επί
της έπιστολής.

Τοῦτο είναι ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟΝ
διά την ταχύτεραν και άσφα-
λεστέραν λήψιν του περιο-
δικού.

«H ΝΕΟΛΑΙΑ»

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ & ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ (τῇ 30 'Ιουνίου 1939)

ΔΡΑΧ. 1.205.000.000
» 10.665.000.000

ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ: ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΚΟΡΙΖΗΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

Δέγεται κατάθεσις πάσης φύσεως εις δραχμάς. 'Αγοράζει και πωλεῖ μετοχάς και όμολογίας εις τό έν
'Αθήναις Χρηματιστήριον δι' λογαριασμόν τρίτων. Παρέχει δάνεια επί ένεχύρῳ δημοσίων χρεωγρά-
φων, μετοχών και όμολογιών εταιρειών. Δέχεται πρός φύλαξιν χρηματόγραφα παντός είδους. 'Εκμι-
σθοί γοήματοκιβώτια ποός φύλαξιν τίτλων και τιμαλφών άντικειμένων.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΚΑΙ ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ

Γ'.

Τώρα έρχομαι εις τόν Σύλλογον Γονέων και πάλιν. "Ας έλθωμεν εις τούς γονείς αυτούς καθ' έαυτούς. Ποίος είναι ο ρόλος των; Η ανατροφή που θα δώσουν εις τα παιδιά των μέσα εις τὰ σπίτια των. Και πρέπει νά σάς ειπω ότι αυτό είναι τόσον βασικόν πράγμα ώστε ελαττώματα οικογενειακής ανατροφής, τὰ όποια έχουν πάρει τὰ παιδιά από μικρά, δέν διορθώνονται δυστυχώς εις όλην των την ζωήν.

Δέν έννοώ βέβαια ελαττώματα ανατροφής τὸ πὼς θα κρατήσουν τὰ παιδιά τὸ μαχαίρι καὶ τὸ πηροῦνι όταν τρώγουν, οὔτε τὸ πὼς θα καθήσουν στὸ τραπέζι. Ένωθὺ τὰ πραγματικά ελαττώματα τῆς ανατροφῆς. Παραδείγματος χάριν, τὸ πρῶτον καὶ κύριον μέλημα τῶν γονέων εἶναι νὰ μάθουν εἰς τὰ παιδιά των νὰ μὴ λέγουν ποτὲ ψέματα, νὰ λέγουν πάντοτε τὴν ἀλήθειαν. "Ας ἀφήσω ὅλα τὰ ἄλλα, τῆς ἠθικῆς, τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς μεγαλύτερους. Νὰ μάθουν τὰ παιδιά των νὰ λέγουν τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ υπερασπίζονται τὴν ἀλήθειαν ὅπως τὴν ἀισθάνονται. Νὰ τὰ μάθουν νὰ μὴ γίνονται ὑποκριταί. "Όλα αὐτὰ τὰ πράγματα τὰ βασικά, τὰ όποια θὰ τὰ πάρουν μέσα εἰς τὸ σπίτι των καὶ τὰ όποια θὰ τὰ συμπληρώσῃ τὸ σχολεῖον καὶ ἡ Νεολαία, θὰ τὰ δώσῃτε σεις αἱ μητέρες καὶ οἱ πατέρες. "Αν δέν τὸ κατορθώσῃτε αὐτὸ καὶ τὸ παιδί σας πάρῃ ἐλατ-

τώματα τοιαύτης φύσεως, δέν θὰ τὰ ἀποβάλῃ δυστυχῶς εἰς ὅλην του τὴν ζωήν καὶ εἰς ὅλην του τὴν ζώην θὰ αἰσθάνεται τὴν ἐπήρειαν τῶν ἐλαττωμάτων αὐτῆς τῆς κακῆς οἰκογενειακῆς ανατροφῆς. Πόσα καὶ πόσα λάθη, καὶ χωρὶς νὰ τὰ θέλουν βέβαια, δέν διαπράττουν οἱ γονεῖς; Νὰ σάς ὑπομνήσω ἕνα; "Ιδοῦ. "Ο σύζυγος καὶ ἡ σύζυγος εὐρίσκονται γύρω-γύρω στὸ τραπέζι των καὶ τρώγουν περιβαλλόμενοι καὶ ἀπὸ τὰ παιδιά των φυσικά. Πόσας φορές δέν θίγονται θέματα πού δέν πρέπει νὰ ἀκούσῃ τὸ παιδί; Λέγει ὁ πατέρας: Κατάφερα σήμερα μιὰ δουλειὰ πού θὰ μοῦ ἀποφέρῃ τόσες χιλιάδες δραχμές. Καὶ ἡ μητέρα τοῦ λέγει: Μπράβο, καὶ μόνον, μονάχα πού εἶναι λίγα! Εἶναι ἀλήθεια αὐτὰ πού σάς λέγω. Εἶναι διάφοροι κακίαι αὐταὶ πού λέγονται καὶ ὅταν τὸ παιδί εἶναι παρὼν καὶ σὰς ἀκούῃ. Τὸ παιδί, πρέπει νὰ γνωρίζετε, εἶναι ἕνα μεγάλο σφουγγάρι τὸ όποῖον τὰ ἀπορροφᾷ ὅλα αὐτά, τὰ κατεργάζεται μέσα εἰς τὸ κεφάλι του καὶ θὰ τὰ βγάλῃ μιαν ἡμέραν ἔξω.

ΤΑ ΚΑΚΑ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ

Πόσας φορές δέν ἀκούουν τὰ παιδάκια καὶ χυδαῖας ἀκόμη ἐκφράσεις; Καὶ βλασφημίας; Καὶ βέβαια ἀπὸ τὸν πατέρα συνήθως καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν μητέρα. "Ενα ἄλλο λάθος πού γίνεται ἀπὸ τοὺς γονεῖς εἶναι καὶ τὸ ἔξῃς: Εὐρίσκεσθε εἰς μιαν συναναστροφήν, εἰς τὴν ὁποίαν παρευρίσκονται καὶ τὰ παιδιά σας. Θέλετε τότε νὰ πῆτε κάτι τι, πού δέν πρέπει νὰ τὸ ἀκούσουν οἱ μικροί. "Αλλὰ μεταχειρίσεσθε τὸν χειρότερον τρόπον γιὰ νὰ τὰ συζητήσετε μόνοι σας. Λέγετε εἰς τὰ παιδιά: "Αντε, πηγαίνετε τώρα ἔξω, δέν πρέπει ἐσεῖς νὰ τὰ ἀκούσῃτε αὐτά. Λάθος σας μεγάλο αὐτὸ καὶ λάθος ἀψυχολόγητον, διότι τὸ ἐναντίον ἀπὸ ἐκεῖνο πού θέλετε ἐπιτυχάνετε ἔτσι. Τὸ πρῶτον πού θὰ κάνουν τὰ παιδιά εἶναι νὰ ἐξερευνήσουν νὰ μάθουν ποῖα εἶναι ἡ κουβέντα αὐτὴ καὶ νὰ τὴν μάθουν — τὸ γνωρίζετε ἄλλως τε αὐτὸ τὸ πράγμα — μὲ ὅλας τῆς τὰς λεπτομερείας. "Αν νομίζετε ὅτι αὐτὸ εἶναι ἀνατροφή, ἀπατάσθε καὶ ἀπατάσθε βασικῶς. Θὰ μοῦ εἰπουν πολλοὶ γονεῖς: Μὰ κύριε πρόεδρε, καλόγηροι θέλετε νὰ γίνωμεν διὰ νὰ ἀναθρέψωμεν τὰ παιδιά μας; Κάθε ἄλλο, κύριοι. "Οχι! "Οχι καλόγηροι. Θὰ γίνεται ἀπλούστατα γονεῖς. "Ο καλόγηρος ἔχει μιαν μόνον χαρὰν εἰς τὸν κόσμον, ὅτι ἐξυπηρετεῖ τὸν Θεόν ἀπ' εὐθείας μὲ τὰς δεήσεις του, σεις ἔχετε χαρὲς καὶ χαρὲς. "Εχετε τὰ παιδιά σας, πού τὰ βλέπετε πὼς μεγαλώνουν, πὼς ἀναπτύσσονται, πὼς ὠφελοῦνται τὰ ἴδια, πὼς ἐκτελοῦν τὸν προορισμὸν των διὰ τὴν οἰκογένειαν καὶ τὴν κοινωνίαν καὶ τὴν πατρίδα των. "Εχετε τόσες καὶ τόσες χαρὲς. Τότε τί θὰ γίνουν οἱ γονεῖς; Θὰ γίνουν παιδιά οἱ γονεῖς; Καὶ βέβαια! Παιδιά θὰ γίνετε. Καὶ τότε θὰ ἠμπορέσῃτε νὰ ἀναθρέψῃτε παιδιά. "Αν δέν εἴσθε σάν παιδιά μὲ τὰ δικά σας ποτὲ δέν θὰ ἀναθρέψῃτε παιδιά. Παιδιά θὰ ἐξευγενίσῃτε καὶ πρέπει πρῶτα-πρῶτα οἱ γονεῖς, καὶ μάλιστα οἱ πατέρες νὰ κόψουν ὅλα τὰ ἐλαττώματά των χάριν τῶν παιδιῶν των καὶ τίς μικροχαρὲς των ἀκόμη τῆς ἐργενικῆς ζωῆς των νὰ τίς κόψουν χάριν τῶν παιδιῶν τους. "Όστε οἱ γονεῖς θὰ γίνῃτε παιδιά καὶ θὰ ἀποκτήσῃτε ὅλην τὴν ἀγνότητα καὶ τὴν ἀθωότητα τοῦ παιδιοῦ. Θὰ εἴσθε παιδιά μαζί μὲ τὰ παιδιά σας ἔως ὅτου τὰ μεγαλώσῃτε καὶ τὰ ἀποκαταστήσῃτε. Καὶ τότε καὶ σεις γέροι πλέον καὶ γρη῏ς ἂν θέλετε θὰ ἔχετε τὴν ἀδειαν νὰ κάμετε τὰ γλέντια σας (Γέλωτες).

Εἴσθε οἱ φύλακες αὐτῶν τῶν παιδιῶν καὶ εἶναι περιτὸν νὰ σάς εἰπω ποῖαν ἐπίδρασιν ἔχει εἰς τὸ παιδί τὸ νὰ βλέπῃ τὸν πατέρα νὰ ἐρχῇται εἰς τὸ σπίτι του μεθυσμένος καὶ τὸ νὰ ἀκούῃ ὅτι ὁ πατέρας του κατασπαταλᾷ τὴν περιουσίαν του εἰς τὸ μεθύσι ἢ εἰς τὰ χαρτιά ἢ εἰς ἄλλας κακὰς ἑξεις. Αὐτὸ τὸ κακὸ τὸ βλέπομεν εἰς ὅλας τὰς κατηγορίας τῶν οἰκογενειῶν τῆς κοινωνίας. Φαντασθῇτε τὴν ἐπίδρασιν πού θὰ ἔχῃ εἰς τὸ παιδί τὸ νὰ βλέπῃ τὸν πατέρα του νὰ κάμνῃ πράγματα ἀσυμβίβαστα μὲ τὴν οἰκογενειακὴν ζωήν, νὰ κάμνῃ πράγματα πού δέν ἡμ-

πορῶ νὰ τὰ ἀναφέρω κἀν ἐδῶ, ἀλλὰ καὶ τὰ όποια έννοεῖτε ὅλοι σας. Φαντασθῇτε τί ἔγκλημα γίνεται κατὰ τοῦ παιδιοῦ ὅταν τοῦ προσφέρεται τὸ θέαμα νὰ κακομεταχειρίζεται ὁ πατέρας του τὴν μητέρα του ἢ καὶ ἀντίθετον, πολλάκις ἡ μητέρα νὰ κακομεταχειρίζεται τὸν πατέρα! Φαντάζεσθε τὴν καταστροφήν πού γίνεται εἰς τὸ παιδί; "Ο ρόλος σας εἶναι τεράστιος καὶ ἡ εὐθύνη σας βαρεῖα παρ' ὅλα ὅσα σὰς ἀφήρῃσαν τὸ Κράτος, ἡ ἐκκλησία, τὸ σχολεῖον, ἡ "Οργάνωσις τῆς Νεολαίας, τὰ όποια ἄλλως τε δέν θὰ ἠμπορούσατε νὰ κάμῃτε σεις, διότι δέν ἦτο δυνατόν νὰ τὰ κάμετε σεις καὶ διότι ἦτο τὸ συμφέρον τοῦ παιδιοῦ νὰ σὰς ἀφαιρεθοῦν. Παρ' ὅλα αὐτά, λέγω, ἡ περιωρισμένη αὐτὴ ἐλευθερία σας εἰς τὸ νὰ ἀναθρέψῃτε τὰ παιδιά σας εἶναι τεραστία!

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ

Καὶ εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ ζητήματα ὁ Σύλλογος τῶν Γονέων ἔχει σπουδαῖον ρόλον νὰ παίξῃ.

Δι' ἡμᾶς βεβαίως, καὶ ὁμιλῶ αὐτὴν τὴν στιγμήν περὶ τοῦ Κράτους — διότι ἡ ἐκκλησία ἔχει ἄλλον προορισμὸν ἐπὶ τοῦ παιδιοῦ καὶ εὐτυχῶς σήμερον ἡ ἐκκλησία εἶναι εἰς χεῖρας τόσον ἀξίας, ὥστε νὰ εἰμεθα βέβαιοι περὶ τοῦ μέλλοντος — δι' ἡμᾶς οἱ Σύλλογοι Γονέων, οἱ όποιοι ἐπιθυμῶ νὰ διασπαρῶν εἰς ὅλην τὴν "Ελλάδα, εἰς τὰς μεγάλας πόλεις, τοῦλάχιστον, θὰ ἀποτελοῦν οὕτως εἰπεῖν μιαν διαφώτισιν τῶν ἀναγκῶν τῶν οἰκογενειῶν διὰ τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν καὶ πρὸς τοὺς εκπαιδευτικοὺς καὶ εἰς τοὺς διευθύνοντας τὰ τῆς Νεολαίας καὶ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καὶ ἐμὲ προσωπικῶς, διότι ἔχομεν ἀνάγκην νὰ γνωρίζωμεν ἀπὸ τοὺς γονεῖς ποῖα ἐλαττώματα θέλουν εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν καὶ πὼς βλέπουν αὐτοὶ ὅτι ἠμποροῦν νὰ διορθωθοῦν. Δέν θέλω βέβαια νὰ μοῦ στείλουν τηλεγραφήματα καὶ αἰτήσεις περὶ ἰδρύσεως νέων Γυμνασίων εἰς τὴν τάδε καὶ τὴν τάδε περιφέρειαν, διότι αὐτὸ δέν εἶναι δουλειὰ ἰδικὴ των, ἀλλὰ θέλω νὰ μοῦ ὑποδεικνύουν ἐλαττώματα εἰς τὴν ἀνατροφήν τῶν παιδιῶν εἴτε εἰς τὸ σχολεῖον, εἴτε εἰς τὴν Νεολαίαν, εἴτε ὅπουδήποτε ἄλλοῦ τὰ βλέπουν.

Αὐτοὶ εἶναι οἱ Σύλλογοι Γονέων καὶ αὐτοὶ εἶναι ὁ προορισμὸς των διὰ τὰ παιδιά ὡς μέλλοντας πολίτας τῆς μελλούσης νὰ ἀναπτυχθῇ κοινωνίας. Δι' αὐτὸ θὰ μᾶς εἶναι πολυτιμότερα βοηθοὶ καὶ δι' αὐτὸ ἔδωκα αὐτὴν τὴν μεγάλην προσοχὴν εἰς τὸν Σύλλογον Γονέων. "Αλλὰ καὶ τὸ ἀντιθέτον εἶναι δυνατόν νὰ συμβαίῃ. Καὶ ἡμεῖς θὰ σὰς εἰπωμεν πολλάκις ὅτι πλανᾷσθε: δέν ἔχετε δίκαιον εἰς αὐτὰ πού ζητεῖτε. Αὐτὰ πού σκέπτεσθε εἶναι ἐπιζήμια, λανθάνεσθε εἰς αὐτὰ. Καὶ σεις θὰ μᾶς ἀκούσῃτε καὶ θὰ συμμορφωθῇτε. "Επομένως μία ἐπικοινωνία καὶ ἀλληλεπίδρασις μεταξύ ἡμῶν καὶ τοῦ Συλλόγου Γονέων εἶναι ἀναγκασιότατη. Καὶ εὐχομαι ὁ Σύλλογος νὰ διατηρηθῇ πάντοτε μὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τὸ όποῖον βλέπω ἐδῶ μέσα ἐπικρατοῦν, καὶ μὲ τὰς ἐλπίδας τὰς όποιας ἔχω πάντοτε διὰ τὴν μέλλουσαν πρόδον καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ Συλλόγου τῶν Γονέων. Καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὅλοι οἱ γονεῖς τῆς "Ελλάδος εἶναι γονεῖς "Ελληνες, αἰσθανόμενοι βαθύτατα τῶν προορισμῶν των ὡς γονέων καὶ αἰσθανόμενοι τὸ ὕψιστον αὐτῶν καθήκον, τὸ όποῖον ἔχουν νὰ συντείνουν νὰ ἴδουν, καὶ ἂν αὐτοὶ δέν κατορθώσουν, νὰ ἴδουν τὰ τέκνα των μίαν "Ελλάδα πραγματικῶς νέαν, κηρύσσω τὴν ἐναρξιν τῶν τόσων ὠφελίμων τούτων συγκεντρώσεων.

«Σὰς εὐχαριστῶ πού τόσο πρόθυμοι καὶ μὲ τέτοιον ἐνθουσιασμὸ ἤλθατε ἐδῶ διὰ νὰ μὲ χαιρετήσετε καὶ διὰ νὰ ἀρχίσουμε μαζί σήμερον τὸ κοινὸν ἔργον, ἀπὸ τὸ όποῖον περιμένομεν νὰ ζήσῃ ὁλόκληρος ὁ "Ελληνικὸς λαός. Ζητῶ νὰ μὴ λησμονῇ κανεὶς σας, καὶ οἱ γέροι καὶ τὰ παιδιά καὶ οἱ μικροί, ὅτι ἡ "Ελληνικὴ γῆ εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία θὰ μᾶς θρέψῃ ὅλους, ὅπως καὶ ἡ "Ελληνικὴ θάλασσα, εἶναι ἐκεῖνη, ἡ ὁποία ἀνοίγει τοὺς δρόμους διὰ τοὺς ναυτιλλομένους μας. "Η γῆ μας καὶ ἡ θάλασσά μας καὶ ὁ οὐρανός μας ἀπὸ ἐπάνω, τὸν όποῖον θὰ υπερασπίσωμεν μὲ τὴν ἀεροπορίαν μας, εἶναι τὸ σπίτι μας, τὸ "Ελληνικὸ μας σπίτι, εἶναι ἡ πατρίς μας, διὰ τὴν ὁποίαν θὰ δώσωμεν καὶ τὴν ψυχὴν μας καὶ τὸ σῶμά μας».

[Ἀπὸ τὸν λόγον τὸν όποῖον ἐξεφώνησεν ὁ Ἀρχηγὸς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἐντατικῆς καλλιέργειας εἰς Λουτρόπυργον.]

Σε αγανάκτηση

ΜΑΡΙΚΑ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ

Η συμμετοχή του Κράτους, της αθηναϊκής κοινωνίας και του κόσμου των τεχνών και των γραμμάτων εις τας τιμάς που απέδόθησαν εις την Μαρίκαν Κοτοπούλη, εορτάζουσιν την τριακονταετίαν της δράσεως της ως αρχηγού θιάσου, αποτελούν την άξίαν επίστεψιν άνδός άγώνος, του όποιου όλοι άναγνωρίζουν την γόνιμον έπίδρασιν. Αί άδιαφιλονίκητοι θεατρικοί πρόδοι, τας όποιας έπραγματοποίησεν ή πρωτεύουσα και γενικώτερον ή Έλλάς, είναι καρπός των σκληρών προσπαθειών όλων άγωνιστών, μεταξύ των όποιων εις την Μαρίκα Κοτοπούλη άνήκει ή τιμητικώτερα θέσις.

Τούτο όλως άσχετως πρὸς την καθαρὸς καλλιτεχνικήν της δημιουργίαν. Διότι, ως καλλιτέχνις με γήσιον και σύνθετον τάλαντον ή Μαρίκα Κοτοπούλη, επί δεκαετηρίδας έθελε, συνεκίνησε και έδίδασκε τὸ Πανελλήνιον. Η άναγέννησις του ένδιαφέροντος διά την αρχαίαν τραγωδίαν και ή άποτελεσματική μύησης του έλληνικοῦ κοινού εις την κατανόησιν του αρχαίου δράματος είναι καρπός έξ όλου κλήρου σχεδόν της ήθοποιίας της Μαρίκας Κοτοπούλη.

ΤΑ ΣΥΣΣΕΙΤΙΑ

Η προνοούσα στοργή του Αρχηγού κατέστησε τὰ μαθητικά συσσίτια εθνικόν θεσμόν. Η Έκκλησία με τὸ θεῖον κύρος της, ή Κοινωνία με την πρόθυμον θυσίαν της, έξησφάλισαν την όλοκλήρωσιν της λειτουργίας των. Έτσι τὰ φτωχὰ παιδιά και της τελευταίας έλληνικής καλύβης θά έχουν έπαρκή και υγιεινή τροφήν, πού θά στηλώνη τὰ κορμιά των κατά τους σκληρούς μήνας του χειμῶνος. Η έλληνική νεότης συγκινημένη ευχαριστεί την Έκκλησίαν, την Κοινωνίαν και τὸ Κράτος διά την φροντίδα και τὰς θυσίας των, των όποιων ή ανταπόδοσις θά είναι πλουσία δι' όλον τὸ Έθνος.

ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΪΤΑΛΙΚΑ

Τὰ σχόλια του Τύπου όλων των ευρωπαϊκῶν χωρῶν, των οὐδετέρων και των έμπολέμων, χαρακτηριστικῶς όμόφωνα έπιμαρτυροῦν την όλως έξαιρετικήν άξίαν των διακοινώσεων, αἱ όποιαι άντηλλάγησαν την περασμένην έβδομάδα εις τὰς Αθήνας μεταξύ του Αρχηγού της Έθνικής μας Κυβερνήσεως και του πρεσβευτοῦ της Ιταλίας. Η σύμπτωσις αὕτη των έντυπώσεων της δημοσίας γνώμης του Κόσμου — διηρημένης λόγω των γεγονότων — εις την έκτίμησιν των διακοινώσεων και ή όμόφωνος διακήρυξις της άξίας της συμβολής των εις την παγίωσιν της ειρήνης εις την Μεσόγειον και επί της Βαλκανικής έξαίρει καλλίτερον παντός άλλου σχολίου την σημασίαν της ύπηρεσίας, την όποian αἱ Κυβερνήσεις των δύο Χωρῶν προσέφερον με την ανταλλαγὴν των διακοινώσεων της 30ης Οκτωβρίου εις τούς λαούς των και εις την Εὐρώπην.

Η έποχή εις την όποian ζῶμεν είναι σκληρά. Αποκρούει και δέν άνέχεται κανένα αισθηματισμόν. Αλλ' ό άγών, του όποιου ή φύσις κάμνει την έποχήν μας αντιαισθηματικήν και σκληράν, συνοψίζεται εις την άναστερέωσιν των παναρχαίων βάσεων του πολιτισμοῦ και ή σύγκρουσις αὐτῆς, της άναστερευτικής προσπάθειας άκριβῶς, με την πλημμυρίδα των βαρβάρων ιδεῶν πού άπειλεῖ νά κατακλύσῃ την οἰκουμένην προσδιορίζει τὸν χαρακτήρα της. Όπωςδήποτε, χωρίς καμμίαν πρόθεσιν προκλήσεως του αντιαισθηματικοῦ πνεύματος της έποχής, δέν είναι δυνατόν νά μη ένθουμούμεθα ότι Ιστορική κληρονομία βαρυτάτη όσον και τιμητική, τάσας τὰς Αθήνας και την Ρώμην επί της αὐτῆς γραμμῆς εις τὸν άγῶνα της άμύνης των πανανθρωπίνων αξιῶν, αἱ όποιαι εις τὰς βασικάς των μορφάς ησαν και μένουν έλληνικαί και λατινικαί. Ηδη έν τούτῳ υπάρχει δεσμός αἰώνιος, τὸν όποιον δέν είναι εύκολον νά διασπάσουν έποχιακαί διχογνωμίαι και διαφοραί. Και πρέπει νά σημειωθῇ ότι εις την στερεότητα του δεσμοῦ τούτου, όσον και εις την άκριβῇ άντιληψιν των υπαγορευέσεων άμέσων συμφερόντων των Έλλήνων και των Ιταλῶν, ανταποκρίνεται ή γοργή εξέλιξις των έλληνοϊταλικῶν σχέσεων κατά τούς δύο τελευταίους μήνας, εξέλιξις της όποιας άξιοσημείωτον σταθμόν αντιπροσωπεύουν αἱ διακοινώσεις της 30ης Οκτωβρίου.

Από της έλληνικής πλευρᾶς ειδικῶς ή εξέλιξις αὕτη έναρμονίζεται τελείως πρὸς την θέλησιν της Χώρας ταύτης, όπως κρατηθῇ μακράν της ευρωπαϊκῆς συρράξεως υπό την αὐτονόητον πάντοτε προϋπόθεσιν ότι δέν θά ήπειλεῖτο οὐδαμῶθεν ή τιμή, ή άκεραιότης και ή άνεξαρτησία της.

«Χαίρω πολὺ διότι ή οργάνωσις της Έθνικής Νεολαίας έμπειστευμένη εις χέρια καλὰ προχωρεῖ τὸν δρόμον της πρὸς τὰ έμπρός, όφείλω νά σᾶς συγχαρῶ και διά την στάσιν σας και διά τὸ φρόνημά σας. Θέλω νά γνωρίζετε όλοι σας ότι την θέσιν σας μέσα εις τὸν άλλον κόσμον, εἰσεῖς οἱ φαλαγγίται και σκαπανεῖς πρέπει νά την κατακτήσετε μόνοι σας, και νά ανοίξετε τὸν δρόμον εις όλην την Έλλην. Νεολαίαν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Η ΝΑΥΤΙΛΙΑ

Με ιδιαιτέραν έγκαύχησιν και συγκινημένην ύπερηφάνειαν ή έλληνική κοινή γνώμη παρακολουθεῖ τώρα τελευταία την κίνησιν της ναυτιλίας μας εις τὰς θαλάσσας και τούς άκεανούς. Ο άγών των Έλλήνων ναυτικών ήτο πάντοτε τραχύς, ή άξιώσυν των όμως ήτο και μένει άνυπέρβλητος. Διά τούτο απέβαινε πάντοτε νικηφόρος. Αἱ πολεμικαί συνθήκαι έποπλασσίαςαν τούς κινδύνους της ναυτιλίας μας, εις την όποian, έξ άλλου, αἱ εθνικαί ανάγκαι έχρειάσθη νά επιβάλουν προσθέντες θυσίας χάριν του συνόλου. Έτσι έδιπλασιάσθη τὸ άνήσυχον ένδιαφέρον της Χώρας διά τὰ πλοία και τὰ πληρώματα του έμπορικοῦ της στόλου, πού παλαίουν ήρωικά εις όλα τὰ πλάτη διά την προκοπήν την Ιδικήν των και της Πατρίδος.

Η ΑΝΑΔΑΣΩΣΙΣ

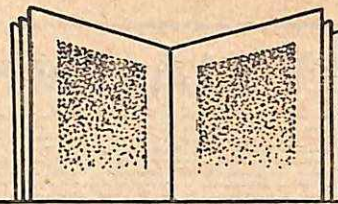
Πρωτοβουλία της Ε. Ο. Ν. Ιωαννίνων και συμπράξει τῆς φιλοδασικῆς Έπιτροπῆς και των δασικῶν αρχῶν της Γ. Δ. Ηπειροῦ έτελέσθη την Κυριακήν μετὰ πάσης έπισημότητος ή έορτή της άναδασώσεως εις την Ιστορικὴν νήσον Παμβώτιδα, παρουσία του άναπληρωτοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ έξάραντος διά καταλλήλου λόγου την σημασίαν της προσπάθειας.

Χαιρετίζομεν ευχαρίστως την πρώτην ταύτην σημειωθείσαν έφέτος έναρξιν της άναδασώσεως, την όποian άσφαλῶς θά έπακολουθήσουν και άλλαι όμοιαι από όλους τούς σχηματισμούς της Ε. Ο. Ν. διά νά άποδώσουν τὰ αὐτὰ ευχάριστα άποτελέσματα τὰ όποια εἰχον και πέρυσιν.

Εἶναι γνωστὸν ότι τὸ πρᾶσινον δέν είναι μόνον εύμορφία εις ένα τόπον άλλὰ και πηγή υγείας και πλούτου διά τούς κατοίκους του.

ΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΩΝ ΕΞΩΦΥΛΛΩΝ ΜΑΣ

Πρώτη: Η Περιφερειακή Διοκήτρια Θηλέων Πρωτεύουσας έπιθεωρούσα παράταξιν φαλαγγιστών.
Τελευταία: Άντιπροσωπευτικοί τῆς Κρήτης.

ΠΕΠΤΕΙΟΝ

ΠΗΛΑΡΧΕΥΕΤΟ ΜΑΣ

Μπαίνοντας στὸν τρίτο χρόνο

Επτά Νοεμβρίου του χίλια έννεακόσια τριάντα έπτά. Ο Αρχηγός της Κυβερνήσεως, ό δημιουργός της 4ης Αυγούστου, άγκαλιάζει στοργικά την Έλληνική Νεολαία, την όργανώνει υπεύθυνα, την άνεβάζει στὸ βάθος πού πρέπει, της δίδει τὴ θέσι πού της ταιριάζει στὸ νέο Κράτος και σάν πραγματικὸς Πατέρας τίθεται επί κεφαλῆς γιά νά την παρακολουθήσῃ παντοῦ και πάντοτε και νά συνταυτίσῃ μαζί της την τύχη Του, την τύχη της Έλλάδος. Καί δέν ήτανε δυνατόν νά γίνη άλλωδς. Ο θεμελιωτής του άνωτέρου, του μορφωτικοῦ, του καθολικοῦ, του ισχυροῦ νέου Κράτους, ό Αρχηγός μας, την Έλληνική Νεολαία εἶχε στὸ νοῦ του και στην καρδιά την Ιστορική ήμέρα της 4ης Αυγούστου. Τὸ μέλλον της νέας γενεᾶς, τὸ μέλλον της Έλλάδος, τὸν δυνάμωσε με θάρρος — τὸ έχει πεί ό Ιδιος ό Αρχηγός — γιά νά καταλύσῃ τὸ Κράτος του χάους και της άναρχίας, της κατωτερότητος και του ύπολογισμοῦ, της άνηθικότητος και του ξεπεσμοῦ και νά ίδρύσῃ στὰ συντρίμια του τὸ Κράτος της άρμονίας και της τάξεως, τὸ Κράτος του δικαίου και της ήθικῆς.

Τι τιμὴ στα Έλληνικά νειᾶτα! Περιφρονημένα, άγνωμένα, ασύντακτα πρὶν από την 4ην Αυγούστου άνεβάσσονται στην πρώτη θέσι. Μαζί τους έμψυχωτῆς και καθοδηγητῆς ό Ιδιος ό Αρχηγός. Όλη ή φροντίδα του και όλη ή στοργή του γιά τούς νέους. Γιά την Έλλάδα. Γιατί οἱ Νέοι και οἱ Νέες, βροντοφωνεῖ, άποτελοῦν την Έλλάδα.

Πρώτα στους Γαργαλιάνους διαλεχτοῖ νέοι, έπειτα στην Πάτρα οργάνωνται και διαδηλώνουν ότι πιστεύουν άπόλυτα στα Ιδανικά της 4ης Αυγούστου και στὸ δημιουργό της και ότι θέλουν νά είναι ή Νεολαία της 4ης Αυγούστου. Τους ακολουθεῖ ή Πρωτεύουσα. Πυρῆνα της προσπάθειας στην Πρωτεύουσα άπετέλεσαν οἱ Έθνικοί Φοιτητικοί Σύλλογοι και κατ' έξοχην ό Έθνικός Παμφοιτητικός. Οἱ κοινές έδω κι' έκεῖ προσπάθειες έρχονται σὲ έπαφή και άποφασίζουν νά άποτελέσουν Οργάνωσι Νεολαίας καθ' αὐτὸ Έθνική. Έτσι έδημιουργήθηκε ή Έθνική Οργάνωσις Νεολαίας.

Στην Οργάνωσι, όλοι είναι ίσοι, φέρουν την ίδια στολή κι' έχουν την ίδια τιμή. Η διάκρισίς τους είναι καθαρά άξιοκρατική και άνάλογη με την αγωνιστική προσπάθεια του καθένα. Ίδου ό λόγος πού τὸ κύμα της έξαπλώσεως της Οργάνωσεως άγκάθηκε και έπεδλήθη από τὸ ένα άκρο της Έλλάδος έως τὸ άλλο.

Οἱ νέοι και οἱ νέες της Έλλάδος ένιωσαν ότι έτρεχε στίς φλέβες τους αίμα Έλληνικό και γι' αὐτὸ είχαν ύποχρέωσι νά φανοῦν άντάξιοι της καταγωγῆς τους και της Ιστορίας τους. Ένοιωσαν τὰ λόγια του Αρχηγού, πού τους καλοῦσε σὲ μιὰ έπανάστασι έναντίον του ίδιου του έαυτοῦ τους και προχώρησαν μόνοι των πρὸς Αὐτόν, με βήματα σταθερά. Οἱ νέοι και οἱ νέες πού ήθελαν νά άνήκουν σὲ μιὰ Έθνική Οργάνωσι Νεολαίας έμετρίωσαντε πλέον σὲ χιλιάδες. Η Ιδιωτική πρωτοβουλία δέν έπαρκοῦσε γιά νά τούς οργάνωσῃ και νά τούς καθοδηγήσῃ. Τὸ Κράτος είχε τὸ δικαίωμα και την ύποχρέωσι νά βοηθήσῃ τὸ ξάπλωμα της Έθνικῆς Οργάνωσεως της Νεολαίας και στὸ τελευταίον χωρίο. Νά της παράσῃ κάθε δυνατή εύστών παιδιῶν της Έλλάδος δέν έμεινε άδιάφορο. Ο Αρχηγός, πού ή δημιουργία μιᾶς τέτοιας Οργάνωσεως ήτο ό πόθος του, την 7 Νοεμβρίου του 1937, έπισημοποιεῖ με

Νόμο την ίδρυθεῖσα Οργάνωσι και της παρέχει όλα τὰ μέσα και τίς εύκολίες γιά τὸ μεγάλωμά της.

Επὶ κεφαλῆς τίθεται ή Α. Β. Υ. ό Διάδοχος και έπειτα Αὐτὸν ό Ιδιος ό Αρχηγός. Τί νίκη στην Έλληνική Νεολαία! Από την άδιαφορία και την έγκατάλειψιν άνεβάζεται στὸ βάθος της πρώτης φροντίδας και άγάπης του Κράτους και του Κυβερνήτου.

Τὴ σημασία του Νόμου νοιῶθουν απ' την πρώτη στιγμή όλοι οἱ νέοι της Έλλάδος. Όσοι είναι έξω της Οργάνωσεως σπεύδουν σ' αὐτή. Παντοῦ ξεπροβάλλουν Σχηματισμοί της Ε. Ο. Ν. Η σημαία με τὸ διπλοπέλεκυ άρχίζει νά κυματίζει από τὸν Έβρο μέχρι τὸ Ταίναρο και την Κρήτη. Μέσα στὸν πρώτο και δεύτερο χρόνο της Οργάνωσεως οἱ φάλαγγές της έπυκνώθησαν και τὰ μέλη της αριθμοῦνται σήμερα σὲ 750.000.

Έτσι ή Οργάνωσί μας μπαίνει στὸν τρίτο χρόνο. Την Ιστορική αὕτη στιγμή δέν θά αναλογισθοῦμε τί έπετύχαμε, αλλά προχωρώντας πιδό πέρα θά ύποσχεθοῦμε τί θά επιτύχωμεν και πὼς θά έργασθοῦμε.

Τὸ χρόνο αὐτὸ θά κρεμάσουμε πάνω από τὸ κεφάλι τὸ δικό μας τὴ σπάθη του δικού μας νόμου, γιά νά θυμηθοῦμε τὸν Νίτσε. Ο αὐτοέλεγχος, με άλλα λόγια, «τὸ γινῶμι σ' αὐτόν» θά κυριαρχήσῃ τότε, αὐτὸς σ' όλους μας. Γνωρίζομεν καλὰ ότι ή δυσκολώτερη, αλλά και ή άραιώτερη νίκη είναι όταν νικᾶς τὸν ίδιο τὸν έαυτό σου, και όχι τὸν άλλο. Γι' αὐτὸ και θά άποσυγκεντρωθοῦμε, θά γνωρίσουμε τίς άδυναμίες μας, άτομικές ή οργανικές και με θέλησι άδάμαστη θά αγωνισθοῦμε γιά νά τίς ξεπεράσουμε. Καί θά τίς ξεπεράσουμε, γιὰτί θά αγωνισθοῦμε πρὸς τὸν σκοπὸ αὐτὸ, με άπόλυτη δυνατή συνέπεια, με πείσμα, αλλά και με μέθοδο. Καί πρώτα-πρώτα τὸν χρόνο αὐτὸ ή ήγεσία θά συνταυτίσῃ με την αληθινὴ ύπεροχή.

Έτσι θά όλοκληρώσουμε τὴ νίκη μας ἀφοῦ αὐτοπειθαρχηθοῦμε και συνειδητοποιήσομε όλοι και όλες θά μπορούμε νά εἰποῦμε στὸν Αρχηγὸ ότι εἴμεθα άντάξιοι της μεγάλης μας άποστολῆς, όπως μας όνειρεῖται. Μέσα σ' αὐτὸ τὸν χρόνο θά καταβάλουμε κάθε προσπάθεια νά γίνουμε όπως μας θέλει ό Αρχηγός!!! Μέσα στην κοινωνία πρότυπον τιμῆς και καθήκοντος, οὕτως ώστε όλη ή κοινωνία νά στρέφῃ τὰ βλέμματά της πρὸς ἡμᾶς με άγάπη και ένθουσιασμό. Πρότυπα τιμῆς και καθήκοντος μέσα στίς οἰκογένειες, με τίς όποιες συνδεόμαστε, πρότυπα τιμῆς και καθήκοντος όπου και νά βρισκόμαστε!

Δέν παραγνωρίζομε τίς δυσκολίες, έχουμε όμως τὴ θέλησι νά νικήσουμε τίς άδυναμίες μας και νά γίνουμε έτοιμοι άντιμέτωποι στην ψυχὴ και στὸ πνεῦμα.

Έτσι, νικῶντας τίς αθλιότητες και τίς κακίες πού κρύβουμε μέσα μας, καλλιερεῶντας τὸν έαυτό μας και άνεβάζοντας τον σὲ σημείον νά είναι πρὸς τὸν ύπερνήκη και τίς οργανικές άδυναμίες μας, θά καταστήσουμε την Οργάνωσί μας καμάρι του Κυβερνήτου και της Έλλάδος, ζηλευτὴ στὸν καθένα, σμίλη πού θά σμιλεύῃ ψυχῆς και πνεύματα καθάρια Έλληνικά.

Μπαίνοντας στὸν τρίτο χρόνο θά εἴμαστε αὐστηρότεροι στίς κρίσεις μας και στὸς τρόπους μας. Στίς ενέργειές μας δέν ζητᾶμε πλέον έπαικεία. Η πείρα των δύο ετών είναι άρκετή. Βαδίζομε μ' άπόλυτη πίστι νά εκπληρώσουμε τὸ Έθνικὸ όφείλω και γι' αὐτὸ δέν δειλιάζομε. Σήμερα λέμε: «Άμεις δὲ γ' έσόμεθα πολλῶ κάρονες».

Γεώργιος Δ. Μυλωνάς

Ο Έλληνικός στρατός, θριαμβευτής, προχωρεί αναγκώντας τα υπόδουλα Έλληνικά έδάφη και χαρίζοντας την ελευθερία στους σκλαβωμένους αδελφούς!...

Στό μεταξύ ο Έλληνικός στόλος — τα λιοκαμένα ναυτόπουλα, κληρονόμοι της ψυχής των θαλασσοδουκών του 21 — οργώνει τα γαλανά νερά του Ιονίου και την ήρεμη θάλασσα του Αι-

Προκυμιά Χίου

γαίου, και τότε στην Πρέβεζα, πότε στη Θεσσαλονίκη — ποιος μπορεί να ξεχάσει το Βότασι του μεγαλόρρημα; — πότε στο Μοδρό, προσθέτει στη σειρά των ναυτικών εποποιών της Ελληνικής Ιστορίας κι' από ένα νέο ήρωϊκό κατόρθωμα!...

Κι' ο ναύτης, σπώντας τ' άφρισμένα κύματα, τραγουδάει ατρόμητος κι' αποφασιστικός:

Είμαι ο νά-δ ναύτης του Αιγαίου κρεββάτι έχω τα πλατειά νερά και για την Ξ- την ένδοξη Πατρίδα είμαι όλος φλόγα και καρδιά!...

Και πραγματικά φλογερός ο Έλληνας ναύτης σπείρει τον τρόμο στην άρμάδα του αντιπάλου, που δεν τολμάει να ξεμυτίσει από τα Δαρδανέλια, για ν' αντιμετωπίσει τους άπογόνους του Κανάρη, του Μιαούλη, του Παπανικολή, του Σαχτούρη... Ξέρει τί την περιμένει, όπως το έμαθε καλύτερα, είκοσι περίπου μέρες αργότερα, στην ήρωϊκή ναυμαχία της Έλλης.

Μά ο Έλληνικός στόλος δεν είχε μεγαλύτερη δρᾶσι. Σπουδαία βέβαια ή συμβολή του, υπέροχη ή τορπίλλισις του «Φετχί Μπουλέν»!... Περίφημη ή συμβολή του στόλου στην μάχη της Νικοπόλεως και στην κατάληψη της Πρεβέζης... Μά αι νήσοι μένουν ακόμη στά χέρια του αντιπάλου... Ο Έλληνικός πληθυσμός στενάζει ακόμη υπό τον ζυγόν... Ο στόλος μας άσφυκτιά που δεν του δίδεται ή εύκαιρία νά δράσει, και οι ναύται προσεύχονται στο Θεό επί τέλους νά «φωτίσει» τους έχθρους νά βγούν στο Αιγαίο για νά βροντήσουν το κανόνι!...

Μά στο τέλος δίδεται ή διαταγή. Η Μυτιλήνη καταλαμβάνεται και στις 11 Νοεμβρίου 1912 μοίρα του στόλου βρίσκεται έμπρός εις την Χίο, την μαρτυρική αυτή νήσο, το σύμβολο της θηριωδίας του κατακτητού.

Την νήσο την υπερασπίζει ένας γενναίος και μορφωμένος νεότουρκος, ο αντίσυνταγματάρχης Ζιχνή βέης. Ήταν αγέρωχος και πατριώτης!... Όταν του διεβιβάσθη ή πρόσκλησις της παραδόσεως από τους Έλληνες αξιωματικούς, άπέρριψε την πρότασιν, μπορεί νά ειπή κανείς με περιφρόνησιν, καίτοι έγνωρίζεν ότι θά ήτο ματαία πάσα αντίστασις...

Έτσι, έπρεπε νά δοθῇ ή μάχη! Αποθιαστικό ναυτικό άπόσπασμα και δύναμις πεζικού, υπό τον συνταγματάρχην Δελεγραμμάτικαν, έπεχείρησεν άπόβασιν εις Κοντάρι, μίαν παραλίαν απέχουσαν τέσσερα χιλιόμετρα περίπου από της πόλεως...

Οι έπιχειρήσαντες την άπόβασιν έπέτυχον χάρις εις τα τηλεβόλα του στόλου, και ο Ζιχνή παρά την λυσσώδη αντίστασιν του έκάμψθη. Οι ίδιοι μας υπέστησαν άρκετάς άπωλείας, αλλά επί τέλους προτού επέλθῃ το σκότος έπάτησαν το έδαφος της μυροβόλου νήσου οι Έλληνες και δόλοκληρος έκείνη ή θέσις είναι πλέον κατάκτησις του Έλληνικού στρατού και του ναυτικού.

Την 12 Νοεμβρίου ο στρατός μας, που πρωί-πρωί κινείται προς κατάληψιν της πόλεως, εισέρχεται νικητής εις την πρωτεύουσαν, ή οποία έχει ήδη εγκαταλειφθῇ από τους υπερασπιστάς της...

Ο έχθρικός στρατός υπερασπίζει το έδαφος που του άμφισθητείται σπιθαμή προς σπιθαμή. Και μάχεται επί ήμέρας, όταν επί τέλους την 19 Νοεμβρίου ο Ζιχνή βέης ζητεί νά παραδοθῇ υπό όρους!... Μά οι όροι του — με τιμάς και με Έλληνικά πλοία νά μεταφερθῇ εις Τσεσμέ ο Τουρκικός στρατός — άπορρίπτονται. Και εξακολουθούν αἱ μάχαι μέχρι της 21 Νοεμβρίου, όποτε ο Τουρκικός στρατός παραδίδεται άνευ όρων εις τους Έλληνες αντιπάλους του...

Η Χίος έχει έξ δλοκληρῶ καταληφθῇ... Ο έφιάλτης της πολυπαθούς νήσου έχει φύγει μακριά και ή κυανόλευκος θά της χαρίσῃ πάντοτε τη χαρά και την εὐτυχία.

Μά την 10ην Νοεμβρίου και άλλο σοβαρό γεγονός προστίθεται εις δόξαν της Έλληνικής άφυνίσεως.

Οι πληρεξούσιοι της Σαμιακής Έθνοσυνελεύσεως συνέρχονται εις λιμένα Βαθέος διά νά βροντοφωνήσουν ότι «ή Σάμος κηρύσσεται έλευθέρα χώρα υπό το σκήπτρον της Α. Μ. του Βασιλέως των Έλλήνων Γεωργίου του Α' και έπαρχία άναπόσπαστος της μιάς και άδιαίρετου Έλληνικής Πατρίδος».

Ρίγη συγκινήσεως έπικρατούν καθ' όλην την διάρκειαν της συνεδριάσεως. Εις το πρόσταγμα του διευθύνοντος την συνεδρίασιν όλοι έγείρονται και

χαιρετούν την σημαίαν του Έθνους! Την σημαίαν, που, όπως ειπεν ο ρήτωρ της συνελεύσεως, «συμβολίζει το μεγαλείον και την ένότητα της φυλής μας», την «σημαίαν, που συνοδεύει τώρα ή δόξα και ριπίζουν οι πτερυγισμοί της Νίκης, σημαίαν, που χαρίζει τας ήμέρας αυτές από τα τιμημένα χέρια του Διαδόχου την ελευθερίαν και την άνάστασιν εις όλον το άλύτρωτον γένος!...».

Είναι ζωηρός ο ένθουσιασμός. Είναι άφθονα τα δάκρυα την στιγμην έκείνη, «που καταλύεται το κράτος του τρόμου» και πραγματοποιούνται πόθοι προαίωνοι!...

Και οι πληρεξούσιοι άποδέχονται το ψήφισμα:

«Η Έθνοσυνέλευσις των Σαμίων συνελθούσα σήμερα την 11 Νοεμβρίου 1912 εις τακτικήν συνεδρίασιν και συνεπεία ειδικής έπιτακτικής έντολής του Σαμιακού λαού

Ψηφίζει:

“Αρθρον 1ον. — Κηρύσσει την ένωσιν της Σάμου μετά του ελευθέρου Έλληνικού Βασιλείου, όπως άποτελέσῃ μετ' αυτού έν άδιαίρετον και ένιαϊον Έλληνικόν Κράτος.

“Αρθρον 2ον. — Παρακαλεί την Α. Μ. τον Βασιλέα των Έλλήνων και την Κυβέρνησιν της Α. Μεγαλειότητος όπως άποδεχθώσι το παρόν ψήφισμα και διατάξωσι τα της εκτελέσεως αυτού...».

Δέν γίνεται άμέσως και τύποις Έλληνική ή Σάμος!... Διπλωματικοί λόγοι επιβάλλουν την άναμονήν!... Μέχρις ότου νά έλθῃ ή ιερά ήμέρα της 29 Μαρτίου 1913, που ο Έλληνικός στόλος καταλαμβάνει την νήσον έν όνόματι του Βασιλέως!...

Και από της 11 Νοεμβρίου ή νήσος

Το φρούριον Τηγανίου Σάμου

ήτο ιδική μας! Μά δεν την κατέστησαν Έλληνικήν ούτε τα ψηφίσματα, ούτε ή κατάληψις της από τας Έλληνικάς ένόπλους δυνάμεις... Η Σάμος δεν είχε ποτέ άποθάλει τον Έλληνικό χαρακτήρα της!... Η Σάμος ήταν ύπόδουλος... Μά ή Έλλάς ζούσε στην ψυχή των Σαμίων.

“Αγγ. Μεταξάς

Υπήρξεν ο Μινώταυρος;

Παίγνιος είναι ο μύθος του Λαβυρίνθου και του Μινωταύρου.

Σύμφωνα με τον μύθον αυτόν, ο Λαβύρινθος ήταν μία μεγάλη φυλακή την όποιαν είχε χτίσει στην Κρήτη ο Δαίδαλος κατά διαταγή του βασιληά της Κρήτης Μίνωα και στην όποιαν έκρατείτο ο Μινώταυρος, ένα τέρας με κεφαλήν ταύρου και σώμα ανθρώπου. Στον Μινώταυρο αυτό σύμφωνα με το μύθο έδιδονταν προς τροφήν ένένα παρθένον και ένένα νέο, που έδιναν κάθε χρόνο, φόρο οι Αθηναίοι στο Μίνωα έπειτα από μία ήττα τους.

Είχαν σκοτώσει, λέει, οι Αθηναίοι το γυιό του Μίνωα από φθόνον γιατί νίκησε στους άγώνες που είχαν οργανώσει και ο Μίνωας για νά εκδικηθῇ το άδικοσκοτωμένο παιδί του έξεστράτευσε κατά των Αθηναίων, τους νίκησε και τους επέβαλε αυτό το φόρο του αίματος. Ο ίδιος μύθος λέει πως τους Αθηναίους έσωσε από το φόρο αυτόν ο γυιός του Αιγέως Θησεάς, που με τη βοήθεια της Αριάδνης σκότωσε το τέρας. Όποιος έμπαινε στο Λαβύρινθο ήταν άδύνατο νά βγῇ. Η Αριάδνη, κόρη του Μίνωα, λυπήθηκε το Θησεά, του έδωκε ένα κουθάρι κλωστή και ξετυλιγοντάς το κατόρθωσε νά μή χάσῃ το δρόμο, και νά βγῇ άφου σκότωσε το θηρίο.

Ός τόσο παρ' όλες τις άνασκαφές δεν βρέθηκεν ούτε Λαβύρινθος, ούτε ίχνος του Μινωταύρου, ούτε ήταν βέβαια δυνατόν νά υπάρχη τέτοιο τέρας. Ούτε έπίσης ήταν δυνατόν, οι Κρήτες που ήταν έξαιρετικά άνεπτυγμένος λαός την εποχή εκείνη, και είχαν προοδεύσει πολύ πριν από τους κατοίκους της Ελλάδος, άφου ο πολιτισμός τους άνέρχεται 4.000 χρόνια πρό Χριστού, νά διατηρούν ένα τέτοιο άγριο τέρας κι' άν υπήρχε.

Από τις άνασκαφές που έγιναν ως τώρα κι' από τη μελέτη του Μινωικού

λεγομένου πολιτισμού βγαίνει το έξής συμπέρασμα.

Οι Μινωικοί Κρήτες, από την τέταρτη π. Χ. χιλιετηρίδα, είχαν αναπτύξει ένα έξαιρετικό πολιτισμό και έξαιρετικό έμπόριο. Σ' όλα τα παράλια της Ελλάδος που οι κάτοικοι της ήταν ακόμα σέ βάρβαρη κατάσταση είχαν ιδρύσει άποικίες, που ήταν φόρου ύποτελείς στην Κρήτη.

Βασιληάς Μίνωας δεν υπήρχε. Γιατί άπλούστατα το «Μίνωας» δεν ήταν όνομα, αλλά τίτλος βασιληά. Όπως λέμε Καίσαρ, ή Αυτοκράτωρ σήμερα, έτσι οι παλαιοί Κρήτες έλεγαν Μίνωας.

Ούτε Λαβύρινθος υπήρχε. Υπήρχεν όμως το τεράστιο και μεγαλόπρεπο ανάκτορο της Κνωσού, που ήταν φυσικό νά προκαλῇ μεγάλη έντύπωσι στους άπλοϊκούς και άπολίτιστους λαούς της χερσονήσου της Ελλάδος.

Το παλάτι της Κνωσού, όπως και ή Κνωσός δλόκληρη, είχε σύμβολο το διπλό πέλεος, σύμβολο ισχύος. Στην παλιά εποχή, ο διπλόος πέλεκος έκαιετο «Λάβρυς». Από το όνομα «Λάβρυς» ώνομάσθηκε το μεγαλόπρεπο και άχανές ανάκτορο της Κνωσού «Λαβύρινθος».

Έτσι έξηγείται το μυστήριο του Λαβυρίνθου.

Ποιος ήταν όμως ο Μινώταυρος;

Υπήρχε και Μινώταυρος. Με την διαφορά πως δεν ήταν διόλου τέρας, ούτε έτρωγε ανθρώπους. Ήταν ο ίδιος ο βασιληάς.

Την παλιά εκείνη εποχή, οι βασιληάδες, που ήταν και σύγχρονα Μεγάλοι Έρεις, παρουσιάζοντο στις έπίσημες τελετές μπροστά στο λαό, ή έδεχόντουσαν τους ξένους, φορώντας μία μάσκα ένός ιερού ζώου.

Στην αρχαία Κρήτη, που ήταν χώρα γεωργική και ή πρόσδός της άφειλετο στη γεωργία, ο ταύρος έθεωρείτο ιερό ζώο, και ο βασιληάς, ο Μίνωας, παρουσιάζετο μπροστά στο λαό με μία μάσκα ταύρου. Μίνωας — Ταύρος, Μινώταυρος λοιπόν. Αυτά τα πραγματικά ιστορικά γεγονότα κατόρθωσε ή αρχαιολογική έρευνα ν' ανακαλύψῃ πίσω από τον ώραιο μύθο του Θησεά και του Μινωταύρου.

Γ. Β-ς

«Η καλλιέργεια της Έλληνικής γῆς στον άνώτατο βαθμό άποτελεί για τον καθένα και τη κάθε μία από σάς Έθνικό καθήκον, όμοιο με το καθήκον του Στρατιώτου».

Ι. Μεταξάς

‘Από την πολεμική τέχνην των αρχαίων

«Οὐδέν καινὸν ὑπὸ τὸν ἥλιον».

Πολύς θόρυβος γίνεται τελευταίως στις καθημερινές έφημερίδες για τις παγίδες που χρησιμοποιούν οι έμπολεμοι, όπως σταματήσουν ή άνακόψουν την προέλασιν των μηχανοκινήτων φαλάγγων που χρησιμοποιεί ο έχθρος. Θά νομισθῇ λοιπόν πως ή μέθοδος αυτή των παγίδων είναι νέα... όπως νέα είναι και τα φονικάτα μέσα που χρησιμοποιούνται σήμερα. Όσο τόσο τις παγίδες στον πόλεμο τις χρησιμοποίησαν και οι αρχαίοι Έλληνες, και μάλιστα κατά τα πρώτα χρόνια της περιόδου του Έλληνικού πολιτισμού. Αξιοσημείωτο μάλιστα είναι το τέχνασμα και ή παγίς που έστησαν οι Φωκείς στους Θεσσαλούς στα παλιά χρόνια.

Προτού έκστρατεύσουν οι Πέρσαι στην Ελλάδα, οι Φωκείς εύρίσκοντο σέ πόλεμο με τους Θεσσαλούς. Οι Φωκείς ήταν βέβαια καλοί και άνδρείοι πολεμιστές. Οι Θεσσαλοί όμως τους ξεπερνούσαν στο ίππικό, γιατί και καλοί ίππείς ήταν και μεγαλύτερη δύναμι ίππικού διέθεταν. Πρέπει νά σημειωθῇ ακόμη πως στην εποχή εκείνη το ίππικό και τα ελαφρότατα άρματα, τα όποια οι αρχαίοι έχρησιμοποιούσαν στον πόλεμο, είχαν σχεδόν τη θέση που έχουν σήμερα οι μηχανοκίνητες φάλαγγες.

Οι Φωκείς βρισκόντουσαν σέ μεγάλο κίνδυνο. Το ίππικό των Θεσσαλών προχωρούσε και άπειλούσε δλόκληρη τη χώρα. Μεγάλη μάχη έπρόκειτο νά δοθῇ περί την Υάμπολιν. Οι Φωκείς τότε κατέφυγαν σ' ένα τέχνασμα. Γύρω από την Υάμπολιν, εκεί που έπρόκειτο νά δοθῇ ή μάχη, έσκαψαν το έδαφος και έχωσαν πιθάκια από πηλό. Έπειτα τα έκάλυψαν με τέτοιο τρόπο που νά μην φαίνονται. Όταν ήρχισε ή μάχη, οι Φωκείς προσεποιήθησαν πως υπεχώρουν. Ανύποπτοι οι Θεσσαλοί ίππείς τους έπετέθησαν. Οι ίπποι πατούσαν πάνω στα καμουφλαρισμένα πιθάκια, έπεφταν, σπούσαν τα πόδια τους, και έρριπτον χάμα τους άναβάτες των. Τότε οι Φωκείς έπετέθησαν κατά των Θεσσαλών και τους κατέσφαξαν. Η συμφορά που υπέστησαν οι Θεσσαλοί στη μάχη εκείνη υπήρξε τρομερά.

Ι. Ν. Β.

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΕΝΟΣ ΔΟΥΛΕΥΤΗ

Οι καμήλες — σωστή αρματιά — ακολουθώντας το φτωχό γαϊδουράκι, στάθηκαν στη μέση της άμετρης πλατείας. Ο καμηλιέρης — ένα ζειμπέκι της Ανατολής — κατέβηκε από το αγαθό ζώο και στάθηκε περήφανος βλέποντας το καραβάνι του.

Κοντός μα κρεατωμένος και μελαχροινός το ζειμπέκι, με το τσεμπέρι στο κεφάλι και τα κοντά βρακιά ως το γόνατο και τα ποδήματα ως τις γάμπες. Το ζειμπέκι της Ανατολής, τάγριο με το παχύ ζωνάρι και τα μαχαίρια βουτηγμένα ανάμεσα στις ζώνες, συντροφιά με τη ταμπακίερα και το λουλά του.

Το μακρινό ταξίδι τέλειωσε. Πολλά μερόνυχτα βάδισαν οι καμήλες και το φτωχό γαϊδουράκι, οδηγός πάντα. Από πολλές μέρες είχε να καλοφάγη και πολλές μέρες δίψασε και κακοπορευμένο κράτησε στη ράχι του το κοντόχοντρο ζειμπέκι της Ανατολής.

Φτάνοντας πια στην πολιτεία απόκαμε. Οι δυνάμεις του τέλειωσαν, και, θαρρείς για θάνατο, γονάτισε στα μέσα της μεγάλης — της απέραντης πλατείας, που έμοιαζε ένα κομμάτι έρημιας, από κείνες που πέρασαν στο πολυήμερο ταξίδι.

Μαζί του γονάτισαν και οι καμήλες συνηθισμένες, όπως πάντα, για ξεφόρτωμα. Το ζειμπέκι με την τέχνη του αγωνιάστη άρχισε να ξεφορτώνει σβέλτα. «Ετσι μία μία οι καμήλες λευτερεύονται από το βάρος του αλάτιου που μακροτάξιδεα κουβάλησαν μέσ' από την Ανατολή».

Τέντωσαν τώρα αναπαυτικά το λαιμό τους και διψασμένες ανιγόνκλεισαν τα χείλια και συμμαζεύοντάς τα έδειξαν τα δόντια τους, δόντια καθαρά, δόντια λευκά-μένα.

Μόνος ο γαϊδαρός, το φτωχό γαϊδουράκι, δεν είχε ζωή και κρέμασε το κεφάλι στη γής διψασμένο, νηστικό και νησταγμένο. Ούτε σάχυρο έστρεψε το μάτι, ούτε στο νερό τα χείλια. Βυθισμένο σε κόσμο άλλο, άφινε να του φεύγη θαρρείς η ζωή — φτωχέ γαϊδαρε, άθλιο υποζύγιο ενός ζειμπέκι... Θ' αναφωνούσε.

Τα τιμπιλάρικά του μάτια χύνουν δάκρυ στο δάκρυ, χάσκοντας άοριστα και θολωμένα. Τα ματόκλαδά του πότε ανοίγουν και πότε κλείουν και η ματιά του χάνεται θολωμένη στην άμετρη πλατεία.

Ίδρωμένο το ζειμπέκι, βρωμερός το κοντόχοντρος Ανατολίτης με το τσεμπέρι τυλιγμένο στο κεφάλι του, με την κοντή του βράκα ως το γόνατο, με τα γυμνωμένα γόνατά του, και τα ποδήματα ως τις γάμπες με τα τσαπράκια στη μέση και τις άργυροκέντητες δίκopes κάμες στο ζωνάρι, βλαστημά. Ο ήλιος μεσούρανα καίει και

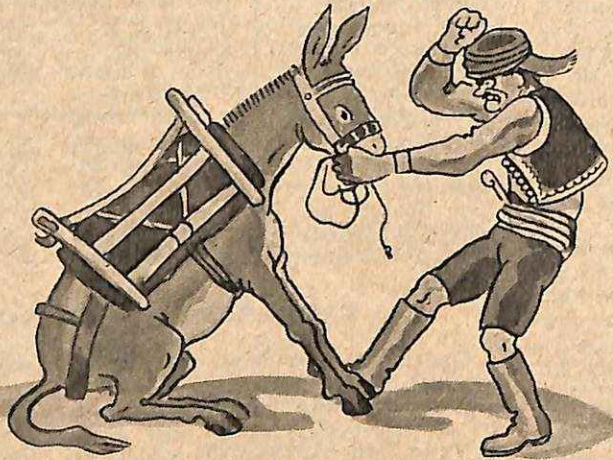
φλογίζει. Ένας λίθος καυτός ζεματίζει τα μούτρα των ανθρώπων, που δουλεύουν ζυγίζοντας και ξεζυγίζοντας αλάτι στα τουσβάλια.

Πυρώνει ο ήλιος, πυρώνει κι η δουλειά. Το μυγολόγι μέσ' από μία βρωμιά πότε ξεσηκώνεται για να ξανακαθήσει πάλι, πότε πετά σ' αυτιά των ζώων και τα πιασινά. Φέρνει βόλτες γράφοντας με τα φτερά τους ξωτικούς κύκλους, τις γωνίες ή τα κάθετα πετάματα στο κενό. Είναι η βρώμικη μύγα, η παιγνιδιάρη, η ενοχλητική.

Το φτωχό γαϊδουράκι μόλις κινά τα μεγάλα του αυτιά. Κάποια πληγή του από το σαμάρι μαυρίζει από μύγα γιομάτη. Έκεί έχει στηθεί το φαγοπότι του φτερωτού αυτού κόσμου, που ροφά ήδονικά το σάπιο αίμα και το βρωμερό, που σχημάτισε ρυάκι τον κατήφορο από τη ραχοκοκαλιά του ζώου. Ούτε την ούρά του να κινήση το βαρειόμοιρο. Οι καμήλες μονάχα μαθημένες ξαναμασούν την τροφή τους άκιντες στην κάψα του ήλιου. Απολαθάνουν στο ξεκούρασμα.

Το γαϊδουράκι δίχως ν' αλλάξει θέσι, δίχως να κινήση βλέπει — αν βλέπει — πάντα κατάτσια κι άφινε να χάνεται τη θολή ματιά του στο κενό.

Οι καμήλες τώρα δρθίες, ή μία πίσω από την άλλη — ξέρον το μάθημά τους — έτοιμες για να ξεκινήσουν. Τις περιμένει το χάνι έξω από την πλατεία, πάνω στο μεγάλο δρόμο. Μόνος ο φτωχός κι ανήμπορος γαϊδα-

Και σύγκορμος τον χτυπούσε με χέρια και πόδια.

ρος κοιτάει όπως είχε πέσει. Δεν έχει δύναμι να σαλέψη. Μάταια το ζειμπέκι τον σέρνει από την ούρα, μάταια τον κλονίζει από τ' αυτιά τραβώντας τον. Ίδρωμένος ο Ανατολίτης παλεύει. Δε βαθύνει στην ανημποριά του βαρειόμοιρο ζώου. Μιά πέτρινη γροθιά σκληρή, ανεπώτη, κατεβάζει στο μάγουλο του δύστυχο τετράποδο. Μιά κίνηση του κεφαλιού έδειξε τ' αποτέλεσμα της σφοντυλιάς, μα το κακού. «Ετσι πεσμένος ο φτωχός γαϊδαρος δέχεται τις μοίρας του τα ύστερνά χτυπήματα. Και το ζειμπέκι δε βαθύνει στον πόνο του φτωχού ζώ-

ου και θυμώνει και ανάβει και κορώνει. Το μοῦτρο του τραβώντας το μισόψυχο γομάρι, γίνεται σαν τη σημαία του Προφήτη.

— Άλάχ, Άλάχ! Και βρίζει και χτυπά και τραβά, και κλωτσά όλα-καιρος ο κοντόχοντρος Ανατολίτης μουσκεμένος από τόν ιδρώτα.

Μα το γαϊδουράκι το μισόψυχο καρφωμένο, ούτε σαλεύει να γλυτώση τις χτυπηματιές του άγριου Ανατολίτη. Καρφωμένο και στηλωμένο στην ανημποριά του. Το ζειμπέκι γίνεται τρελλό. Ο ιδρώτας δρασκειλίζει το κούτελό του, πλημμυρεί ποτάμι το χορταριασμένο του στήθος και το τσεμπέρι του γύρω στο κεφάλι ποτίζεται σύρριζα. Οι πλάτες του σταλάζουν άλμυρα του κορμιού, πλημμυρούν το μπασμαδένιο πουκάμισό του, που η Λατιφέ του το σούρωσε με τις απολίτιστες ραφές της.

— Ντέ, ντέε κιόπék, και σύγκορμος χτυπά με χέρια και με πόδια το άμοιρο ζώο. Αφρίζει, τα χείλια του σαλιάζουν, μα δε βαθύνει το ζειμπέκι το άνομο και το σκληρό. Κι' άρπά από τη ράχι της καμήλας το γαντζωτό σίδερο που σηκώνουν τα τουσβάλια. Και μ' αυτό στα χέρια άρχίζει να ξερνά τη γολή του στη ράχι του μισόψυχου ζώου. Κι' όσο βλέπει το αίμα να χύνεται από τις πληγές πάντοιγε το χέρι του με το σιδερικό, άλλο τόσο ανάβει το άγριμά και κορώνει. «Αν ήτανε λιοντάρι πεινασμένο ή τίγρις νηστική δε θάχωνε τόσο βαθειά τα νύχια του στο κορμί του έρημου γαϊδαρού, όσο το γαντζό του ο άγριος μένος Ανατολίτης».

Μουγκρίζει τάθλιο ζώο, και ξαναμουγκίζει, μα δε μπορεί να κουνήση. Μα όσο μουγκρίζει τόσο δυνατότερος πέφτει κι' ο γαντζός ματωμένος στη ραχοκοκαλιά του. Πεθαίνει το ζώο στα θανατερά χτυπήματα κι' άπλώνει τεντώνοντας τα πόδια του.

— Μπιττί! Ξεφώνισε το θερίο. Τελείωσε! Αυτό ήταν.

Μα το ζώο ξαφνικά τινάσσεται και κάθετα στα πιασινά του πόδια και ύψώνει το κεφάλι του παραμορφωμένο και στηλώνεται μ' αγωνία να σηκωθεί, να σταθή στα πόδια του.

Είναι στο στερνοπάλαιο. Ένα μουγκρητό βαθύ και άπλώνεται το γαϊδουράκι σύζυλο του θανάτου. Ο ιδρώτας του τώρα κρύος τον περιλούει από το κούτελο ως τα ποδάρια.

Το κορμί του γαϊδαρού κοιτάει άκόμα κι' αναπνέει. Ο ήλιος μεσούρανος φλογίζει. Στα μάτια του έβλεπε μια πλημμύρα αίματος. Κόκκινα, κατακόκκινα ώμοιζαν με ούρανό, που πορφύραινε ή φθινοπωρινή δύναμει.

Το βαρυόμοιρο ζώο ταξίδευε τώρα στον άδη.

Πολ. Παπαχριστοδούλου

Η Ε.Ο.Ν. ΚΑΙ ΑΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΑΙ

Δέν είναι πολύ μακριά ή εποχή που ή Πολιτεία και οι άνθρωποι οι καθώς πρέπει, που κατείχαν τις μεγάλες θέσεις και τα μεγάλα αξιώματα, δεν γύριζαν να κυτάξουν εκείνους που μοχλούσαν μέρα και νύχτα για το γλίτχρο τους μεροκάματο. Οι πρώτοι, έτοιμοι για κάθε άδικία, έτοιμοι για κάθε τι που θα τους ανύψωνε και θα τους προσεπείριζεν όφέλη, σκληρόκαρδοι, καταπατοῦσαν το δικηο του φτωχού κι' έπαίζαν με τη δυστυχία του. Γιατί, είναι αλήθεια, ψήφιζαν στη Βουλή τους νόμους, που, όπως έλεγαν, προσάτευσαν την εργατική τάξη. Μα στην πραγματικότητα φενάκιζαν το λαό!... Τα νομοθετήματά τους ήταν χαρτί άγραφο, γιατί ποτέ δεν έπαιρναν το δρόμο της εφαρμογής... Και για τις Κοινωνικές Ασφαλίσεις ξώδεψαν χαρτί και μελάνη πολλή, ώρες δλόκληρες σε συζητήσεις, έφεραν κι' από την Εύρώπη κάποιον για να... τους διαφωτίση, και τον καλοπλήρωσαν εις βάρος της εργατικής τάξεως, μα στο τέλος ο εργάτης έμεινε χωρίς καμιά αληθινή προστασία.

Και μια δλόχρυση αὐγή μια βροντερή φωνή άκούστηκε άπ' άκρου εις άκρον της ελληνικής γής, μια βροντερή φωνή, γλυκειά όμως σ' αντίχημά της, ενός Μεγάλου Πατριώτη και Έλληνα, που καλούσε τους Έλληνας όλους να τον ακολουθήσουν προς ένα μέλλον καλλίτερο, προς μια Νέα Ελλάδα.

Και τους έκάλεισεν όλους να τον ακολουθήσουν με πίστι, με ύπομονή, μ' έμπιστοσύνη...

Ήταν συνηθισμένος ο κόσμος από λόγια!... Τον είχαν χορτάσει χρόνια τώρα μ' αυτά! Μα ο κόσμος σάν άκουσε τα λόγια του Ιωάννου Μεταξά, συσπειρώθηκε γύρω του και τον άκολουθήσε... Δεν ξανάκουσε λόγια παχειά και ύποσχέσεις μεγάλες... Μα οι εργαζόμενοι όλοι ειδαν κοντά τους το «φώς»... Είδαν σε λίγο χρονικό διάστημα μια μεγάλη μεταβολή!... Τους άνασήκωσε από τη λάσπη και τους έδωσε θέσι μέσα στο κοινωνικό σύνολο... Τους περιέβαλε όλους με τα θερμά πτερά της απέραντης στοργής του... Κοντά του νοιώσαν την κοινωνική θαλπωρή, που δεν την είχαν ποτέ ούτε νοιώσει, μα ούτε φαντασθή.

Κι' έκάλεισε κατόπιν τους νέους που εργαζόνταν! Και τους κάλεσε να γίνουν μέλη της Ε. Ο. Ν., για να ζήσουν ανάμεσα στους νέους της Ελλάδος με ισότητα, με τα ίδια δικαιώματα για τη χαρά και την άνωτερότητα.

Τα λόγια που ειπεν ο Άρχηγός στους βαθμοφόρους μας σε μια τελευταία όμιλία του, το δείχνουν καθαρά: «Έχω ιδιαίτερα άδυναμία στα εργαζόμενα και θέλω να μου τα προσέχετε».

Μέσα στις λέξεις αυτές κρύβεται όλη ή αγάπη γι' αυτές τις ψυχές που τόσο είχαν παραγνωρισθή. Ο Άρχηγός θέλει να φροντίζουμε γι' αυτά, να τους δίνουμε κάθε τι που θα μπορούση να τα άνεβάση σε ύψηλότερο επίπεδο και να τους χαρίση την χαρά. Ζητεί ν' αδελφωθούν με τ' άλλα παιδιά και να ζουν την κοινή ζωή της Ε.Ο.Ν.

Κι' ειδικότερα για σας τα κορίτσια, που διατρέχετε τόσους κινδύνους στο δύσκολο αυτό πρώτο πέταγμα σας μέσα στην πάλη της ζωής, ή Οργάνωσίς μας άγωνίζεται για να σας δώση εφόδια, για να σας δώση χαρά.

Σας έχει άγκαλιάσει θερμά, πολύ θερμά, με την ίδια

αγάπη, την ίδια στοργή, αλλά μ' έλπίδα και με πεποίθησι ότι θα συντελέσετε στην άναγέννησι της Πατρίδος μας.

Θέλει να πλάση γερά τα κορμιά σας, δυνατός τις ψυχές σας, να σας άνοίξη τους δρόμους για να φθάσετε εκεί που σας άρμόζει.

Κι' όδες έμεις οι Φαλαγγίτισσες και Σκαπάνισσες νοιώθουμε μεγάλη χαρά σάν σας βλέπουμε κοντά μας, όταν μαζί αδελφωμένες χαίρουμε, μορφωνώμαστε και προοδεύουμε.

Βλέπουμε σε κάθε μας βήμα να μάς δίνετε και από ένα δείγμα των θησαυρών που κρύβετε στις καρδιές σας και που τόσα χρόνια δεν μπορούσαν να έκδηλωθούν. Με ύπερηφάνεια σας άντικρύζουμε σημερινές Φαλαγγίτισσες και αύριανές μητέρες ν' αγωνίζεσθε και σεις δια την Νέα Ελλάδα, που ο Άρχηγός μας Ιωάννης Μεταξάς οικοδομεί...

Σάν μια μητέρα στοργική στέκει στο πλάι μας ή Οργάνωσίς μας, το ύπέροχο αυτό δημιούργημα της 4ης Αυγούστου, πρόθυμη να μάς χαρίση την χαρά και την ευτυχία σε μια γιορτή, μια έκδρομή, την ύγεια που με τους ευνοϊκούς όρους που δημιουργεί σκορπίζει γύρω μας και μάς προσφέρει την πρόοδο και με λίγα λόγια που θα μάς κάμη να καταλάβουμε τον ίδιο μας τον έαυτό μας και να βρούμε τον δρόμο μας, που τον είχαμε γαμένο πριν να έλθη ο Κυβερνήτης μας. Μάς δίνει κάθε ευκαιρία να προσφέρουμε για το κοινό καλό ό,τι ή κάθε μια μας μπορεί. Ζητεί όχι με λόγια αλλά με έργα να σέση τα ίχνη της θλίψεως από τα πρόσωπά σας, γιατί και σεις είσθε Έλληνοπούλες, και κάθε ψυχή ελληνική πρέπει να χαίρεται και να ευτυχή μαζί με την Πατρίδα μας. Πρέπει να έχετε καλά πως έπειτα από τη δουλειά σας μια ζεστή φαλήά σας περιμένει — ή Υποδιοίκησις, ο Τομεύς ή Υποτομεύς σας — για να ξεκουραστήτε, και ένα πλήθος αδελφών μ' αγάπη προσμένουν να σας σφίσουν το χέρι, να χαρούν και να λυπηθούν μαζί σας. Δεν υπάρχουν διακρίσεις μέσα στην Οργάνωσί μας. Το είπα και πάλι, όδες μας είμαστε ίσιες, παιδιά της ίδιας μεγάλης Μάνας, της Ελλάδος μας, και έλπίδα του Βασιλέα και του Άρχηγού μας.

Άρχισε πια ή καινούργια χρονιά της Οργανώσεώς μας. Πρέπει λοιπόν αὐτή να μάς εύρη ακόμη πιό σφικτά δεμένες με τα ίδια ιδανικά. Είναι ανάγκη να προσφέρουμε την όρμη μας και την δύναμή μας στο καλό του Έθνους.

Ας μη πάψη ποτέ ο ένθουσιασμός να θερμαίνη σάν άγνα φλόγα τα στήθη μας και να μάς οδηγή εκεί που ο Άρχηγός μας θέλει.

Ας δώσουμε όδες και όλοι τα χέρια και ας πλέξουμε μια άτελείωτη αλυσίδα, ή όποια θα άγκαλιάση δλόκληρη την Πατρίδα μας, προφυλάσσοντάς την από κάθε κακό.

Ας γίνουμε το βάθρο για να στηριχθή επάνω το πιό όμορφο, το πιό τρανό και ασύγκριτο άγαλμα του Γ' Έλληνικού Πολιτισμού.

Οι φωνές μας ένωμένες ας ψάλλουν πάντα τον ίδιο χαρούμενο σκοπό «Εμπρός, πάντα Έμπρός».

Καίτη Σ. Σθορόνω

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΚΟΡΙΤΣΙ

«Δεν είναι ο πλούτος εκείνος που δίδει την ευτυχία. Πολλές φορές ο πτωχός, που μέσα στην εργασία του κατορθώνει να βρή την ικανοποίησίν του, αυτός μπορεί να είναι πολύ ευτυχέστερος από τον πλούσιον, που δεν ευρίσκει την ικανοποίησιν αυτήν».

Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Νέο κορίτσι,

Υπήρξε μία εποχή, που η εργασία, πρό πάντων η χειρωνακτική εργασία, είχε ξεπέσει. Ήθεωρείτο σαν εξαναγκασμός και σαν σκλαβιά. Η εποχή εκείνη χρονολογείται από το 1880 και είναι μία από τις πιο σοβαρές ήθικες κρίσεις.

Δεν θέλουμε να αναφέρουμε τις αρχαίες και μεσαιωνικές εποχές με το σύστημα των δούλων και της δουλείας, που από τότε μεταφέραμε ως τη σημερινή μας γλώσσα. Σήμερα τη λέξι δουλεία, που εσήμαινε δουλεία και βία αντικαθιστά η λέξι εργασία. Και συμβολικά γίνεται σήμερα ο εξαγνισμός της. Εργασία σημαίνει δράσι, δημιουργία, γιατί αποτελεί την πιο ήθικη βάσι της ανθρωπίνης υπάρξεως.

Στα χρόνια μας δυσφήμισαν την εργασία οι πράκτορες και οι οπαδοί ξένων θεωριών και συστημάτων θέλοντας να έρεθίσουν τον εργαζόμενο άνθρωπο έναντιον της κοινωνικής μας τάξεως, με το σκοπό να έπωφεληθούν οι ίδιοι από την ταραχή και την αλλαγή καθεστώτων και πραγμάτων.

Δεν αρνούμεθα ότι προηγούμενα κρατικά συστήματα άφησαν την εργασία απροστάτευτη στην εκμετάλλευσιν του κεφαλαίου, άφησαν τον εργαζόμενον άνθρωπο στα χέρια επιτηδείων εκμεταλλευτών. Όμως σήμερα έχουν αλλάξει τέλεια τα ζητήματα αυτά από κάθε άποψιν. Τώρα παρουσιάζεται ένα Κράτος γεμάτο στοργή και αγάπη προς τον άνθρωπο της εργασίας, πάνοπλο και αυστηρό για την υπεράσπισίν του από κάθε κακόβουλο και εκμεταλλευτική πρόθεσιν. Παρουσιάζεται ένας Άρχηγός, που δεν κρίνει και δεν αξιολογεί όπως οι πρώην Ιθύνοντες. Δεν έκτιμα πλούτου και καταγωγή, αλλά άτομική προσπάθεια και προσωπική δημιουργία. Θέλει σοφά την αληθινή ήθικη βάσι της εργασίας.

Μας λέγει — και απευθύνεται σε όλους μας με τα λόγια του λόγια — λόγια που είπε τις προάλλες στη «Λέσχην του Εργαζομένου Κοριτσιού» ότι δεν είναι τα πλούτη που θα μας κάνουν ευτυχισμένους. Μόνο η εργασία και η δημιουργία θα μας φέρη την ικανοποίησιν.

Νέο κορίτσι,

Θά έξης άκούσει για πλουσίους, που πλέον στο χρυσάφι, και όμως δεν μπορούν να βρουν πουθενά μία στα-

γόνα χαράς. Όταν ο άνθρωπος δεν έχη επιθυμίες στερεύει μέσα του και η πηγή της ευτυχίας. Ίσως ξέρεις τον μύθο της κόρης εκείνης που παρεκάλεσε το Θεό να της δώση χρυσάφι, πολύ χρυσάφι, ό,τι πιάνει στα χέρια της να γίνεται χρυσός. Ποιό ήτανε όμως το αποτέλεσμα; Νά απελπισθή σε λίγο το κορίτσι, γιατί δεν μπορούσε να ζήση στερνά από την εκπλήρωσιν της επιθυμίας του αυτής. Δεν μπορούσε να φάγη, να πιη, δεν μπορούσε να υπάρξη. Τι δηλοϊ όμως ο μύθος αυτός; Ότι στερεύει η πηγή της χαράς, παραχώνεται η ζωοφόρο φλέβα της ευτυχίας και μαραίνεται και πεθαίνει η ψυχή από την ανία και την αδράνεια.

«Ευτυχισμένος όποιος βρήκε το έργο του. Αυτός άς μη ζητή άλλη εύλογία».

Και πρέπει να ξέρης ότι κάθε εργασία που γίνεται μέσα σε μία κοινωνία, από την πιο μεγάλη ως την πιο μικρή, είναι εξ ίσου σπουδαία και σημαντική. Και ο καθηγητής του Πανεπιστημίου, που ζητάει ν' άκονισή το μυαλό της μελλούμενης γενεάς, και ο υπάθριος μπαλλωματής στη γωνιά του δρόμου είναι άπόλυτα και ίσα αναγκαίοι για την ύπαρξιν του συνόλου. Η διευθύντρια ενός μεγάλου ιδρύματος και η μικρή εργάτισσα καπνού είναι εξ ίσου απαραίτητες για την κίνησιν της κοινωνικής μηχανής. Η κυρία που δίνει διαταγές σ' ένα άρχοντόσπιτο και η νοικοκυρά στο χωριό ή στην πόλιν που διατηρεί το σπιτάκι της καθαρό και τακτικό, τα παιδιά της γερά και χαρούμενα, είναι εξ ίσου αναγκαίες για τη διατήρησιν της φυλής μας.

Το ζήτημα είναι, όπου έχουμε ταχθί, σ' όποιο σκαλοπάτι στεκόμαστε, ότι καταπιστήκαμε να το έκτελούμε με σοβαρότητα κι όχι σαν άγγαρεία. Νά μη νομίζουμε πως εργαζόμεθα μονάχα για το χρήμα, αλλά ότι έκτελούμε συγχρόνως και μία ανώτερη άποστολή, που έθεσε έμπιστευτικά στα χέρια μας η Πατρίδα και σήμερα ο Άρχηγός. Γιατί σήμερα δεν ένεργοουμε μονάχα για τον εαυτό μας αλλά για το σύνολο. Είναι ώραία και καθησυχαστική η συνείδησις ότι όπως έμεις εργαζόμαστε για όλους, έτσι και όλοι για μάς. Αυτό το άλληλοστήριγμα, αυτή η άλληλεγγύη μάς κάμνει πιο δυνατούς και στο έργο μας και στην ζωή. Μας γεμίζει την ψυχή αυτοπεποίθησιν και ασφάλεια. Δεν θα πέσουμε όταν σκοντάψουμε, γιατί θα βρεθούνε οι άλλοι, ή Πολιτεία να μάς στηρίξη με όποιονδήποτε τρόπο.

Μάθημα κοπτικής

ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΜΑΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΘΕΡΑΠΕΥΣΩ ΤΟ ΔΥΣΤΡΟΠΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ

Ένα σπουδαίο ζήτημα, που άσασχολεί πολλές νεάρες μητέρες. Είναι αλήθεια ότι η ρίζα του κακού δεν κείται τόσο στο παιδί, όσο στους γονείς, και στο έζάρτημα των διαφόρων θείων και θείων. Άκόμα από την κούνια αρχίζουν να άσασχολούν όλοι αυτοί σφαλερά τη νεαρή ύπαρξιν.

Αιώνίως στέκει στο κέντρο της δράσεώς και συζητήσεως, αντί να άφθῃ το παιδί ήσυχο για να μαζέψη δυνάμεις. Σχεδόν όλα τα δειλά και τρομαγμένα παιδιά είναι το άποτέλεσμα κακής άνατροφής των γονέων. Πιστεύουν ότι για να διορθώσουν ένα έλάττωμα πρέπει να το άσασγορεύουν και να το κοπανάνε κάθε φορά που θα παρουσιάζη. Το άφηρημένο παιδί γίνεται με τον τρόπο αυτό νευρικό και φοβισμένο και ακόμα πιο έξασμένο, το κουτό έρεθίζεται και το αδιάφορο γίνεται κακό. Έμεις πρέπει μόνο να προσπαθούμε να του έμπνησουμε το φιλότιμο για να έκτελή το κάθε τι σωστά και όπως πρέπει. Άκόμη και αν δέκα φορές περιττώσιν στο ίδιο σφάλμα έστω από κουταμάρα, έπιπολαι-

ότητα, άφηρημάδα ή και πείσμα δεν πρέπει να το κακομεταχειριζόμαστε.

Πρέπει μόνο να του υποβάλλω- μες ότι το σφάλμα αυτό συνέ- θῃ μία φορά και ότι αυτό σαν έξυπνο και καλό παιδί α ό τῃ τῃ φορά μόνο πλανήθη- κε. Μ' αυτό νοιώθει το παιδί το σφάλμα του, το όμολογεί και προσπαθεί από την καρδιά του εις το μέλλον να μην το έπανα- λάβῃ μη τυχόν η μανούλα του νοιώσῃ ότι «δεν πλανήθηκε» α- λλά το έκαμε έπιτήδες πολλές φο- ρές.

Άκόμη και οι τιμωρίες που βάζουμε σ' ένα τέτοιο μικρό πλασματάκι πρέπει να γίνονται με προσοχή και περισκεψί. Δεν πρέπει ποτέ να ένεργοουμε θυμω- μένες και έρεθισμένες. Γιατί η τιμωρία πρέπει να είναι άνάλογη και δίκαια. Πρέπει να γίνεται ά- μέσως μετά το σφάλμα και όχι όταν περάσῃ ώρα ή καιρός και σχεδόν ξεχασθῇ η πράξι. Όσο πιο ήσυχη και πιο σιωπηλή γί- νεται, τόσο πιο μεγάλη έντύπωσι κάνει στην παιδική ύπαρξιν. Άς πούμε ένα παράδειγμα:

Μία μητέρα που αγαπά τρυφε- ρά το κοριτσάκι της, άπαγορεύει ύστερα από ένα σφάλμα επί μία ή δυό ήμερες στο παιδί να την πλησιάσῃ. Αυτή είναι για το νεαρό πλασματάκι μία πολύ πιο σοβαρή τιμωρία από έξυλο και μαλωμάτα. Ένα τέτοιο παιδα- γωγικό μέσο δεν πεισματοώνει και δεν έρεθίζει αλλά φθάνει πιο δυνατά στο σκοπό του από κάθε φωνάχτο μάλωμα.

Η σωματική τιμωρία πρέπει να γίνεται μόνο σε τέλεια εξαι- ρετικές περιστάσεις άλλίως κα- ταστρέφει εύκολα τη σχέση έμ- πιστοσύνης μεταξύ γονέων και παιδιού, από το όποιο εξαφανί- ζει την αυτοπεποίθησιν και το συναίσθημα τιμής.

Φυσικά κάποτε και μερικές ευ- λίες χρειάζονται όταν μία άσχη- μη πράξι τις προκαλέσῃ. Ό- μως είναι πιο καλό να άποφεύ- γωμε το μέσο αυτό που δεν εί- ναι καθόλου παιδαγωγικό και μπορεί να φέρη όλως αντίθετα από τα επιδιωκόμενα άποτελέ- σματα.

Αν το παιδί μας προξενήσῃ πόνο σε ζωό ή σε άνθρωπο, τό-

τε η τιμωρία είναι άπαραίτητη να του προξενήσῃ άνάλογο πόνο. Πρέπει να του μὲνῃ στη μνήμη και να το άποτρέπῃ να το έπα- ναλάβῃ.

Όμως οι μεγάλοι παιδαγωγοί θεράπευσαν τά πιο δυσάγωνα παιδιά χωρίς ένα χτύπημα. Για- τί να μην προσπαθήσουμε και μες έστω χωρίς νάμαστε μεγά- λοι παιδαγωγοί; Έχουμε κάτι που θα μάς βοηθήσῃ στην έργα- σία μας αυτή τη λεπτή: Το μη- τρικό ένστικτο και τη διάθεσιν να φτιάσουμε ένα παιδί ώφέλιμο άρ- γότερα και στον εαυτό του και στην κοινωνία. Μόνο όπομονή και προσοχή χρειάζεται.

ΚΡΕΜΑ ΜΕ ΚΥΔΩΝΙΑ

Κάτι που θα πλουτίσῃ το τραπέζι μας, θα όμορφύνῃ το φαγητό μας και θα εύχαριστήσῃ το στομάχι μας και θα μάς δώσῃ να νοιώσουμε τη χαρά των παιδιών και τα συγχαρητήρια του συζύγου: 300 δρ. ως μία δόκα κυδώνια. Θα τα βράσουμε καλά με λίγο νερό, ως μισή λίτρα, θα τα σουρώσουμε, αν θέλωμε περνόουμε μερικά από το τυ- ρητό. Βάζουμε 150 δράμια ζάχαρι και τα τραβόουμε από τη φωτιά άφοι πά- ρουν δυό-τρείς βράσεις. Στο ζωμό αυτό ρίχνουμε μία σκόνην ποτιγίας λειωμένη σε 6 κουταλιές κρούο νεροῦ ή σ' ένα κρόκο αυγού. Αντι σκόνη ποτιγίας που αγοράζουμε από κα- τάστημα τροφίμων μπορούμε να προσ- θέσουμε στο ζεστό ζωμό 8-10 φύλλα ζελατίνας, την όποια πρώτα μαλακώ- νουμε σε κρύο νερό, που το χύνουμε κατόπιν. Τα φύλλα αυτά λειώνουν μέσα στο ζεστό και πλύνουν την κρέμα, όταν κρυσθῇ. Τη σερβίρουμε σε γυάλινη σουπιέρα κι αν θέλωμε τη γαρνίρο- με με μερικά βύσσινα γλυκού.

Ο ΕΧΘΡΟΣ ΤΗΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΑΣ Η ΣΚΟΝΗ

«Πρέπει να κάθασαι με το έσκακόνιπο στο χέρι για να άπομακρύνῃς αυτόν τον άπαισιό εχθρό, που μπαινει από πόρτες και παράθυρα, από ρωγμές και τρύπες στο σπίτι σου και θρονιάζεται σε έπιπλα, ρούχα και σκεύη». Είναι αλήθεια πως μία καθαρή νοικοκυρά έχει μεγάλο πόλεμο έναντιον αυτού του λεπτού και τρομεροῦ εχθροῦ, που κατασταλάζει στα πνευμόνια με μία έπιμονή ανεξάντηλη.

Είναι φυσικά ντροπή να μισῃ ένας έξνος να γρόσῃ τόνόμα του με το δάκτυλο πάνω σ' ένα έπιπλό μας με τη βοήθεια του στρώμα- τος της σκόνης, είναι όμως φοβερό να άνα- πνέουν τα τρυφερά πνευμόνια των παιδιών μας άέρα φορτωμένο με σκόνη. Γι' αυτό είναι άπα- ραίτητο κάθε μέρα το προσεκτικό έσκακόνισμα με άνοικτά παράθυρα. Πάντοτε άς σκουνί- ζεται το δωμάτιο πρώτα κι έπειτα άς έσκακονί- ζεται το κάθε τι με φροντίδα.

Η σκόνη δεν άσασχολεί μόνο τη νοικοκυ- ρά, αλλά και την έπιστήμη, που προσπαθεί με ζήλο και κόπο να έξερευνήσῃ το έπίπεδο αυτό. Ός τα τώρα έξακρίβωσε ότι το περιε- χόμενο σκόνης του άέρος αλλάζει κατά περι- τώσεις. Ένας έπιστήμων βρήκε πως σε έλευ- θερον άέρα με βροχή περιέχονται 32.000 μό- ρια σκόνης σ' ένα κυβικό έκατοστόμετρο.

Σε ώραίο εφρόν καιρό περιέχεται τρείς φορές πιο πολλή ποσότητα σκόνης και σε και- ρό ζεστό με άνεμο έξ φορές πιο πολλή.

Ένα δωμάτιο περιέχει κατά μέσον όρον 185.000 μόρια σκόνης σ' ένα κυβικό έκατο- στόμετρο, πάνω όμως στην κορυφή ενός ύψη- λου βουνού, άς πούμε του Όλύμπου, στον ίδιο χώρο, δηλ. σ' ένα κυβικό έκατοστόμετρο, περι- έχεται η έλάχιστη ποσότητα των 210 μορίων σκόνης.

Έκεί φυσικά θα μπορούσε η νοικοκυρά να μη μεταχειρίζεται καθημερινώς το έσκακόνι- πανο.

Γι' αυτό και ο άέρας των βουνών είναι σω- τήριος και ένεργητικός για τα πνευμόνια!

ΔΥΟ ΖΕΣΤΑ ΖΑΚΕΤΑΚΙΑ

Είναι καιρός πιά να σκεφθόουμε και για τον πόλεμό μας έναντιον του ψύ- χους. Η έπιθεσίς του άρχισε άπότομα και άναπάντεχα. Τα νόστιμα αυτά ζακετάκια πλεγμένα με άσπρο μαλλί, στολισμένα με μεταλλίνα κουμπιά και κεντημένα με χρωματιστά λουλουδά-κια και γιρλάντες, δίνουν μία φρε- σκάδα στα νέα μας κορίτσια και μάς κάνουν να ξεχνόουμε την μούχλα και το κατσουφιασμένο ύφος του χειμώνα. Δοκιμάσατε μία φορά να άποκτήσετε ένα τέτοιο ζεστό σακάκι και θα με δικαιώσετε. Θα είσθε πάντα εύχαρι- στημένες και καλά ντυμένες μέσα σ' ένα τέτοιο ρούχο.

Με το ίδιο πλέξιμο μπορείτε να βο- ηθήσετε και την μεγάλη έξόρμησιν που γίνεται σ' όλη την Ελλάδα για την «Φανέλλα του Στρατιώτη». Κάθε μία σας μπορεί να πλέξῃ κάτι χρήσιμο για τους Άκρίτες μας που έχουν ά- νάγκη περισσότερη από μάς από ζε- στα ρούχα.

Από την απόμνημη γωνιά της γής, όπου σήμερα είναι το μοναστήρι της Μεγίστης Λαύρας, το σκελετωμένο χέρι ενός άσκητου έσεισε, χίλια χρόνια πριν, τα θεμέλια της αυτοκρατορίας του Βυζαντίου. Είναι μια ιστορία γεμάτη θρησκευτικό και πατριωτικό μεγαλείο, όπως μας την άφηγήθη ο πατήρ 'Αθανάσιος, ο γέρον Ιστορικός του 'Αγίου Όρους: 'Ιστορία μιας ένδοξης περιόδου της Βυζαντινής αυτοκρατορίας που δείχνει τον θρίαμβο του πνεύματος κατά της ύλης, της θρησκείας κατά της ισχύος, της αρετής κατά του πάθους. 'Αναφέρεται δε στο γενναίο αυτοκράτορα Νικηφόρο Φωκά, του οποίου κειμήλια, ο σάκκος, η μίτρα, το εύαγγελιον, σώζονται στο μουσείο της μονής Μεγίστης Λαύρας. 'Ο Νικηφόρος ήταν άνειψος από μητέρα ενός άσκητου, Μιχαήλ Μαλεΐνου, ο οποίος είχε μοναστήρι σ' ένα βουνό της 'Ασίας και είχαν υποτακτικό τον 'Αθανάσιον, που κατόπιν άσκήτησε και άγίασε στον 'Αθω. 'Όταν έφθασε στην 'Ασία ο Νικηφόρος, άρχιστράτηγος τότε των ένδοξων στρατιωτικών δυνάμεων της 'Ασίας, συνήντησε και τον θείον του άσκητην Μιχαήλ και τον υποτακτικόν του 'Αθανάσιον. Και ο γενναίος στρατηγός, την εποχήν ακριβώς που νικητής και τροπαιοϋχος είχε φθάσει εις την άκμήν της δόξης και της ισχύος, έδωκε στον 'Αθανάσιον μίαν άπίστευτη υπόσχεσι: Νά γίνη καλός υγιος! Μόλις θά έτελειωνεν ή νικηφόρος έκστρατεία του στην 'Ασία και θά έπαγιώνετο ή αυτοκρατορία, αυτός θά παρητείτο από την άρχιστратηγία και θά έπήγαινε να άσκητέψη μαζί τους. Τότε, βέβαια, ή υπόσχεσις του ανθρώπου ήταν ο κρίκος της τιμής. Για άνάμνησι μάλιστα της ύποσχέσεως ο Μιχαήλ του χάρισε την τρίχην χλαμύδα του, που ήταν το άσκητικό ένδυμα της εποχής. 'Ο Νικηφόρος φορούσε τη χλαμύδα μέσα από τη στρατηγική του στολή κι από κείνη την ώρα, βλέποντας πόσο μάταια πράγματα είναι και ή ισχύς και ή δόξα μπροστά στο μεγαλείο της χριστιανικής σοφίας, άρχισε να όνειρεύεται τη γαλήνη του μοναστηρίου.

Στο μεταξύ πέθανε ο αυτοκράτωρ Ρωμανός ο Β' και παρήγγειλε, μέχρις ότου ένηλικιωθούν τα παιδιά του Βασίλειος και Κωνσταντίνος, να αντιβασιλεύση ή αυτοκράτειρα Θεοφανώ, νεωτάτη άκόμη, με τον πρωθυπουργό Βρίγγα. Δέν άργησαν όμως να φανούν διαφωνίες μεταξύ πρωθυπουργού και αυτοκρατορίας και ή τελευταία, που έθαύμαζε την άνδρεία του Νικηφόρου, τον έκάλεσε μυστικά να οδηγήση τά στρατεύματά του στην πρωτεύουσα και να δώξη το Βρίγγα. 'Ο άρχιστράτηγος, βλέποντας πόσον ή διχόνοια αυτή — όπως ή κάθε διχόνοια και έμφύλιος διαφωνία — ύπηρχε φόβος να οδηγήση την αυτοκρατορία στην κατάρρευσι, άπεφάσισε να πάη στην Πόλι, όχι όμως με το στρατό του,

ΙΣΤΟΡΙΟΝ

Ο ΑΥΤΟΚΡΑΤΩΡ - ΑΣΚΗΤΗΣ

άλλά με τη σοφία και την συμβουλή. 'Εγινε τότε κάτι που έκασε κατάπληξι σέ όλη την αυτοκρατορία: 'Ο Βρίγγας έδέχθη την έπίσκεψι του Νικηφόρου, ντυμένου όχι με τη στολή του άρχιστράτηγου, αλλά με την χλαμύδα άσκητου, από τρίχες αϊγός! 'Εδωκε δε στον πρωθυπουργό τη διαβεβαίωσι με όρκο ότι είχαν άπογοητευθί από όλες τις κοσμικές φιλοδοξίες και ένα μόνον έσκέπτετο, να άποχωρηθί από όλες τις κατακτήσεις της αυτοκρατορίας. 'Εκτοτε, λέγει ο Ιστορικός της Μεγίστης Λαύρας, είχε τάξει μήτε της κρεοφαγής, μήτε γυναικι ποτέ να συνέλθη. Κατεκλίνετο δε χαμαί, καλυπτόμενος υπό του τραχέος έκ τριχών αϊγός μανδύου του σεβασμιού θείου του Μιχαήλ Μαλεΐνου. 'Ητο άνήρ ρέπων προς το αγαθόν, άγιος, έμπνεόμενος υπό του προς τον Θεόν έρωτος, μεστός αρετής και δικαιοσύνης, άνδρείος δ' έν ταύτῳ και εύτυχής έν μάχαις. Οϊκτίρων προς πάντας, έπεσκέπτετο τάς χήρας και τους δεσμούςτας και έτρεφε τά όρφανά και τους πένητας...». 'Η διχόνοια όμως πρωθυπουργού και αυτοκρατορίας εξακολουθούσε και οι δύο γενναίοι στρατηγοί, ο Κουρκούας και ο Τσιμισκής, προέτρεψαν το Νικηφόρο να στεφθί αυτοκράτωρ. Και επειδή εκείνος ήρνεϊτο, ο Τσιμισκής έβγαλε το ξίφος και τον ήπειλανε. 'Θές περ! την κεφαλήν το αυτοκρατορικόν διάδημα και έμπρός εις την Κωνσταντινούπολιν!...». 'Ετσι ο Νικηφόρος Φωκάς ώδήγησε τά στρατεύματά του στην Κων/πολιν και από

την 16 Αυγούστου 963 έστέφθη αυτοκράτωρ των Ρωμαίων. Μια από τις πρώτες πράξεις του ως αυτοκράτορας ήταν να έξορίση την αυτοκράτειρα Θεοφανώ στον πύργο του Πετρίου, κοντά στην άκτή του Κερατίου κόλπου. Τουτό, δε, διότι ή νεαρά αυτοκράτειρα τον έπείξε να την συζευχθί.

Στο παλάτι ο αυτοκράτωρ ζούσε σαν έρημίτης, τηρούσε όλους τους όρους του κοινοβιακού μοναχικού βίου, κρατούσε την ψυχή του σέ άσπληρη άπομόνωσι, πλάνιαζε στο δάπεδο, διενυκτέρευε με προσευχές και ψαλμούς.

'Ο 'Αγιος 'Αθανάσιος, ο ύποτακτικός του άσκητου Μιχαήλ, είχε φύγει έν τῷ μεταξύ από την 'Ασία και έκτιζε τη μονή της Μεγίστης Λαύρας, στο 'Αγιον Όρος. 'Εμαθε ότι ο Νικηφόρος έδέχετο συνεχώς την πίεσι της αυτοκρατορίας να την νυμφευθί. Και άπ' έδῶ άρχίζει ή ιστορική πράξις, που άπετέλεσε τον θρίαμβο της χριστιανικής θρησκείας και απέδειξε πόσον ύψος ευσειείας είναι Ικανή να έμπνεύση ή σοφία του Ναζωραίου σέ ψυχές άνώτερες, σέ χαρακτήρας ήρωικούς και χαλυβδίνους, όπως ο Νικηφόρος Φωκάς. 'Ο 'Αγιος 'Αθανάσιος, που ή μνήμη του καθιερώθη άργότερα από το χριστιανικό έορτολόγιο έν έορτάζεται στις 5 'Ιουλίου, ξεκίνησε από τη Λαύρα και πήγε στην Κωνσταντινούπολι. Παρουσιάσθη στον αυτοκράτορα και του θύμισε την ύπόσχεσί του: «Βασιλεϋ, πρόσεξε να τηρήσης την ύπόσχεσί σου διότι ο Θεός θα σέ τιμωρήσῃ...». 'Ο αυτοκράτωρ άκουσε με εϋλάβεια την έπίτιμηση του άσκητου και τον διεβεβαίωσε με όρκο ότι δέν έδέχθη το σκήπτρο από μάταια προσωπική Ικανοποίησι, αλλά για να σώση την αυτοκρατορία στις δύσκολες στιγμές που περνούσε. Και ότι θά έξακολουθήσῃ να ζή άσκητικά στο παλάτι, μέχρις ότου τα δημόσια πράγματα του έπιτρέψουν να καταθέσῃ το σκήπτρο κι έπειτα θά πάη να άσκητέψη κοντά στον πνευματικό του πατέρα, τον 'Αγιον 'Αθανάσιον, στον 'Αθω... 'Εφυγε ο άσκητής και ο Νικηφόρος έξηκολούθησε να διαίτη σαν μοναχός, να πλავιάζει με την τρίχην χλαμύδα και να διανυκτερεύη με προσευχές και ψαλμούς. 'Η τακτική του αυτή προεκάλεσε το μίσος της αυτοκρατορίας Θεοφανούς, ή οποία και παρεσκέυασε, για το λόγο αυτό, τη δολοφονία του. 'Αξίζει να σημειωθί ή κατ'άπληξις που έδοκίμασαν οι φονείς όταν, μπαίνοντας τά μεσάνυχτα στο δωμάτιό του, βρήκαν άδειαν το αυτοκρατορικό κρεβάτι κι' έχρειάσθη να ψάξουν πολύ για ν' ανακαλύψουν σέ μια γωνία, στο δάπεδο, έναν άσκητη που κοιμώταν, φορώντας μια ταπεινή χλαμύδα από τρίχες αϊγός: 'Ηταν ο αυτοκράτωρ!...

Το σκήπτρον και ή πορφύρα του Νικηφόρου Φωκά και το χειρόγραφο εύαγγέλιο του Ιδίου, φυλάσσονται εϋλαβικά στο μουσείο της Μεγίστης Λαύρας.

Ιω. Καζαντζάκης

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ

Της Α.Ε. του 'Αρχηγού της Κυβερνήσεως επί τη συμπληρώσει διετίας από της ιδρύσεως της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας της 'Ελλάδος.

'Η Α.Ε. ο 'Αρχηγός της Κυβερνήσεως άπηύθυε το κάτωθι διάγγελμα προς άπαντας τους άνά την χώραν Σχηματισμούς της Ε.Ο.Ν. επί τη σημερινή 2α έπετειώ από της ιδρύσεως της Ε.Ο.Ν.:

Φαλαγγίτες και Φαλαγγίτισσες,
Σκαπανείς και Σκαπάνισσες,

Σήμερα συμπληρούνται δύο χρόνια άφ' ότου έγεννήθηκε και ιδρύθηκε ή Ε.Ο.Ν. — Από της 7ης Νοεμβρίου 1937 που ήταν ή πρώτη εμφάνισί της έως τά τώρα από πόσα στάδια πέρασε το ξέρουμε όλοι. Στην άρχή παρουσιάσθηκαν δυσκολίες, άντιδράσεις, φανερες και κρύφιε, όχι λίγες. Και έχρειάστηκε να κατακτήσετε σιγά σιγά τη θέση σας και μέσα στην Κοινωνία και μέσα στο Κράτος. 'Εγώ έτρεμα στο κάθε σας βήμα μήπως και παραστρατήσετε. 'Αλλά έσεις έφανήκατε παιδιά άντάξια της 'Ελλάδος: Γεμάτα ένθουσιασμό και άφοσίωσι. Και έτσι το έργο μας το κοινό έβγήκε πέρα. Γιατί έβγήκε πέρα το έργο μας τώρα. Τώρα έστερέωσε δυνατά και τίποτα δέν ήμπορεί να το κλονίση. Βέβαια δέν ήμπορουμε να πούμε ακόμα ότι είμαστε τέλειοι. Είναι πολλά πράγματα που μας λείπουν ακόμα και που βέβαια θά τ' άποκτήσουμε.

'Αλλά κάθε αντίδρασι έχει λείπει και καμμιά έπιβουλή δέν ήμπορεί πλέον να βρεθί μπροστά μας, όπως στις άρχες. Αυτά όλα έξαφανίστηκαν σαν από μια δυνατή πνοή του άνέμου, όπως ήταν ο άνεμος του ένθουσιασμού της 'Ελληνικής Νεότητος. Είμαστε τώρα 750.000 παιδιά, άγόρια και κορίτσια, σέ όλη την 'Ελλάδα. Δηλαδή είμαστε πρό δύο περίπου μηνών 750.000. Τώρα θά είμαστε πολύ περισσότεροι. Και μέσα στη χρονιά που διατρέχουμε θά υπερβοϋμε βέβαια πολύ το εκατομμύριο. 'Όλες οι Κοινωνικές τάξεις είναι μέσα στην Ε.Ο.Ν. Πλούσιοι και πτωχοί, άνώτεροι και κατώτεροι, παιδιά των Σχολείων και παιδιά των 'Εργοστασίων, κορίτσια της Κοινωνίας και κορίτσια εργαζόμενα, όλα τά παιδιά της 'Ελλάδος είναι μέσα, μέσα σέ μια ένωσι ιερή, συνενωμένα μεταξύ τους, αδιάσπαστα και άλληλέγγυα, για να δημιουργήσουν εκείνο που λέγει και το τραγούδι σας: Μια 'Ελλάδα Νέα!

Και τώρα έσεις όλα, άγαπητά μου παιδιά, άγόρια και κορίτσια, να δουλέψετε για να αναπτύξετε και να τελειοποιήσετε εκείνο που έκάμαμεν έως τά τώρα.

'Όπως σας είπα παραπάνω είναι πολλά πράγματα που μας λείπουν. 'Αλλά είμαι βέβαιος ότι με την εργασία και με τον κόπο και με τη θυσία θά τά άποκτήσουμε όλα.

Λοιπόν, παιδιά της 'Ελλάδος: Δουλειά! Δουλειά! Δουλειά!

ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΕΤΑΞΑΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΚΑΙ ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗΣ ΤΗΣ Ε.Ο.Ν.

1

2

3

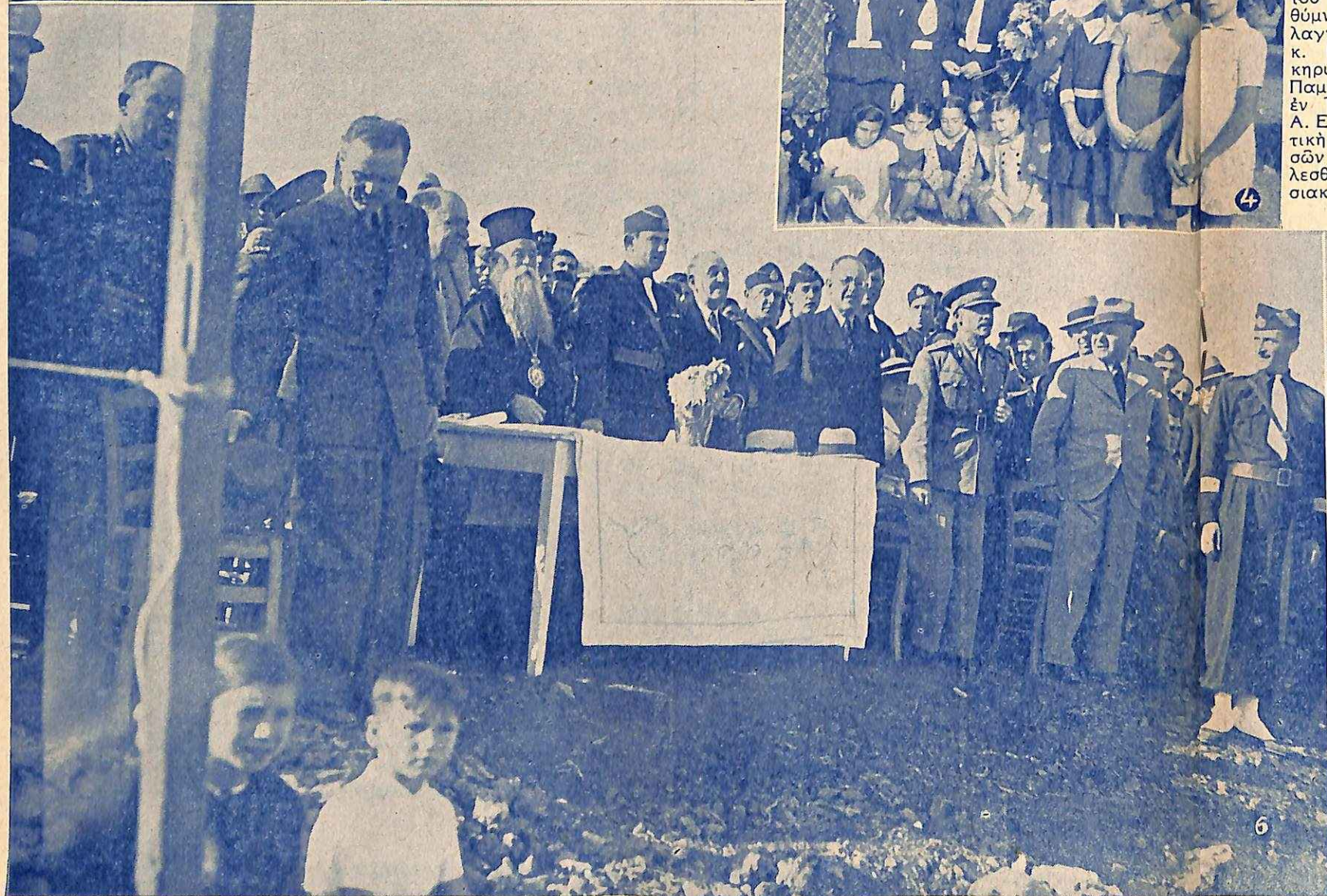

4

1) 'Η Ε.Ο.Ν. Βερροίας εις
μίαν τελετήν. 2) Φαλαγγίτι-
σαι του Τάγματος Λαγκαδά.
3) 'Η Ε.Ο.Ν. Θηλέων Κα-
στορίας διά την έντατικήν καλ-
λιέργειαν. 4) Φαλαγγίτισσαι
του χωρίου Νέον 'Αμάρι (Ρε-
θύμνου) 5) Παρέλασις Φα-
λαγγιτισσών Λαρίσης. 6) 'Ο
κ. Κυβερνητικός 'Επίτροπος
κηρύσσει την έναρξιν των Α'
Παμπελοποννησιακών αγώνων
έν Τριπόλει έν όνόματι της
Α. Ε. του 'Αρχηγού. 7) 'Αθλη-
τική όμάς έκ των μετασχου-
σών εις τους έν Τριπόλει τε-
λεσθέντας Α' Παμπελοποννη-
σιακούς αγώνας της 8 'Οκτω-
βρίου 1939.

5

6

7

Η Α. Β. Υ. ή Πριγκήπισσα Φρειδερίκη κατά τὰ ἐγκαίνια τῆς Μαθητικῆς Προνοίας Ἀρσακείου.

Τὸ συσσίτιον εἰς τὸ Στρατόπεδον «Ἰωάννης Μεταξᾶς».

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΟΥΛΑ

Η Ἐλενίτσα τέλειωσε τὸ παιδικὸ βιβλίο πὺ διάβαζε, οἱ «Τρεῖς Νοικοκυροῦλες», ἔσθισε τὸ φῶς κι' ἔκλεισε τὰ μάτια της γιὰ νὰ κοιμηθῇ. Παιδεύτηκε κάμποση ὥρα, δίχως νὰ τὸ κατωρθώσῃ.

Στὸ νοῦ της γύριζαν ἀκόμα οἱ εἰκόνες τοῦ βιβλίου πὺ εἶχε διαβάσει γιὰ τὶς τρεῖς νοικοκυροῦλες. Μὰ ἂς δώσωμε μιά μικρὴ περιλήψι τοῦ βιβλίου πὺ διάβαζε ἡ Ἐλενίτσα:

«Ἦτανε μιά οἰκογένεια πὺ ἀπαρτιζόταν ἀπὸ τὴν μητέρα, τὸν πατέρα καὶ τρία μικρά κοριτσάκια. Ὁ πατέρας γνώρισε κάποιον κακὸ ἄνθρωπο πὺ τὸν παράσερνε δλοένα στὶς ταβέρνες κι' ἔπιναν κρασί. Σιγά-σιγά ὁ Μαστρογιάννης, νὰ ποῦμε, ἄφησε τὴ τεμπελιά νὰ τὸν κυριέψῃ καὶ δὲν ἐργαζότανε πιά.

Ἔτσι δὲν πλήρωσε κάμποσους μῆνες τὸ νοῖκι τοῦ σπιτιοῦ κι' ὁ σπιτονοικοκύρης τοὺς μῆνυσε νὰ τ' ἀδειάσουν τὸ δίχως ἄλλο. Ἡ μητέρα, στενοχωρημένη, πονεμένη, παράτησε κι' αὐτὴ τὸ σπίτι κι' ἡ σκὴν ἔντυσε τὰ ἔπιπλα, κι' οἱ μύιγες λέρωσαν τοὺς καθρέφτες.

Ἡ Σοφία, τὸ μεγαλύτερο κοριτσάκι, καθὼς σκεφτόταν κάποτε, ἀντιλαμβάνεται τὴν ἀθλιότητα τοῦ σπιτιοῦ, σκέφτεται τότε πὼς ἴσως νᾶναι τούτῃ ἡ ἀφορμὴ κι' ὁ πατέρας δὲν σιμώνει στὸ σπίτι τοῦ. Πιάνει καὶ ξεσκονίζει τὰ ἔπιπλα, τὰ κάδρα στοὺς τοίχους, ἀνεβαίνοντας σὲ μιά καρέκλα.

Ἡ μητέρα εὐχαριστήθηκε πὺ εἶδε τὸ παιδί της νὰ συγυρίξῃ τὸ σπίτι καὶ θέλησε νὰ τὸ συγχαρῇ. Μὰ τὸ κορίτσι τῆς ἀπάντησε μὲ γλυκὸ τρόπο πὼς τώρα εἶναι πιά μεγάλῃ καὶ θὰ μπορῇ νὰ τὴν βοηθᾷ.

— Καὶ νὰ δῆς μαμά, πὺ ἴσως σὰν δῇ καθαρό καὶ γελαστό τὸ σπίτι μας ὁ πατέρας, νὰ μὴ φύγῃ πιά...

Τὸ παιδί ἔδωσε κουράγιο στὴ μητέρα τοῦ καὶ βάλθηκε κι' ἐκείνη νὰ ξεκρεμᾷ τὶς κουρτίνες γιὰ νὰ τὶς πλύνῃ, μὰ κούνησε ὡστόσο τὴν κεφαλὴ μ' ἀπελπισία.

— Τί νὰ τὰ κάνουμε δλα τοῦτα Σοφία, παιδί μου, μὰ καὶ θὰ μᾶς βγάλουν ἀπ' τὸ σπίτι; Ὁ προκομμένος ὁ πατέρας σου μεθοκοπᾷ ἀντὶ νὰ πηγαίῃ στὴ δουλειά.

— Μαμά, σκέφτηκα κάτι, λέει τὸ κορίτσι, θὰ πάω νὰ παρακαλέσω μαζὶ μὲ τ' ἄλλα τὰ παιδιά τὸν σπιτονοικοκύρη. Θὰ τοῦ μιλήσουμε ὠραῖα καὶ θὰ τοῦ ὑποσχεθοῦμε πὼς ἡμεῖς θὰ κάνουμε ὥστε ὁ πατέρας μας νὰ μὴ ξαναπάῃ στὴν ταβέρνα.

— Μακάρι νὰ τὸ πετύχετε, λέει ἡ μητέρα καὶ τοὺς δίνει τὴν εὐχὴ της. Ὑστερα γυρίζει μὲ περισσότερη ὄρεξι στὴ δουλειά της γιὰ νὰ τελειώσῃ γρήγορα.

Τὰ παιδιά πῆγαν στὸ σπίτι τοῦ σπιτονοικοκύρη καὶ βρῆκαν τὴ γυναῖκά τοῦ, τὴν παρακάλεσαν νὰ μεσιτεύσῃ στὸν ἄντρα της γιὰ νὰ μὴ τοὺς πετάξουν ἀπ' τὸ σπίτι. Κρατοῦσαν μάλιστα στὶς τσέπες των μερικὲς δεκάρες καὶ τὶς ἔδιδαν στὴν κυρία ἐκείνη, ὅμως ἡ γυναῖκα δὲν τὶς κράτησε, συγκινήθηκε καὶ φωνάζοντας τὸν ἄντρα της τοῦ εἶπε νὰ τ' ἀκούσῃ τὰ καλὰ τοῦτα παιδάκια πὺ ἔχουν κάτι νὰ τοῦ ποῦν.

Στὴν ἀρχὴ τᾶχασε ἡ Σοφία, μὰ σιγὰ σιγὰ πῆρε θάρρος κι' ἐπανέλαβε τὰ ὅσα εἶχε πῆ στὴ γυναῖκα τοῦ καὶ πρόσθεσε μάλιστα πὼς τὰ βράδυα θὰ τραγουδοῦσαν στὸν πατέρα τους γιὰ νὰ τὸν κρατοῦν κοντὰ τους.

Ὁ σπιτονοικοκύρης στὴν ἀρχὴ γέλασε, ὕστερα ὅμως λυπήθηκε τὰ παιδάκια καὶ τοὺς εἶπε πὼς γι' αὐτά, μόνον γι' αὐτά, θὰ τοὺς ἀφήσῃ γιὰ ἕνα χρόνον ἀκόμα τὸ σπίτι.

Τὸν εὐχαριστήσανε κι' ἔφυγαν ὀλόχαρα γιὰ νὰ φέρουν τὴν εἶδησι στὴ μητέρα.

Τὸ βράδυ, πὺ ἦρθε ὁ πατέρας, ξαφνιάστηκε ἀπὸ τὴν καθαριότητα καὶ τὴν εὐχάριστη ἀτμόσφαιρα τοῦ σπιτιοῦ τοῦ. Τὰ παιδιά τὸν δέχτηκαν μὲ τὸ χαμόγελο στὸ στόμα καὶ ἡ γυναῖκά τοῦ τὸν βοήθησε νὰ πλυθῇ.

Ὁ πατέρας δάκρυσε ἀπὸ συγκίνησι καὶ σὰν τὸν ρώτησαν τὰ παιδάκια γιατί κλαίει εἶπε πὼς δὲν θὰ συγχωροῦσε ποτὲ τὸν ἑαυτὸ τοῦ γιὰ τὸ κακὸ πὺ εἶχε κάνει ν' ἀφήσῃ τὸ σπίτι τοῦ. Σὰν ἀπόφαγαν βγῆκαν στὴν αὐλή.

Ἡ γυναῖκά τοῦ, πὺ εἶχε σηκώσει ὡστόσο τὸ τραπέζι καὶ βγῆκε κι' ἐκείνη κοντὰ τοῦ, τὸν ἀγκάλιασε καὶ τὸν παρηγόρησε. Ποτὲ δὲν εἶναι ἀργά γιὰ νὰ μετανοίωσῃ κατένας καὶ νὰ γυρίσῃ στὸν καλὸ τὸ δρόμο.

Κεῖν τὴν ὥρα πέρασε κι' ὁ Μαστρολουκάς καὶ τὸν φώναξε ὅπως πάντα νὰ πᾶνε στὴν ταβέρνα. Μὰ ὁ πατέρας τῶν παιδιῶν τοῦ εἶπε νὰ πᾶν νὰ βρῇ ἄλλον φίλο, γιὰτὶ ἐκείνος ἀπὸ σήμερον θὰ κυττάξῃ τὸ σπίτι τοῦ, τὴν γυναῖκά τοῦ καὶ τὰ τρία τοῦ ἀγαπημένα παιδάκια!.

Ἡ Ἐλενίτσα ἦτανε ἕνα δωδεκάχρονο στρούμπουλὸ κοριτσάκι, πῆγαινε στὴν πρώτη τάξι στὸ Γυμνάσιο καὶ τῆς ἄρεσε πολὺ νὰ διαβάξῃ κι' ἐξωσχολικά βιβλία γιὰ παιδιά. Εἶχε κι' ἐκείνη ἄλλα δύο ἀδελφάκια, ἕναν πατέρα καὶ μιά μητέρα. Ἡ μητέρα τῆς Ἐλενίτσας ἦτανε τὸν περισσότερο καιρὸ ἄρρωστη καὶ στὸ σπίτι παίρναν παραδουλεύτρα, γιὰτὶ δὲν εἶχαν ὑπηρέτρια.

Μὰ πόσες φορὲς δὲν μάλλωνε ἡ μητέρα τὴν Ἐλενίτσα.

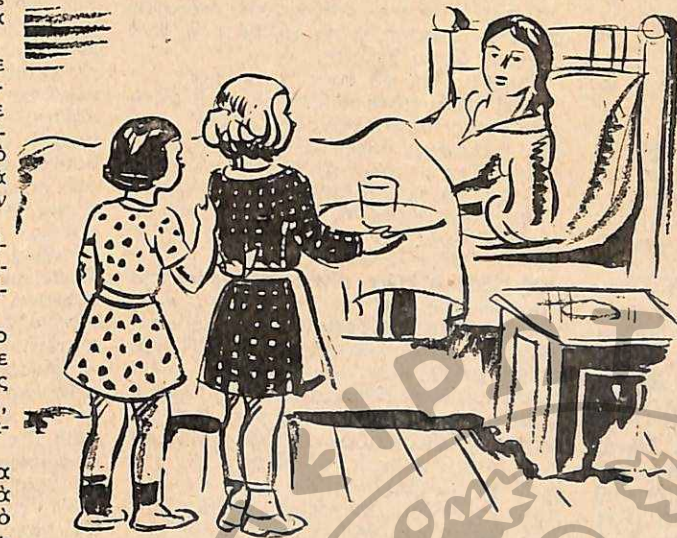
«Εἶσαι τώρα μεγάλο κορίτσι Ἐλενίτσα, τῆς ἔλεγε, μπορεῖς νὰ σηκώνεσαι πρωὶ πρωὶ νὰ κρεμᾷς τὰ ρούχα σου στὸ παράθυρό σου, νὰ σκουπίζῃς καὶ νὰ ξεσκονίζῃς ἀκόμα τὸ δωμάτιό σου καὶ τ' ἀπογέμισα νὰ μὴν παίξῃς ὅλες τὶς ὥρες, μὰ νὰ διαβάξῃς τὰ μαθήματά σου. Οἱ δουλειές τοῦ πατέρα δὲν πᾶνε καὶ τόσο καλά. Τὴν παραδουλεύτρα τὴν φέρνει ἀραιὰ καὶ ποῦ, πὼς μπορῶ ἐγὼ νὰ σὰς κυττάζω ὅλους σὰς ἐδῶ μέσα! Νὰ καταπίνῃ τόση σκὴν... νὰ κουράζουμαι, νὰ μὴν κοιμῶμαι ἀπ' τοὺς πό-

νοὺς τοῦ κορμιοῦ μου κάθε βράδυ... κι' ἐσεῖς; Ἐσεῖς ὅλο χαρτιά καὶ σκουπίδια γάμα... Βέβαια, πρέπει νὰ παίξετε, μὰ πρέπει νὰ σκέφτεσθε καὶ τὴν ἄρρωστη μάνα σας...».

Ντράπηκε καὶ πρὶν κοιμηθῇ ὠρίστηκε νὰ γίνῃ κι' ἐκείνη μιά καλὴ νοικοκυροῦλα.

Τὴν ἄλλη μέρα σηκώθηκε μόλις ἔφεξε. Ἀπ' τ' ἀνοιγμένο παράθυρο φαινόταν μιά ροδιὰ φορτωμένη ἀπὸ ρόδια καὶ στὰ κλαδιά τιτίβιζαν χαρούμενα τὰ πουλάκια. Ἐσκυψε γιὰ νὰ δῇ στὴν αὐλή. Ἡ Ἐλενίτσα κατέβηκε σιγὰ σιγὰ, πλύθηκε, χτενίστηκε, φόρεσε ἕνα λευκὸ τσεμπράκι στὸ κεφάλι, καὶ σκούπισε τὴν κουζίνα καὶ τὴν τραπέζια. Ὑστερα ἀνέβηκε στὸ δωμάτιό της, ἔπλυνε τὰ ρούχα της στὸ παράθυρο ν' ἀεριστοῦν. Ξεσκόνισε τὸ γραφεῖο της, ἔβαλε σὲ τάξι τὰ βιβλία της, πὺ ἦτανε πεταμένα ἀπ' ἐδῶ κι' ἀπὸ κεῖ, σκούπισε καὶ πῆρε νὰ ἐπαναλάβῃ μιά φορὰ τὸ μάθημά της. Τ' ἀδελφάκια της τὴν ἀκούσαν καὶ ἔβησαν στὸ διπλάνο δωμάτιο. Πῆγε καὶ τὰ σηκώσε ἐλαφροπατώντας καὶ κατέβηκαν ὅλοι μαζὶ κάτω. Τὰ βοήθησε νὰ πλυθοῦν κι' ἐτοιμάστηκε ν' ἀνάψῃ τὴ φωτιά γιὰ τὸ τσάι. Στὸ μεταξὺ κατέβηκε κι' ὁ πατέρας τους. Σὰν τὰ εἶδε χάρηκε πολὺ καὶ τοὺς ὑποσχέθηκε νὰ τοὺς ἀγοράσῃ πολλὰ φρούτα κείνη τὴ μέρα πὺ τ' ἀγαπούσαν.

(Συνέχεια στὴ σελίδα 192)

Πῆγαινε τὸ γάλα στὴν ἄρρωστη μητέρα της.

ΙΟΥΛΙΟΝ ΒΕΡΝ

Δεύτερη πατρίδα

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΣ'.

Είχαν γελασθή;... "Οχι, δέν ήταν δυνατό. Γιατί κι' άλλες μακρινές κανονιές τούς έφερε σέ λίγο ή αδύνατη πνοή της αύρας.

— Πλοίο περνά από τη θάλασσα αυτής της άκτης, είπε τέλος ο πλοίαρχος Γκούλδ.

— Καί γιατί νά ρίχνη κανονιές; ρώτησε ο Τζέιμς.

Τό βέβαιον είναι πώς οί μακρινές εκείνες κανονιές συγκίνησαν βαθιά τούς δυστυχισμένους ναυαγούς. Ένόμιζαν πώς είχαν συνδεθί με τόν επίλοιπο κόσμο και τó νησάκι τούς φαινόταν λιγώτερο απομονωμένο στή μέση του Ωκεανού.

— Καί πρώτα-πρώτα είμαστε βέβαιοι πώς είναι νησάκι; άποκρίθηκε ο πλοίαρχος. Ξέρουμε τί είναι πίσω απ' αυτή τη βραχοσειρά;

Ξενύχτησαν λοιπόν στο μέρος εκείνο της βραχοσειράς, περιμένοντας με άνυπομονησία την άνατολή, για νά προσανατολισθούν καλύτερα.

Στις πέντε ή άνατολή άρχισε ν' άσπρίζη.

"Αλλά πλοίο πουθενά.

"Εφαγαν βασαντικά και πριν από τις έπτές ήταν έτοιμοι νά ξεκινήσουν.

Με μεγάλη δυσκολία περπάτησαν κάμποσες ώρες, ανάμεσα από βράχια, και δέν υπήρχε ούτε χορτάρι, ούτε χόμα, ούτε άμμος.

"Όσο προχωρούσαν προς τά βορεινά, τó όροπέδιο πλάταινε, άπλωνόταν δεξιά κι' άριστερά. Κι' ή θάλασσα δέ φαινόταν καθόλου. "Η ίδια μονοτονία εξακολουθούσε: πέτρες χωρίς ίχνος πρασινάδας.

Κατά τις έντεκα, οί όδοιπόροι είδαν μπροστά τους ένα ύψωμα, έναν κώνο, ως τριακόσια πόδια ψηλό. Καί σέ μισή ώρα έφθασαν έως τη μέση του κώνου. Τότε ο Φρίτς πού πήγαινε μπροστά, έβγαλε μιά κραυγή: "Α! Στάθηκαν όλοι και τόν κοιτάξαν.

— Τ'είν' εκείνο κεί; είπε, δείχνοντας την κορυφή.

Σ' εκείνη τη θέσι, πραγματικά, ανάμεσα στους τελευταίους βράχους του κώνου, ήταν φυτεμένο ένα μπιστούνι, ένα εϋλο ψηλό πέντ' έξη πόδια.

— Είναι μπιστούνι, έβεβαίωσε ο Φρίτς, όδοιπορικό μπιστούνι.

— Αφοι κάποιος τού έβαλε και μιά σημαία, συμπλήρωσε ο Τζών Μπλόκ. Σημαία; στήν κορυφή εκείνου τού κώνου;

— Αγγλική! φώναξε ο ναύκληρος. "Ορίστε!... κόκκινη... με μπλέ στή γωνιά!...

Και τότε ώρμησαν όλοι, σκαρφαλώνοντας από πέτρα σέ πέτρα. "Ετσι βρέθηκαν πριν από τις τρεις στήν κορυφή του κώνου.

Μιά πυκνή όμίχλη τούς σκέπαζε τά πάντα. Κι' ήταν αδύνατο νά εξακριβώσουν άν τελείωνε ή άν εξακολουθούσε τó όροπέδιο. Κι' ή όμίχλη ήταν άδιαπέραστη.

— Ωστόσο, ή ώρα περνούσε, κι' οί

πνοές της αύρας δέν κατάρθωναν άκόμη νά διαλύσουν τó σύννεφο της όμίχλης.

"Εν τέλει οί άτμοι άρχισαν νά χαμηλώνουν, κι' ο Φρίτς μπόρεσε νά ίδη πώς ύστερ' από τόν κώνο δέν έχασκε γκρεμνός. "Επειτα ο άγέρας δυνάμωσε. Καί τότε όλοι μπόρεσαν νά ίδουν μιά πλαγιά βουνού, σκεπασμένη με βλάστησι πού τά μάτια τών ναυαγών είχαν νά ίδουνε μήνες. Γι' αυτό με πόση άπληστία δέν εκοίταζαν εκείνες τις πρασινάδες, τά δεντράκια, τούς θάμνους, τις άλδρες, τά μύρτα πού φύτρωναν έδώ κι' εκεί!

Και νά! άξαφνα, σέ άπόστασι όκτακοσίων ποδιών, μέσ' από τις χαραμάδες της όμίχλης, φανερώθηκαν οί κορυφές ενός δάσους. "Επειτα, μιά μεγάλη πεδιάδα τούς φανερώθηκε, πού έκτός από τά δέντρα, τά λειβάδια και τά χωράφια, τó κυριώτερο ήταν πώς διευθύνονταν άνατολικά και τελείωνε σ' έναν όρμο. Κι' όταν διαλύθηκαν κι' οί τελευταίοι άτμοι, παρουσιάσθηκε μπροστά τους ο άπέραντος ώκεανός σέ μιά άπόστασι όχι μικρότερη από έπτά ή όκτώ λεύγες.

Νησί!... "Η γή τούς ήταν νησί!...

Και είδαν τότε πώς ή βορεινή άκτή είχε τρεις διαφορετικούς όρμους. Καί στή θάλασσα, καμιά άλλη γή. Καί κανένα πανί στόν ορίζοντα.

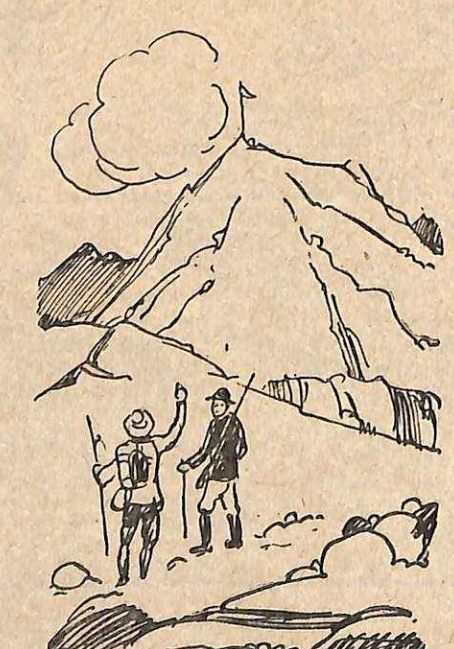
Τότε, από τó στόμα του Φρίτς βγήκε μιά κραυγή, ένω τó χέρι του έδειχνε προς τά βορεινά:

— "Η Νέα Έλβετία!

— Ναι! ή Νέα Έλβετία! φώναξε ο Φραγκίσκος.

— "Η Νέα Έλβετία, είπαν με κοιμένη απ' τη συγκίνησι φωνή ή Τζέννυ κι' ή Ντόλλ.

"Ο όρμος εκείνος, άριστερά, ήταν ο όρμος τών Μαργαριταριών. Μακρύτερα, σάν ένα μαύρο σημάδι, ο Άναμ-

Τί είναι εκείνο εκεί!...

μένος Βράχος. "Επειτα ο όρμος τών Ναυτιλών με τó άκρωτήρι της Ψεύτικης Έλπίδας.

Και τέλος ο όρμος της Σωτηρίας με τó νησάκι του Καρχαρία μπροστά.

Και με μιά χαρά άνέκφραστη, πού έκανε τις καρδιές τους νά πάλλουν και τά μάτια τους νά δακρύνουν, έγονάτισαν κι' έδόξασαν τόν Θεό...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΖ'.

"Όπως την προηγούμενη νύκτα, κανένας πάλι δέν μπορούσε νά κλείση μάτι. Ούτε από άνησυχία, ούτε από άγωνία. Τούς κρατούσε άγρυπνους ή έξαψις, ή σωρεία τών σκέψεων, ή άνυπομονησία κι' ή χαρά.

Χωρίς ν' άργοπορήσουν στήν κορυφή του κώνου, κατέβηκαν γρήγορα προς τά κάτω, και τó ένστικτο τού προσανατολισμού τούς ώδήγησε νά πάρουν τόν ίδιο όρμο πού είχε ακολουθήσει και ο Ουόλστον με τούς συντρόφους του. Δέν πέρασε πολλή ώρα, και βρεθήκανε στήν άκρη πού άρχιζε τó δάσος. "Ο ναύκληρος άνακάλυψε τότε και τη σπηλιά, κι' από τις άσπρες στάχτες μιάς φωτιάς συμπεράναν πώς ή σπηλιά εκείνη κατοικήθηκε κάποτε. Κάποιοι είχαν περάσει τó δάσος, κι' άφοι άνέβηκαν τó βουνό, έφθασαν τέλος στήν κορυφή του κώνου, όπου ήταν στημένη ή άγγλική σημαία... Μά ποιοι νά ήσαν αυτοί;

— Δέν υπάρχει άμφιβολία, έλεγε ο Φρίτς, πώς ο πατέρας μου, με τ' άδέρφια μου και με τόν κ. Ουόλστον ήλθαν κι' έστησαν την άγγλική σημαία σ' αυτή την κορυφή.

"Όπωςδύποτε, εκείνη πού εκυμάτιζε στήν κορυφή του κώνου την είχαν στήσει άνθρωποι κι' ώρισμένα ό κ. Ζερμάττ με τούς δικούς του. "Όστε τó φρονιμώτερο ήταν ν' ακολουθήσουν τά ίχνη πού έβλεπαν—χόρτα πατημένα, χαμόκλαδα σπασμένα, άκόμη και πατημασιές—για νά φθάσουν πιο γρήγορα στο Φελσενχάιμ.

"Ετσι έξηγούσαν και τόν έρχομό τού άλμπαν.

"Επιτέλους ή κούρασι τούς έκυρίευσε κι' άποκοιμήθηκαν ως τά χαράματα. Καί τó πρωί, άφοι έπρογεμάτισαν, έξεκίνησαν άμέσως με χαρά κι' άνυπομονησία.

"Οδηγούμενοι από τόν Φρίτς, κατέβηκαν τις πρώτες πλαγιές, πού ήταν έν μέρει σκεπασμένες από τó δάσος. Καί περπατούσαν με την άπόφασιν νά μη σταματήσουν παρά τó μεσημέρι. Κατά τις έντεκα ο Φρίτς πού πήγαινε μπροστά, έσταμάτησε, κι' έκανε νόημα και στους άλλους νά σταματήσουν.

Είδε σ' ένα άδεντρο μέρος τού δάσους, πάνω σ' ένα μικρό πλάτωμα πού τó έσχίζε ένα ποταμάκι, ένα ζω πού έόθυνε τη στιγμή εκείνη τη δίψα του. Σκέφθηκαν λοιπόν νά περικυκλώσουν σιγά-σιγά εκείνο τó πλάτωμα, και άμα θά έκανε ή αντίλοπη νά φύγη, νά της φράξουν τó δρόμο κι' έπειτα νά την φράσουν. Άλλά τó δυσκολώ-

Η ΣΤΗΛΗ του Γιατρού

Τό πρόβλημα τών άμυγδαλών

Τι είναι ή άμυγδαλές, ποιά είναι ή άποστολή των στόν άνθρωπον και πρέπει ή όχι νά άφαιρούνται; "Ιδού τρία ζητήματα με τά όποια θά άσχοληθώ σήμερα κατά παράκλησιν πολλών άναγνωστών μου.

"Η άμυγδαλές είναι δύο μικροί αδένες ο ένας άπέναντι τού άλλου εις τó βάθος τού στόματος και εις την άρχήν τού φάρυγγος. Πλησίον όμως αυτών υπάρχουν και άλλοι μικροί αδένες πού βλέπομε μόνον οί γιατροί και οί όποιοι μαζί με τας άμυγδαλές άποτελούν τόν δακτύλιον τού Waldeyer. Αυτοί οί αδένες όπως θά ίδουμε παρακάτω παίζουν σπουδαίο ρόλο μετά την άφαίρεσιν των άμυγδαλών. "Η άμυγδαλές κατά την βρεφικήν ηλικίαν μόλις διακρίνονται, μετά τó πρώτον έτος άρχίζουν και μεγαλώνουν και φθάνουν εις τó 7ον έως 9ον έτος εις τó μεγαλύτερον μέγεθος. "Από την ηλικία αυτή άρχίζουν και μικραίνουν, άτrophούν και τέλος εξαφανίζονται 90% εις την μεγάλην ηλικίαν. Γιατί τώρα μεγαλώνουν υπερβολικά ή άμυγδαλές εις τά περισσότερα παιδιά; Τρεις είναι ή αίτιες. Πρώτον από τόν συνεχή έρεθισμό των μικροβίων πού μπαίνουν στο στόμα. Είναι γνωστόν ότι στο στόμα μπαίνουν όλα τά είδη των μικροβίων, άκόμη και τά πιο τοξικά. Βρίσκουν στο στόμα θερμοκρασία κατάλληλη, άέρα και τó σπουδαιότερον τροφή για νά συντηρηθούν. Εις τó στόμα τά μικρόβια ζουν ήσυχά και σχεδόν φιλικά με τόν οργανισμόν, άν και ή φίλια αυτή είναι... άσπονδη, διότι με τη μικρότερη αίτια, μόλις δηλ. ο οργανισμός τού παιδιού έξασθενήση, οί ύπουλοι αυτοί φίλοι γίνονται φανεροί έχθροι. "Ετσι έξηγείται ότι πολλές φορές βρίσκουμε στο στόμα υγιούς μικρόβια διφθερίτιδος και κατόπιν μιά γρίπη ή άλλη άρρώστεια πού άδυνατίζει τó παιδί, τού δημιουργεί άμέσως διφθερίτιδα. Τό ίδιο συμβαίνει με τόν σταφυλόκοκκο ή στρεπτόκοκκο πού ζούν ήσυχά στο δέρμα μας και μόλις βρεθί εύκαιρία κάνουν τά δερματικά άποστήματα, σταφυλόκοκκίασι ή καλογέρους πού τά λέει ο

λαός ξεγερέματα, ένω κανονικά είναι έλλειψις αντίστάσεως τού οργανισμού, δηλ. άδυναμία. Στην είσοδο λοιπόν των μικροβίων στο στόμα αντίδρουν μόνον ή άμυγδαλές, και την άύξησιν αυτή την έκδηλώνουν με την άύξησιν τού όγκου των. Δευτέρα αίτια της διογκώσεως των άμυγδαλών είναι τά σάπια δόντια και τó μη συχνό πλύσιμο τού στόματος μετά τó φαγητό. "Η τροφές παραμένουν στήν κοιλότητα τού στόματος και σίς άμυγδαλές, πού τις περισσότερες φορές έχουν κρύπτες. "Εκεί τά υπολείμματα των τροφών σαπίζουν και έρεθίζουν τις άμυγδαλές, ή όποιες από τόν συνεχή έρεθισμό μεγαλώνουν. "Αλλη τέλος αίτια της υπερτροφίας των άμυγδαλών είναι—και τούτο ίσως τó πιστεύω μόνον έγω—ο άρθριτισμός. Είναι δηλ. μιά άρθριτική έκδηλωσις, όπως δηλ. ζεμα και τόσες άλλες γνωστές άρθριτικές έκδηλώσεις στα παιδιά. Τό συμπεραίνω δέ διότι είναι πολύ συχνότερη ή υπερτροφία των άμυγδαλών στα παιδιά των πλουσίων και καλοφαγών παρά των άπόρων και εργατικών. Παρατήρησα ότι επί 100 παιδιών εύπόρων και με άρθριτικές έκδηλώσεις τά 95 παρουσιάζουν κατά τó πλείστον τεραστίαν διογκώσιν των άμυγδαλών, ένω επί 100 εργατικών και άπόρων τάξεων τά 15 μόνον παρουσιάζουν διογκώσιν των άμυγδαλών και όχι σπουδαίαν. Καί τó σπουδαιότερον τά δεύτερα άρρωσταίνουν συχνότερα και είναι κατά τó πλείστον άδύνατα και έπομένως θά έπρεπε νά έχουν συχνότερα ένοχλήσεις και υπερτροφικές άμυγδαλές. Φαίνεται λοιπόν ότι τά παιδιά των πρώτων είναι ποτισμένα από τις άρθριτικές τοξίνες των γονέων, ή όποιες καθώς περνούν για νά βγούν από τόν οργανισμό έρεθίζουν τις άμυγδαλές.

Στό επόμενο θά πούμε για την άποστολή των άμυγδαλών στόν άνθρωπον και τις διαταραχές πού προκαλούν όταν είναι άρρωστες.

Γ. ΜΠΑΜΠΟΥΡΗΣ
Παιδίατρος

τερο ήταν νά κινηθούν και νά περικυκλώσουν τó πλάτωμα χωρίς νά τούς αντίληφθί ή αντίλοπη—ένα ζω με τóσο όξυδερκή μάτια, με δυνατή άκοή και τόση λεπτή όσφρησι.

"Ο Φρίτς, ο Φραγκίσκος, ο Τζέιμς, ο πλοίαρχος Γκούλδ κι' ο Τζών Μπλόκ πού ποτέ δέν είχαν άλλο όπλο από τούς μεγάλους σουγιάδες τους, άρχισαν σιγά-σιγά μιά κίνησι κυκλοτερή, κρυβόμενοι όσο μπορούσαν πιο καλά πίσω από τά δέντρα.

"Η αντίλοπη πού εξακολουθούσε νά πίνη στο ποταμάκι δέν έδειχνε καμιά άνησυχία. "Αξαφνα πετάχτηκε μπρο-

στά της ο Φρίτς, βγάζοντας μιά μεγάλη κραυγή. "Αμέσως τó ζω τινάχτηκε, τέντωσε τó λαμό του κι' ώρμησε προς τη λόχη του, πού στο σημείο αυτό φύλαγαν ο Φραγκίσκος, κι' ο Τζών Μπλόκ με τούς σουγιάδες στα χέρια. Τό ζω πήδησε κι' έπεσε άπάνω στο ναύκληρο πού τόν άναποδογύρισε. "Επειτα ένασσηκώθηκε, έτοιμο νά έξαναπηδήσθί πάλι. Άλλά τη στιγμή εκείνη έφθασε ο Φρίτς και κατάφερε νά της χώσει τó σουγιά στο πλευρό της, ένω συγχρόνως σχεδόν ο Χάρρυ Γκούλδ την έπλήγωνε στο λαμό.

(Ακολουθεί)

Η ΑΡΧΑΙΑ ΑΡΚΑΔΙΑ

Με τας τρεις αυτές λέξεις τιτοφορείται ένα άληθές σημαντικό βιβλίον, τού όποιου συγγραφέας είναι ο άγνωστός μου κ. Εύριπίδης Κωνσταντόπουλος, διδάκτωρ, όπως σημειώνει, της Φιλοσοφικής Σχολής τού Πανεπιστημίου τού Αμβούργου. Δέν γνωρίζω άν είναι τó πρώτον βιβλίον του, άν ο ίδιος είναι νέος ή γέρον. "Εκείνο πού γνωρίζω είναι ότι τó βιβλίον του εις ζηλευτήν συντομίαν (μόλις άρθμει 212 σελίδας) ιστορεί με πλήρη γνώσιν πηγών, με άρίαν συνάρτησιν των κεφαλαίων τού θέματος, με συνολικήν αντιμετώπισιν των ζητημάτων της έποχής πού ιστορεί, μίαν μακροτάτην περίοδον της ζωής ενός τμήματος τού έλληνικού "Εθνους, γεμάτην άλλοτε από θριάμβους και λάμψιν, και άλλοτε από καταστροφάς. "Αλλά και ο θρίαμβος και ή μεταστροφή της τύχης είναι άναπόσπαστα από την ζωή ενός Έθνους. Καείς λαός δέν ήμπορεί νά ίσχυρισθί ότι έζησε πάντοτε ήμέρας εύτυχείας. Τά Έθνη είναι όπως και τά άτομα. Είναι, βεβαίως, εύτυχ ή εκείνα πού δέν έχουν ιστορίαν, διότι τούτο σημαίνει ότι ζούν εις άδιατάρακτον γαλήνην, τούτο όμως είναι άδύνατον. "Ατομα και έθνη έχουν την ιστορίαν των, πότε καλήν και πότε κακήν. Καί διά τούτο, άκριβώς, ο Πολύβιος θεωρεί την μελέτην της πολιτικής ιστορίας την όρθήν προετοιμασίαν διά την διοίκησιν ενός Κράτους και ως έξαιρετικόν διδάσκαλον, όστις διά της ύπενθυμίσσεως των άτυχιών μας ύποχρεώνει νά μην άποκαρυνόμεθα της άκριβούς κρίσεως.

"Ο κ. Κωνσταντόπουλος, διονυχίζων τας διασωζόμενας πληροφορίες, άλλοθι δέ όπου ελλείπουν αι πηγαι χρησιμοποιών την λογικήν και συγκρινών μεθόδον, φθάνει εις την διαγράψιν της εικόνας της "Αρκαδίας εις χρονικόν διάστημα καλύπτον άλοκλήρους έκαιστοτετηρίδας. "Ισως ώρισμένα συμπεράσματα τού κ. Κωνσταντοπούλου νά είναι όλίγον αυθαίρετα, άλλα τούτο δέν ήμπορεί νά συζητηθί έδώ εις τά στενά όρια μιάς συντόμου βιβλιογραφίας. Θά έπρεπε ίσως άκόμη νά προσέξη εις την γλώσσαν του, εις την όποιαν θά γράφη τά άλλα του βιβλία, διότι ή γλώσσα ή χρησιμοποιουμένη εις την "Αρχαίαν "Αρκαδίαν είναι πολύ παρημελημένη.

«ΟΙ ΜΙΚΡΟΙ ΗΡΩΕΣ»

"Ενα από τά βιβλία πού θά συνιστούσα νά διαβάσουν όλοι οί Έλληνες, άδιάφορον άν εις τó εάωφυλλον πέρη την μνείαν παιδικών διηγημάτων, είναι οί Μικροί "Ηρωες τού κ. Θ. Μακροπούλου.

Μας έδωθε και άλλοτε, όταν ο συγγραφέας των «Μικρών "Ηρώων» έκκυκλοφόρησε τó βιβλίον του Μεσολογγίτικες "Ιστορίες, ή εύκαιρία νά προσέξω την έργασίαν του, τó ζωηρό ύφος του και την παρατηρητικότητά. Τό νεον του όμως βιβλίον μου έκανε τόσον ζωηρά έντύπωση ώστε θά ήμπορούσα άνενδοιάσως νά πώ ότι σπανίως έπέρα εις τά χέρια μου νεοελληνικόν βιβλίον, έσον νά διαβάσθι εύρύτερον. Δέν είναι μόνον τó πατριωτικόν τού θέματος, είναι άκόμη ο τρόπος πού είναι γραμμένον, αυτό πού λέγομεν ύφος. Χωρίς αυτό και την λογικήν ανάπτυξιν τού θέματος, ένα βιβλίον, όσονδήποτε σπουδαίος και άν είναι ο συγγραφέας του, θά έχη σχετικήν πάντοτε αξίαν.

Θά ένθυμώμαι πάντοτε ένα βιβλίο τού Μαρίας Μπαρρέ: AU SERVICE DE L'ALLEMAGNE (Εις την όπηρεσίαν της Γερμανίας). "Ο συγγραφέας μας περιγράφει εκεί ένα Γάλλον όπλίτην, ο όποιος έρέθει εις την άνάγκην νά ύπηρετή εις τόν γερμανικόν στρατόν. Με ποίαν όικω πνοήν πατριωτικήν, ύψομένην ύπερ τας κοινοτοπίας και τó εύκολον πατριωτικόν κίρυγμα, μας τόν ζωγραφίζει. "Η άνάγκη της ζωής, διότι κάθε γραμμή μας φέρει εις την ύψηλότεραν έννοιαν της πατριδος. Τάχα συμβαίνει τούτο εις την Τουρκομιάχο "Ελλάδα τού Σούσου; "Ασφαλώς, όχι. Τό γιατί μας τó λέγει ο "Όμηρος χιλιάδες χρόνια ένωρίτερα, εξαίρων κατά τόν ίδιον τρόπον Τρώας και Έλλάδας.

"Αλλά ο χώρος δέν επιτρέπει γενικωτέραν ανάπτυξιν τού θέματος και εκείνο πού έχει αξία νά τονισθί είναι ότι τó βιβλίον τού Μακροπούλου πρέπει νά διαβάσθι από όλους, διότι συγκεντρώνει πολλά προτερήματα και ελάχιστα ελαττώματα.

"Αγγ.

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Οι άνθρωποι των κυμάτων

Ο μεγάλος Άγγλος συγγραφέας Τζάκ Λόντον έδωσε τον χαρακτηρισμό «Άνθρωποι των κυμάτων» στους Πολυνήσιους. Κι είχε απόλυτο δίκιο. Κανείς λαός του κόσμου δεν μπορεί να θεωρηθεί ναυτικότερος από τους Πολυνήσιους.

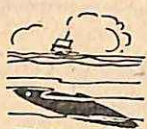
Η κατασκευή λέμβων και το φάρμα είναι οι μοναδικές των ασχολίες. Από μωρά ακόμη αρχίζουν

να εξοικειώνονται με τη θάλασσα και υπάρχουν πολλοί περιηγητές που βεβαιώνουν ότι είδαν στην Πολυνησία παιδιά 3-5 ετών να παρακολουθούν μεγάλα ψαρευτικά ταξίδια. Τα βρέφη αυτά χρησιμοποιούνται στο καθάρισμα των άγκιστρών και την παρασκευή του δολώματος.

Αυτή η ζωή κάνει τους Πολυνήσιους να ζούν λίγα χρόνια. Οι άνδρες όταν περάσουν το 25ο έτος της ηλικίας των θεωρούνται γέροι. Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο παντρεύονται σε ηλικία... 8 και 10 χρόνων!

Τα ρούχα των Πολυνήσιων δεν είναι παρά ένα ύφασμα που σκεπάζει τα ισχία των. Πολλές φορές η ζωή αυτή — γιατί περιζώνη πρόκειται — γίνεται από φλοῦδα δένδρων ή από πλέγμα φύλλων φοίνικος. Ός άνθρωποι, οι φοβέροι αυτοί ναυτικοί, είναι επιτηδείοι, δύστροποι και πανούργοι. Άλλοτε ήταν άνθρωποφάγοι.

Το πρώτον υποβρύχιον

Πιστεύεται γενικά πως τα υποβρύχια είναι εντελώς νέες εφεύρεσεις. Η αντίληψη αυτή ως τόσο είναι λανθασμένη. Τα υποβρύχια βέβαια ετελειοποιήθηκαν και εξηρησιμοποιήθηκαν ευρύτατα κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες. Το πρώτον όμως υποβρύχιον κατασκευάσθηκε στην Άγγλία το έτος 1620 επί βασιλείας Ιακώβου του Α'. Ο εφευρέτης του υποβρυχίου εκείνου ήτο Δανός και ονομαζέτο Βάν Ντρέμπελ. Αι δοκιμαί του υποβρυχίου εκείνου έγινοντο εις τον ποταμόν Τάμεσιν και το σκάφος κατεδύθη εις βάθος δέκα πέντε Άγγλικών ποδών και έμεινε κάτω από το νερό αρκετές ώρες. Τόσο ασφαλές θεωρήθηκε το σκάφος εκείνο, ώστε ο ίδιος ο βασιλεύς Ιάκωβος δέχτηκε να κάμει έναν μικρό υποβρύχιον περίπατο.

Δώδεκα μεγάλοι τροχοί εκκινούν το υποβρύχιον. Οι τροχοί αυτοί εκκινούντο από ανθρώπους, διότι την εποχήν εκείνην δεν είχε χρησιμοποιηθεί ακόμη ούτε ο ατμός, ούτε η ηλεκτρική δύναμις.

Δελφίνια - ψαράδες

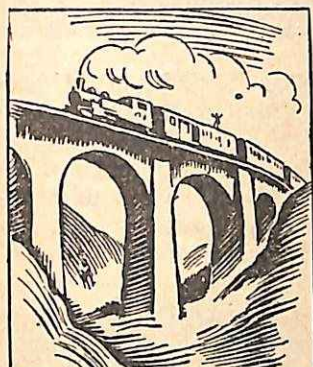
Ο θρύλος του δελφινίου που έσωσε τον κιθαρωδό Άριωνα δεν εδμηουργήθη στην τύχη. Τα δελφίνια απέδειχθη ότι έχουν εξαίρετική αντίληψη και ώρισμα γεγονότα που συνδέονται με την ζωή τους προκαλούν κατάπληξη.

Έχει λεχθή πολλές φορές ότι στα στενά και δύσκολα θαλασσινά περάσματα — εκεί όπου τα καράβια έχουν ανάγκη ανθρώπου που ξέρει καλά τα νερά (πλοηγού), για να περάσουν χωρίς να κινδυνεύσουν απ' τις ξέρες — εμφανίζονται τακτικά δελφίνια, που εκτελούν ακριβώς χρέη πλοηγού! Τα δελφίνια πλέουν εμπρός από τα καράβια, ακολουθώντας τα στην ακίνδυνη πορεία, και δείχνουν, μπορεί να πη κανείς, τον δρόμο... Υπήρξαν μάλιστα πλοίαρχοι που δεν έχρησιμοποίησαν ποτέ πλοηγούς και ακολουθούσαν με εμπιστοσύνη τα προπλέοντα δελφίνια.

Μιά άλλη ιστορία έρχεται να επιβεβαιώσει την αντίληψη που έχουν οι άνθρωποι για τα δελφίνια. Οι ψαράδες της νήσου Πάγκο, στην Άδριατική θάλασσα, τρέφουν μεγάλη εκτίμησι σε δύο δελφίνια που τους βοηθούν στην εργασία τους. Όταν αντιληφθούν ότι τα ψαροκάικα βγήκαν απ' τους όρμους, για αλιεία, τα ακολουθούν και έπειτα περιφέρονται όρες δολκλήρες γύρω απ' αυτά. Και ενεργούν με μεγάλο ζήλο αναζητώντας τη θαλασσινή ζώνη, που έχει πολλά ψάρια. Όταν ανακαλύψουν αυτό που θέλουν, έχουν ένα δικό τους τρόπο να επισημαίνουν στους ψαράδες το μέρος που έχει άφθονο ψάρι. Είναι περίπου η περίπτωση των κυνηγετικών σκύλων, οι οποίοι «βγάζουν» το θήραμα.

Οι ψαράδες της Πάγκο έχουν τόσο πολύ συνηθίσει

ΠΟΛΛΑ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΑ

Έξωφρενικά στοιχεία

Τα στοιχεία αποτελούν μια πολύ κακή ανθρώπινη αδυναμία. Η αδυναμία όμως αυτή γίνεται πραγματική καταστροφή όταν φθάνη να έχει ως συνέπεια τον θάνατο ανθρώπων. Δυστυχώς, δεν είναι λίγα τα σχετικά παραδείγματα.

Το 1934 ένας Γάλλος χωρικός έστοιχημάτισε μ' έναν φίλο του για 10 φράγκα, ότι μπορούσε να πιη μισή δεκά καθαρό οινόπνευμα χωρίς να πάθη τίποτε. Το στοιχημα έγινε δεκτό και ο χωρικός ήπιε το οινόπνευμα και εκέρισε έτσι τα δέκα φράγκα. Δύο ώρες όμως αργότερα πέθανε από τα εγκαύματα που είχαν προξενηθή στα έντερα του.

Τον ίδιο χρόνο δύο αμερικανοί στο Σικάγο στοιχημάτισαν αν ο ένας από αυτούς μπορούσε να σταθή στην σκεπή του βαγονιού ενός σιδηροδρόμου, ενώ αυτός θα περνούσε επάνω από μια ψηλή γέφυρα. Το ποσό του στοιχηματός ήταν 100 δολ. (10.000 δρχ.). Το στοιχημα εξετελέσθη με αποτέλεσμα να γκρεμισθή ο αυτοσχέδιος ακροβάτης και να σκοτωθή στο βάθος της γεφύρας. Από τη θέσι του τον έσωσε ο αέρας που φυσούσε — όπως ήταν φυσικό — με μεγάλη δύναμη από την αντίθετο κατεύθυνσι του τραίνου.

Θα ήταν, όμως, άτελειώτος ένας τέτοιος κατάλογος. Αυτό μπορεί να νοηθή εύκολα αν ληφθή υπ' όψιν ότι επίσης άτελειωτη είναι, τις περισσότερες φορές, η ανθρώπινη άνοησι!

στις υπηρεσίες των δύο δελφινίων ώστε τους έδωσαν και ονόματα: Συμεών στο ένα και Σορντόνε στο άλλο!

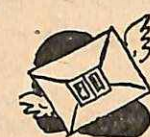
Τα «καμουφλαρισμένα» πλοία

Έξωφρενής του πολέμου, άκουσε συχνά να γίνεται λόγος για καμουφλαρισμένα πλοία και ίσως πολλοί νομίσουν πως τα πλοία αυτά βρίσκονται με τέτοιο τρόπο ώστε να μην διακρίνονται από τα έχθρικά υποβρύχια. Ως τόσο συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Τα πλοία που «καμουφλάρονται» βρίσκονται με όσο το δυνατόν ζωρρότερη χρώματα, ώστε να διακρίνονται περισσότερο αλλά και σύγχρονα να δημιουργούν οπτικήν απάτην, ώστε ο έχθρος να χάνη την ακριβή σκόπευσιν. Όταν ένα υποβρύχιο ρίχνη την τορπίλην, πρέπει να υπολογισή την ακριβή απόστασιν, την ταχύτητα και την πραγματικήν διεύθυνσιν του πλοίου που επιχειρεί να τορπιλίση.

Όταν το πλοίο αυτό είναι βαμμένο με πολύ ζωηρά χρώματα, δεν είναι εύκολον εις το υποβρύχιον να υπολογισή την ταχύτητα, την απόστασιν και την διεύθυνσιν του πλοίου με ακρίβειαν. Έτσι το πλοίο αυτό κατορθώνει να διαφύγη τον κίνδυνον. Διότι τα ζωηρά χρώματα δημιουργούν απάτην την εικόνα του πλοίου, της ταχύτητός του και της διεύθυνσώς του έχει.

Τα γραμματόσημα

Πολλοί φαντάζονται ότι τα γραμματόσημα είναι πολύ παλαιά εφεύρεσις. Έν τούτοις τα πρώτα γραμματόσημα χρησιμοποιήθηκαν μόλις πρό 90 ετών. Κατά την πρώην ως τόσο περίοδο της χρήσεως των γραμματοσήμων εκκυκλοφόρησαν 100.000 διάφορα γραμματόσημα, τα οποία εξέδόθησαν από 200 διάφορα κράτη.

Στα άνθρακωρυχεία

Ένα ρεκόρ αρκετά πρωτότυπο και ενδιαφέρον: Τέσσαρες άνθρωποι, που πέρασαν ολόκληρη σχεδόν τη ζωή τους, στα έγκατα της γης, θάματα εργατικότητας και αντοχής.

Το ρεκόρ έσημειώθη στην Άγγλια από τέσσαρες άνθρακωρύχους, που έχουν εργασθή στα όρυχεία, δλοι μαζί, διακόσια έξηντα τρία χρόνια! Οι δύο απ' αυτούς εργασθηκαν βαθειά κάτω στη γη έξηντα έξη χρόνια ο καθένας! Ο τρίτος δούλεψε έβδομηττα ένα χρόνια και ο τελευταίος έξηντα.

Τέσσαρες άνθρωποι που μετέβαλαν και τη μέρα σε νύχτα και που έφθασαν σε βαθειά γηραιά, χωρίς ν' αντικρύσουν πολλές φορές το φως του ήλιου!

ΚΥΝΗΓΟΙ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

«Φυτοθήρες» τους λένε στην Αμερική. Τι είναι φυτοθήρες; Κυνηγοί φυτών. Για λογαριασμό του Υπουργείου Γεωργίας της Αμερικής υπάρχουν άνθρωποι που διασχίζουν ξένους τόπους προς άγρην φυτών και σπόρων αυτών, τους οποίους έγκλιματίζουν στο έδαφος των Ηνωμένων Πολιτειών. Θα έρωτήσετε ποιά είναι το συμφέρον της Αμερικής γι' αυτό το κυνήγι των λουλουδιών; Ός επί το πλείστον πρόκειται περί φαρμακευτικών φυτών, για την εισαγωγή των οποίων δαπανάται του κόσμου το συνάλλαγμα. Έφ' όσον δε επιτυγχάνεται ο έγκλιματισμός των φυτών αυτών εξοικονομείται συνάλλαγμα. Ίδου το άμεσον κέρδος. Σκεφθήτε τώρα πως ένας τόπος που έχει και καλλιέργει συστηματικά τέτοια φυτά, κάνει εξαγωγή αυτών, και θα καταλάβετε όλο το συμφέρον.

Μιά ειδική κατηγορία των φυτοθηρών είναι οι κυνηγοί των λουλουδιών. Σήμερα το θεωρούμε ως το φυσικότερο πράγμα του κόσμου να πηγαίνουμε στα άνοητολεια και να ζητούμε τα ώριωτερα λουλουδία. Ξέρουμε τα όρχεοειδή, τις αζαλές, τις ποικιλίες των ροδοδένδρων κλπ. Πρέπει όμως να ξέρουμε επίσης πως έως πρό έκατο ακόμη έτών στην Εύρωπην δεν ήταν γνωστά παρά ελάχιστα είδη λουλουδιών. Σήμερα έχουμε του κόσμου τις ποικιλίες, καθ' όσον αφορά τα άνθη. Λουλουδία εξωτικά, παιδιά των θερμών κλιμάτων, έχουν

έγκλιματισθή στους τόπους μας, και μας χαρίζουν την απόλαυσιν του άρώματος και των χρωμάτων των. Σκεφθήκατε ποτέ σε ποιους όφείλεται αυτό το αποτέλεσμα; Έδω ακριβώς συναντούμε τους λεγομένους «κυνηγούς λουλουδιών». Απ' αυτούς δε θα σας παρουσιάσωμε σήμερα μερικούς

και πρώτα απ' όλους τον περίφημο Φάρρερ.

Ός δόγμα του ο περίφημος αυτός βοτανολόγος είχε το έξης: «Ένας κυνηγός λουλουδιών πρέπει πάντοτε να έχη μαζί του τρία πράγματα: Θάρρος, όπομονη και έπιμονή». Από μετριοφροσύνη προφανώς δεν ανέφερε και δύο άλλα προσόντα που πρέπει να έχη ο κυνηγός των λουλουδιών:

Βοτανικές γνώσεις και το πάθος των λουλουδιών.

Όλα αυτά τα είχε ο Φάρρερ. Πόσο ήταν το θάρρος που τον έχαρακτήριζε, το δείχνει το τραγικό τέλος του μέσα στα δάση της Βιρμανίας. Η τόλη του κατέπληξε τους ίθαγενείς που τον ακολουθούσαν στα κυνήγια του σπανίων λουλουδιών στα Ίμαλάια, αναζητώντας άγνωστα στην Εύρωπην είδη όρχεοειδών. Αμέτρητες φορές διεκινδύνευσε την ζωή του για ένα λουλουδί.

Ο λοχαγός Κίγκτον Γουόρν, άλλος περίεργος κυνηγός ανθέων, διάσημος, γιατί πρώτος βρήκε την γαλάζια παπαρούνα του Θιβέτ, ανέκαμψε κατά την μακράν περιόδειά του στα έπιμονα άνθοκυνήγια του, είτε στην Κίνα, είτε στην Βιρμανία, είτε στο Θιβέτ, εκατοντάδες εξωτικών λουλουδιών που έως τότε ήταν άγνωστα και που πρώτος αυτός εισήγαγε και έγκλιματισε στην Εύρωπην.

Τα άπονημονεύματά του εμφανίζονται από πηγαίο ένθουσιασμό και από το ιερών πάθος που τον κατείχε όταν ξεκινούσε προς άναζητήσιν σπανίων ή άγνωστών ειδών λουλουδιών, και ιδίως όταν τα ανέκαμυτε.

Για ένα μικρό λουλουδί, για ένα σπάνιο ή άγνωστο είδος, ένας κυνηγός ανθέων είναι ικανός να διακινδυνεύη την ζωή του εύκολότερα απ' ό,τι θα την διεκινδύνεε ένας κυνηγός θηρίων για να πιάσ η να σκοτώσ η ένα σπάνιο άγριμι.

Η ΑΠΟΔΗΜΙΑ ΤΩΝ ΧΕΛΙΔΟΝΙΩΝ

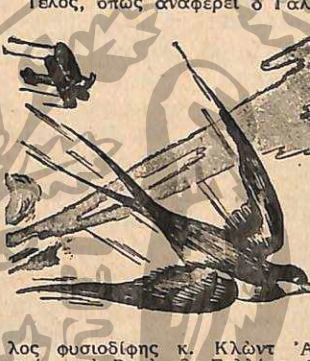
Ποι πηγαίνουν τα χελιδόνια που μας αφήνουν μόλις άρχισουν να πέφτουν τα φύλλα και ό έπερχόμενος χειμώνας στέλλει τα κυνήγια του μηνύματα; Η γενική απάντησις στο έρώτημα αυτό είναι ότι τα χελιδόνια καταυθύνονται προς τα θερμά κλίματα, για να επιστρέψουν την προσεχή άνοιξη.

Ο κανών όμως αυτός δεν είναι γενικός. Υπάρχουν χελιδόνια που διαχειμάζουν. Ένας παλαιός σοφός, ο Όλαους Μάγκνους αναφέρει ότι στη Νορβηγία είδε ψαράδες που με τα δίχτυα τους ανέσταν, μαζί με τα ψάρια, μεγάλον άριθμόν χελιδονιών που ήταν στριμωγμένα το ένα επάνω στο άλλο και βυθισμένα σ' ένα λήθαργον, όμοιο προς τη χειμερινή νάρκη διαφόρων θηλαστικών. Εκτιθέμενα στην θερμοκρασία ενός φούρνου ή απλώς μεταφερόμενα σ' ένα διαμέρισμα με ευχάριστη ατμόσφαιρα, τα χελιδόνια σιγά-σιγά ξαναρχόνταν στις αίσθήσεις τους και άρχιζαν να πετούν.

Ένας Αμερικανός φυσιοδίφης αναφέρει ότι πολλάκις κατά την όλοτομήνι στα δάση του συνέβη να ίδη μέσα στις κουφάλες γερικών κορμών καταρριπτομένων δένδρων, σωρούς χελιδονιών που ξαναπαιρναν ζωή μόλις βρίσκονταν σε θερμή περιοχή.

Ένας ταξιόδοτος, ενώ ένα χειμώνα ακολουθούσε τις όρες του Ρήνου, παρητήρησε μία μέρα παιδιά που, σκαρφαλώνοντας στα βράχια, έψαζαν με μικρές βέργες μέσα στις κοιλότητές τους. Μ' έκπληξη τότε ο ταξιόδο-

της παρητήρησε ότι τα παιδιά μάθωναν, με τον τρόπο αυτόν, χελιδόνια! Τα ρώτησε και πληροφόρηθηκε ότι το είδος αυτό του κυνήγιου ήταν σύνηθες και ότι τα παιδιά της περιοχής το ήθελαν και κάθε χειμώνα επιδίδονταν σ' αυτό.

Τέλος, όπως αναφέρει ο Γάλλος φυσιοδίφης κ. Κλάντ Άσκάν, στο Ρενώ της Γαλλίας όπληχε ένα χελιδόνι, ιδιαίτερος δημοφιλής, γιατί έμεινε και τον χειμώνα κουρνιασμένο κάτω από το τόξο μιας παλίας γεφύρας. Μόλις μαλάκωσε το κρύο, το χελιδόνι πετούσε σ' αναζήτησι λίγων εντόμων που, έννοείται, ήταν σπάνια την εποχή αυτή του έτους.

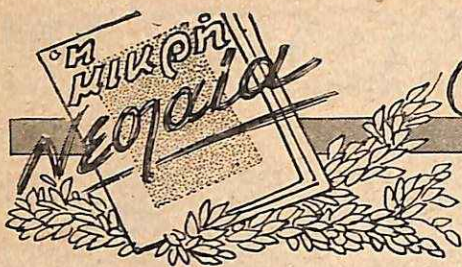
Συνήθως όμως τα χελιδόνια αποδημούν και στις αποδημητικές αυτές πτήσεις τους διανύ-

ουν άφάνταστες αποστάσεις. Με μέση ταχύτητα 180 χιλιομέτρων την ώρα, άλλα μόν διασχίζουν την Μεσόγειο, όπου κάποτε τα βλέπει κανείς να προσγειώνονται επάνω στα κατάρτια των πλοίων για ν' αναπαυθούν. Υπάρχουν όμως και συνεχίζοντες από την Αίγυπτο και Συρία. Χελιδόνια παρητήρησαν έως την έξωτική νήσο Κεϋλάνη, εν μέσω «Ινδικού Ωκεανού».

Άλλα πάλιν διασχίζουν το Αλγέριο, την Σαχάρα, το Τουμπουκτού και δεν προσγειώνονται παρά στην Σενεγάλη. Περιφέρονται όλους τους κινδύνους, αψηφούν τον κόπο και επιδίδονται, κάθε χρόνο, με το ίδιο θάρρος στο μακρινό ταξίδι τους.

Χάρης στη μέθοδο της δακτυλιώσεως, σηματοδοτούνται τα χελιδόνια κι' έτσι παρηκολούθηθη ένα ώριπμένο χελιδονάκι που επί 18 συνεχή έτη, γύριζε κάθε χρόνο, την άνοιξη, στην ίδια φαλγά που άφηνε στη Γαλλία, φεύγοντας το φθινόπωρον.

Ένας τασιγράφος του Στρασβούργου, κοντά στο μαγαζάκι του οποίου κάθε χρόνο, την άνοιξη, έστηνε τη φαλγά του ένα χελιδονάκι, του έφερε από το ποδαράκι του μια ταινία επάνω στην οποία είχε σημειώσει το έρώτημα: «Πού πας χελιδονάκι;» Την προσεχή άνοιξη το χελιδονάκι γύρισε και έφερε μαζί του την απάντησιν. Πράγματι επί της ταινίας που του είχε περάσει ο τασιγράφος του Στρασβούργου, είχαν σημειωθή τα έξης: «Στον Νικόπολιν, στον Πειραιά!»

Ο ΚΗΦΑΙΟΣ

"Α! Δεν μπορώ! ..

Μά δεν είπαμε κι' έτσι!.. "Όλοι μου γράφουν στα γράμματά τους να πάω στον Άρχηγό και να Του πω του ένδς το μακρύ του και του άλλου το κοντό του. Μά μπορώ να το κάμω αυτό; 'Ο Άρχηγός βέβαια μάς αγαπά όλους. Μάς το είπε δά τόσες φορές! Μάς έδωκε ακόμη όλες τις συμβουλές του και είναι αυτές που μάς λέν οι ανώτεροί μας και οι γονείς μας. Δεν μπορεί όμως για κάθε ζητηματάκι μας να Τον απασχολούμε γιατί 'Εκείνος έχει όλο το Κράτος στο κεφάλι Του. Φροντίζει δηλαδή πώς να λειτουργούν καλά τα σχολεία μας. Να έχουμε πολύ και καλό στρατό και πολλά πολεμικά πλοία και περισσότερα αεροπλάνα, ώστε αν ποτέ κανένας έχθρος θελήσει να μάς προσβάλει, να μπορούμε να τον καταβάλουμε. Φροντίζει ακόμη για να έχει ο λαός το ψωμί του και να μη του λείψει τίποτε από όσα του χρειάζονται για να ντυθεί και για να εργασθεί. Και ακόμη για την υγεία του—για τους δρόμους του για να πουλά καλά τα προϊόντα του. Και γι' αυτά όλα εργάζεται νύχτα και μέρα με τους υπαυργούς Του.

Συεργάζεται ύστερα με τον Βασιλέα στα 'Ανάκτορα κι' εκεί αποφασίζουν μαζί κάθε τι που θα μάς κάμει πιο εύτυχισμένους και ακόμη πώς θα γίνη το Κράτος μας μεγάλο και ισχυρό σαν εκείνο που ήτανε άλλοτε, που το θαυμάζε όλος ο κόσμος. Μπορώ λοιπόν, συναγωνιστή Παυλίδη, να του διακόψω τις μεγάλες αυτές εργασίες Του και να Του πω καθώς γράφεις «ότι έσύ δεν κρέμεσαι στα τράμ» και ότι ο Πάσχος δεν βάζει ποτέ σχολή αντί της ζώνης του; 'Επίσης το κλαρί της δάφνης που μου έστειλε μέσα στο γράμμα του ο Λεόντιος θα το δώσω βέβαια στον Άρχηγό, μά όχι να Του ζητήσω και απόδειξη! όπως γράφει.

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΣΚΑΠΑΝΕΑΣ

Το παραμυθάκι μας

ΚΑΘ' ΕΝΑΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥ

Μιά μέρα ένας βασιληάς έπερπατούσε στην έξοχή. "Έκανε πολλή ζέστη και κάθισε κάτω από ένα δένδρο, όπου σε λίγο τον πήρε ο ύπνος. 'Ηταν περασμένο μεσημέρι όταν ξύπνησε, και ξεκίνησε πίσω για το παλάτι του. 'Επερπάτησε λίγο μά ύστερα θυμήθηκε πώς είχε ξεχάσει κάποιο βιβλίο κάτω από το δένδρο. 'Ηταν όμως πολύ κουρασμένος. Τί να κάμει λοιπόν; 'Εκεί κοντά στο λιθάδι ένα παιδί έβασκε ένα κοπάδι χήνες. 'Ο Βασιληάς το έπλησίασε μ' ένα νόμισμα χρυσό στο χέρι.

«Θέλεις να κερδίσεις αυτό το νόμισμα το ρώτησε;—Θέλω και πα-

ραθέλω, είπε το παιδί.—"Έ! λοιπόν, θα το πάρης αν τρέξης να μου φέρης ένα βιβλίο που ξεχάσα κάτω από το μακρινό εκείνο δέντρο». Το παιδί όμως δεν έδωσε καμιά σημασία παρά έγύρισε πίσω και κάθισε στη θέση του. «Δεν θα πäs έ-

Θεόδωρος και Χρυσούλα 'Αθανασιάδου.

Κόζα & θαθήματα του Γιαννάκη Βασαρία

[Συνέχεια]

'Ο Γιαννάκης λοιπόν κοιμήθηκε στη φυλακή... Είπε όνειρα, ρουχάλισε, ξεκουράστηκε και ξεχάσε όλες τις τρομάρες που πέρασε!

'Η αύγή τον βρήκε... σχεδόν ευχαριστημένον και το μόνο που τον πείραζε ήταν ή πείνα του. Θυμήθηκε όμως το μαύρο ψωμί που του είχε δώσει ο κύρ Θόδωρος και κείνος το είχε πετάξει και έτρεξε και το μάζεψε από κάτω.

Τί γλυκό που του φάνηκε τώρα που πεινούσε, πιο γλυκό και πιο όμορφο κι' απ' την άσπρη φραντζόλα που έτρωγε στο σπίτι του...

Κι' ο Γιαννάκης είχε γεμίσει και τα δυό του μάγουλα με ψωμί, όταν ξαφνικά στον φεγγίτη της πόρτας είδε ένα πρόσωπο που τον κύτταζε

γεμάτο περιέργεια. Σταμάτησε λοιπόν το μάσημα και κύτταξε κι' αυτός. Στην αρχή είχε τρομάξει. Τώρα όμως έβλεπε στην πόρτα του ένα γλυκό προσωπάκι παιδιού με μεγάλα σκούρα μάτια και πήρε θάρρος!

Ποιός είσαι; ρώτησε.

Μιλιά το παιδί.

—Τί θέλεις; ξαναρώτησε ο Γιαννάκης.

—Ποιός είσαι; ρώτησε.

Μιλιά το παιδί.

—Τί θέλεις; ξαναρώτησε ο Γιαννάκης.

—Τίποτα, απάντησε το πρόσωπο.

—Και γιατί κυττάζεις;

—Μου τόπε ο πατέρας μου!

—Δηλαδή είναι προδότης! 'Ωραίο

"Αρχισε μαζί του την κουβέντα.

ΩΝ ΟΚΑΘΑΝΕΩΝ

ρώτησε ο βασιληάς;— "Ηθελα να πάω, είπε, μά δεν μπορώ να αφήσω τις χήνες μου μήπως μου φύγουν. —Μά θα τις φυλάξω εγώ, είπε ο βασιληάς.—Δεν θα μπορέσετε είτε πρέπει να μάθετε να χτυπάτε το μαστίγιο». 'Ο βασιληάς προσεπάθησε

και σε λίγο μπορούσε να το χτυπά καθώς και ο μικρός. "Ετσι, ήσυχο πια το παιδί, έφυγε για να βρή το

βιβλίο και ο βασιληάς εκάθησε σε μια πέτρα και γελούσε που έγινε χηνοβοσκός. Μόλις όμως οι χήνες έχασαν το φύλακά τους έσκορπίστηκαν. 'Ο βασιληάς έτρεξε από κοντά αλλά δεν έκαμε τίποτε. "Όταν γύρισε το παιδί, είδε τις χήνες σκόρπιες κι' άρχισε να φωνάζει. «Τό περίμενα! εγώ έφερα το βιβλίο και σεις χάσατε τις χήνες».

Καθώς έτρεχαν και οι δυο να τις μαζέψουν, ο βασιληάς του έφανερώσε ποιός ήταν. Και το παιδί τότε, του είπε: «Είσαι πολύ καλός βέβαια στο θρόνο σου βασιληά μου, όμως δεν κάνεις χηνοβοσκός. Καθένας στη δουλειά του».

Κωνσταντίνος Ζαφειρίου

Ξενονακουτά

—Λοιπόν μπέμπη έμαθες το αλφάβητο;

—Και βέβαια θεία μου.

—'Ωραία, τότε για πές μου, ποιά γράμματα είναι ύστερα απ' το α και το β;

—... Μά... όλα τα άλλα θεία μου!

'Ο διδάσκαλος: Πρόσεχε Νίκο, αν σου δώσω 30 μύλα, 20 κυδώνια, 10 πεπόνια, 40 ροδάκινα και 50 αχλάδια, τί θα έχεις;

'Ο Νίκος: "Ω, ώ... Με όλα αυτά κύριε, θα έχω... μανάβικο!

'Η κυρία που ήρθε επίσκεψη έρωτά τη μικρή κόρη του σπιτιού.

—Πότε θα φάτε, 'Ελενίτσα;

—"Όταν θα φύγετε έσεις κυρία, είπε ή μαμά...

επάγγελμα! Και πώς τον λέν τον πατέρα σου;

—Κύρ Θόδωρο!

—Μπα! Μήπως είναι αυτός πού...

—Ναί, είναι αυτός πού...

'Εδώ τα μάτια του Γιαννάκη μας έλαμψαν. Κατάλαβε πώς ή εύκαιρία ήταν μοναδική για να καταφέρει να το σκάσει...

"Αρχισε λοιπόν με το καλό τον μικρό του δεσμοφύλακα για να τον πείση να του ανοίξει:

—'Εσύ όμως φαίνεσαι καλό παιδί, του είπε. Πώς σε λένε;

—Τάκη!

—Λοιπόν Τάκη άνοιξε να κάνουμε παρέα! Να δής θα σου μάθω και κάτι «κόλπα» στο πάλεμα να νικάς τους έχθρούς σου! Θέλεις;

'Ο Τάκης ήθελε βέβαια αλλά δίσταζε. 'Ο πατέρας του του είχε πη να μην ανοίξει.

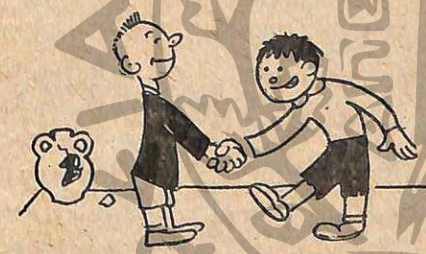
—'Ελα λοιπόν Τάκη θα σου δείξω να κάνης και κοκοράκια με χαρτί...

'Η περιέργεια πια του Τάκη είχε

φουντώσει και χωρίς να σκεφθή τράβηξε την αμπάρα της φυλακής και μπήκε μέσα.

'Ο Γιαννάκης τον υποδέχτηκε με χαρά. Του έδειξε τα «κόλπα» που του είπε, τον χάρεινε και με λίγα λόγια προσπάθησε να κερδίση την εμπιστοσύνη του.

"Όταν το κατάφερε κι' αυτό ο Γιαννάκης προσπάθησε να τον κάνει όμοιο και σύμμαχό του.

Τόκα λοιπόν!

—Σε δέρνει ο πατέρας σου; του λέει.

—Και βέβαια, λέει ο Τάκης.

—Και σύ το άνέχεσαι αυτό.... κουτέ;

—Τί να κάνω; είπε το παιδί, πατέρας μου είναι.

—Να κάνης ό,τι έκανα κι' εγώ.... Να φύγης!

—Να φύγω; Σαν κι' έσένα που κατάντησες στη φυλακή;

—Μά θα βγώ... να δής τί ώραία που είναι ή...έλευθερία... κάνω ό,τι θέλω... πιάνω πουλιά, τρώω φρούτα ελεύθερος, τώρα θα κάνω το γύρο του κόσμου, έρχεσαι μαζί μου;

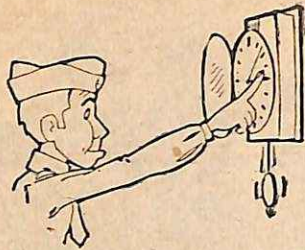
'Ο μικρός Τάκης σκέφθηκε λίγο. 'Ο Γιαννάκης του μιλούσε για έλευθερία, παιχνίδια, χαρές και στο τέλος ο Τάκης ξεμυαλίστηκε!

—Δέχομαι, είπε δίνοντας το χέρι του..

—Τόκα λοιπόν! είπε ο Γιαννάκης. Και μαζί έκαναν τα σχέδια: Θα έφευγαν και οι δυο μαζί για τον γύρο του κόσμου!

'Η συμμαχία είχε κλείσει...

['Η συνέχεια στο επόμενο]

ΓΙΑ ΝΑ ΠΕΡΙΝΑ

ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΝ ΜΑΣ

Παιχνίδια

Ακροστιχίς

Τὰ ἀρχικά τῶν κάτωθι ζητουμένων λέξεων αποτελοῦν τὸ ὄνομα καὶ τὸ ἐπώνυμον προσφίλους προσώπου.

Ὄνομα: 1) Κράτος τῆς Ἀσίας, 2) Κόκκαλον τοῦ ποδός, 3) Πόλις τῆς Ἡπείρου, 4) Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ, 5) Τόπος προσευχῆς, 6) Μυθικός ἥρωας, 7) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου. Ἐπώνυμον: 1) ἀκρωτήριον τῆς Πελοποννήσου, 2) ἑνδοξος χώρα, 3) ἀρχαία πόλις τῆς Ν. Ἰταλίας, 4) ποταμὸς τῆς Μακεδονίας, 5) ἀρχαῖος συγγραφεύς, 6) ἐφιλοξένησε τὸν Ὀδυσσεύς, 7) Νῆσος τοῦ Α. Αἰγαίου.

Θ. ΑΡΓΥΡΙΟΥ

Περωνὸν γράμμα

Αἱ κάτωθι ζητούμεναι λέξεις ἔχουν ἀπὸ ἓνα γράμμα κοινόν, τὸ περυντόν, τὸ ὁποῖον ἀπαντᾷται πρῶτον εἰς τὴν πρώτην λέξιν, δεύτερον εἰς τὴν δευτέραν λέξιν κ.ο.κ.

1) Βασιλεὺς τῆς Σπάρτης, 2) Βασίλισσα τοῦ Ἑλλάδος, 3) Νῆσος τοῦ Α. Αἰγαίου, 4) Δημοκρατικόν, 5) Γεωμετρικόν σχῆμα.

Β. ΖΑΡΟΥΛΙΑΣ

Τρίγωνον

***** = Ζῶν
**** = Μάλιστα
*** = Ἀρθρον (πλ.)
** = Σύμφωνον

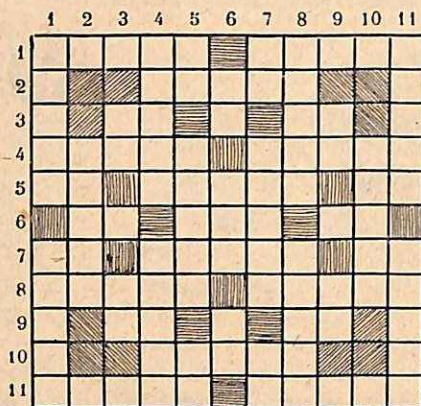
Καὶ καθεὺς τὰ ἴδια.

Γ. Α. ΠΑΠΑΚΟΣ

Αἱ λυσεῖς τοῦ 5ου φύλλου

Αἶνιγμα: Διάβολος (διά- Βόλος). Μαγικὸν γράμμα: Διὰ τοῦ Χ: Χορὸς, Χριστός, Χάρος, Χάρᾶ, Χῆν, Βέλος: Οἱ σταυροὶ: Πᾶν, Ἄρτος. Ὁριζοντίως: Αἶμος, Πράγα, Ἄτος, Νότος, Σόλων. Κρυπτογραφικόν: Ἐπαμεινώνδας, Ἄνα, Μίδας, Μῖνος, Ἐπαινῶ, Ἰνα, νεανίας, ὦμα, Ἀδάμ, Σίμων, 1080 (τοῦ 4ου φύλλου): Ἐνδύα (1), Τρίαινα (3), Πεντελίκον (5), ἐξιλέωσις (6), λεπτὰ (7), Ὀκτώβριος (8), δεκάρα (10), Σαρανταπενήχον (40), Χιλιάρχος (1000).

Εἰς τὸ σχέδιον τὸ ὁποῖον παραθετοῦμεν φαίνεται ἡ λύσις τῶν ἐπισημασμένων στροφῶν, πού θά ἐπρεπε νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ διανομέας.

Γυναικεῖον ὄνομα, 9) Ἀρθρον (πληθ.), 10) Ἐκκοσὸς γιὰ τὴν «Κόλασιν» τοῦ (δοτ.), 11) Ἐθνικός εὐεργέτης. — Μέρους τοῦ ἀμυντικοῦ ὀπλισμοῦ.

Καθεὺς: 1) Ἐκτάσεις γῆς. — Ἀρχαία πόλις τῆς Ἰταλίας, 2) Ἐκεῖ κρατοῦσε τοὺς ἀνέμους ὁ Αἰόλος (ὄνομα), 3) Ὑποθετικόν. — Ἀνθη, 4) Πρῶτος, μαλακὸς (ἐπὶ χαρὰ κτήρος, καιροῦ κλπ.). — Ὁ στενότερος συγγενὴς τοῦ πατρὸς (αἰτ.), 5) Δικά σου. — Τροφὴ τῶν ζώων. — Προτρεπτικόν, 6) Νότα. — Ἀντωνυμία. — Τὸ ὑπάρχον, 7) Ἀρθρον. — Ἀσθένεια. — Ἀρθρον (πληθ.), 8) Κάτοικος τῶν πόλεων. — Παλληκαρὰς, 9) Δίφθογγος. — Τὰς ὁποίας, 10) Μικρὸ νησί, 11) Διευκολύνει τὴν πέψιν (αἰτ.). — Ἐξυπηρετεῖ τοὺς ναυτικούς, τοὺς ὁποίους προφυλάσσει ἀπὸ πολλοὺς κινδύνους.

Ὁριζοντίως: 1) Θεὸς τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. — Στρώνεται τὸ χειμῶνα στὰ σπῖτια, 2) Νῆσος τοῦ Αἰγαίου, 3) Ἀρθρον (πλ.). — Ἀρθρον (πλ.), 4) Φωτίζει. — Μᾶς βάφτισε (θηλ.), 5) Τῆς ὁποίας. — Νῆσος τοῦ Α. Αἰγαίου. — Ἦτο, 6) Εἰκοστὸς πέμπτος. — Ν.Α.Σ. — Ὅστις, 7) Ἀρθρον. — Ἀριθμὸς χρημάτων, ἐμπορευμάτων κ. λ. π. — 1Φ, 8) Ἦπειρος (γεν.). —

Παίζουν δέκα παιδιὰ καὶ περισσότερα. Ὑλικό: Δυὸ μαντήλια.

Οἱ παῖκται κάνουν κύκλο μετὰ τὰ χέρια σηκωμένα. Μέσα στὸν κύκλο τοποθετοῦνται δύο παῖκται, ὅσο τὸ δυνατόν μακρύτερα ὁ ἓνας ἀπὸ τὸν ἄλλο. Τὰ μάτια τοὺς δέονται καλὰ μετὰ μαντήλια. Ἀπὸ τοὺς δύο παῖκτας ὁ ἓνας παριστάνει τὸν κύριο, ὁ ἄλλος τὸν ὑπῆρτη.

Ὁ κύριος φωνάζει: — Γιάννη, πού εἶσαι; — Ἐδῶ! ἀπαντᾷ ὁ ὑπῆρτης καὶ ἀμέσως ἀλλάζει θέσι. Στὴ μετακίνησίν του δὲν πρέπει νὰ κἀν κρότο, γιὰ νὰ ξεγελάσῃ τὸν κύριο πού πάει πρὸς τὸ μέρος τῆς φωνῆς, γιὰ νὰ πιάσῃ τὸν ὑπῆρτη.

Οἱ δύο παῖκται μποροῦν νὰ μετακινῶνται συνεχῶς. Ὅταν ὁ κύριος πιάσῃ τὸν ὑπῆρτη, στέκονται καὶ οἱ δύο πλάτη μετὰ πλάτη στὸ κέντρο τοῦ κύκλου καὶ περπατοῦν ἴσια μπροστὰ, ἕως ὅτου βρεθοῦν, ὁ καθένας, μπροστὰ σ' ἓνα ἀπὸ τὰ ἄλλα παιδιὰ.

Τὸ παιχνίδι συνεχίζεται. Στὴ μέση εἶναι αὕτὴ τῆ φο-

Προσοχή

Κυττάξετε προσεκτικὰ τὴν εἰκόνα ἐπὶ τριάντα περίπου δευτερόλεπτα. Ἐπειτα σκεπάστε τὴν μετὰ τὸ χέρι σας καὶ ἀπαντήστε στὰ κάτωθι ἐρωτήματα:

1. Τί κατάστημα εἰκονίζεται;
2. Πόσα πρόσωπα ὑπάρχουν ἐν ὄλῳ;
3. Πόσοι ἀπὸ τοὺς πελάτας ἔχουν γένεια;
4. Ἡ κοπέλλα πού σερβίρει ἔχει ἓνα φιάγκο στὰ μαλλιά της;
5. Εἶναι μέρα ἢ νύχτα;
6. Ὑπάρχουν 4 γυναῖκες καὶ 3 ἄνδρες;

Πλήρη εὐθυμία

ΣΩΘΗΚΕΙ

Τὸ μικρὸ χωριότοῦλο εἶχε χάσει τὸ γάιδάρ του. Κι' ὅμως φαίνονταν εὐχαριστημένο καὶ χαρούμενο.
— Μὰ χαίρεσαι; τὸ ρώτησαν.
— Βέβαια χαίρομαι.
— Μπᾶ; Καὶ ἀπὸ πού αὐτὴ ἡ χαρά;
— Χαίρομαι, γιατί γιὰ φαντάσου ἂν ἦμουν στὴ ράχι τοῦ γαϊδάρου. Θὰ χανόμουν μαζί του κι' ἐγώ!

ΕΙΧΕ ΔΙΚΑΙΟ!

ΕΙΧΕ ΑΦΕΝΤΗ!

Τὴν ἀνοίει ἓνας τσοπάνος εἶχε χάσει μιὰ προβατίνια. Καὶ τὸ φθινόπωρο πῆγε νὰ ψάξῃ γιὰ νὰ τὴ βρῇ.

Τὸν ἀπάντησαν δυὸ κυνηγοὶ καὶ τὸν ρώτησαν:
— Τί γυρεύεις ἐδῶ, πατριώτη;
— Μιὰ προβατίνια, ἀποκρίθηκε ὁ τσοπάνος, πού τὴν ἔχασα τὸν Ἀπρίλιο.
— Καλὰ καὶ τώρα τὸν Ὀκτώβριο ἤλθες νὰ τὴ βρῇ;
Καὶ ὁ τσοπάνος:
— Τὸ ξέρω καλὰ πὺς βρεῖται ἀπὸ τόσο καιρὸ δὲν τὴν βρῖσκει. Τὸ κάνω ὅμως γιὰ νὰ μὴν πῇ πὺς δὲν εἶχε ἀφέντῃ!

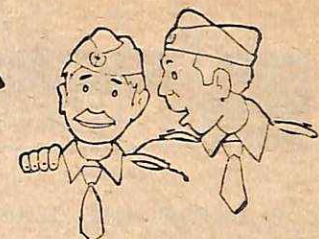
ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΙΑ!

— Νίνα, τὰ δόντια σου ἀπὸ τί εἶναι ἔτσι μαύρα;
— Ἔρω κι' ἐγώ; Ἰσως ἀπὸ τὸν καφέ πού πίνω τὸ πρωῒ.

ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ...

Ὁ Δάσκαλος: ἘΨάπων. Τὸ χρώνος εἶναι Κώστα. Ὁ Κώστας: 1939!

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ἢ ὥρα

Τί εἶναι;

ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΟ ΧΑΡΤΙ...

Κατσώνης: Εἶναι ἥ- ρως πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, ποταμὸς τῆς Δυτικῆς Μακεδονίας, ἑλληνικὸν ὑποβρύχιον ἢ πτηνόν;

Ἰνκας: Ἀγγλικὸν θωρηκτόν, ἰθαγενὴς ἀμερικανικὴ φυλὴ ἢ Ἰνδὸς φιλόσοφος;

Ἀγγίτης: ὄρυκτόν, Ἰαματικὴ πηγή, Γερμανὸς συγγραφεύς, μαθηματικὸν ὄργανον ἢ ποταμὸς τῆς Μακεδονίας;

Ἐλσινγκφορς: Εἰδος ἐμπορικοῦ πλοίου, πρωτεύουσα εὐρωπαϊκοῦ κράτους, ὁροσειρὰ τῆς Ἀσίας ἢ ὀνομασία μεγάλης μάχης;

Αἶνιγμα

Εἶναι σημεῖο ἱερὸν κι' ἂν ἀνεβῇ ὁ τόνος ὄνομα πολὺ κοινὸ θὰ φανερωθῇ. Καὶ ὅμως τὸ κεφάλι ἂν τοῦ κόψῃς ζῶο καὶ βουνό... Δυὸ ὄψεις Ν. Γ. Β—κος

ῥὰ οἱ δύο νέοι παῖκται, αὐτοὶ πού βρέθηκαν ἀντίκρου τοὺς προηγούμενους.

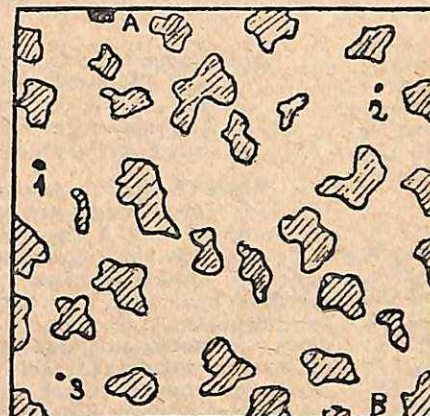
Α. Δ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

Μία στρατιωτικὴ περίπολος διτάχθη νὰ μεταβῇ ἀπὸ τὸ σημεῖον Α στο σημεῖον Β. Ἡ περίπολος ξεκίνησε νύχτα, ἔφθασε στὸν προορισμό της καὶ ἔφερεν εἰς πέρας τὴν ἐντολὴν πού εἶχε λάβεῖ. Ἀλλὰ ἐν τῷ μεταξὺ εἶχε ξεμερώσει καὶ ἐπειδὴ ἡ θέσις ἦταν πολὺ ἐπικίνδυνη, ἡ περίπολος ἔπρεπε νὰ ἐπιστρέψῃ στὴ βάσιν της, στὸ Α.

Ὑπῆρχεν ὅμως

ἓνα τεράστιον ζήτημα. Στὰ σημεῖα 1, 2 καὶ 3 ἦσαν τοποθετημένα πυροβόλα ἐχθρικά, πού εἶχαν στὴν ἀκτῖνα δράσεώς των ὅλην σχεδὸν τὴν περιοχὴ. Γιὰ νὰ ἐπιστρέψῃ ἡ περίπολος ἀπὸ τὸ Β στὸ Α ἔπρεπε νὰ κἀν τέτοιους ἐλιγμούς, ὥστε νὰ εὐρίσκεται συνεχῶς σὲ «νεκρὰς» ζῶνες τῶν πολυβόλων, σὲ ἐδάφη δηλαδή πού δὲν «θερίζοντο» ἀπὸ τὴν ἐχθρικήν βολὴν, λόγῳ τῆς παρεμβολῆς τῶν λόφων πού σημειώνονται στὸ σχέδιον. Σημειωτέον ὅτι ἡ διάβασις τῶν λόφων ἦτο ἀσφαλὴς, διότι οἱ λόφοι ἦσαν δενδρόφυτοι καὶ ἐκάλυπταν τὰς κινήσεις τῆς περιπόλου.

Ποῖο δρομολόγιον ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ ἡ περίπολος μετὰ τὸ τοῦ γυμνοῦ ἐδάφους καὶ τῶν λόφων;

Τετράγωνον

***** = Πρόβεισις
**** = Βασιλεὺς
*** = Ποτὸν
** = Τιμὴ

Καὶ καθεὺς τὰ ἴδια

Ι. Ε. ΒΑΒΟΥΓΓΙΟΥ

Τρίγωνον

***** Ὁριζοντίως, τρώ-
***** τη σειρά: Ὅλοι
**** μας ἔχομε καὶ
*** πρέπει νὰ τὴν σε-
** θώμεθα, δευτέρα
* σειρά: Ποταμὸς

τῆς Μακεδονίας, τρίτη σειρά: Τὸ κάθε πρᾶγμα πού θὰ ψωνίσωμε ἔχει καὶ μίαν τέτοια, τετάρτη σειρά: Τρέξιμο (ἐπὶ ὕγρων), πέμπτη σειρά: Κλωστή, ἕκτη σειρά: Σύμφωνον. Καὶ καθεὺς τὰ ἴδια.

Δ. Δ—ς

Ἑλλειποσύμφωνον

αωο — ααοο — υο — αεεο
Ἐάν μετὰ τῶν ἀνωτέρω φωνηέντων τοποθετηθοῦν τὰ κατάλληλα σύμφωνα, θὰ σχηματισθῇ μία λαϊκὴ παροιμία.

Δ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

Κρυπτογραφικόν

123456784 = Εἶναι Σεπτῆ
123464 = Ρωμαλέα
456784 = Κομικὰ
14384 = Εὐρ. Κράτος
75684 = Τζακί (καθ.)
4384 = Πληθίς
4562 = Πόλις (ἀρχ.)
478 = Πάντοτε

Κ. Γ. ΚΑΡΚΑΝΗΣ

Αἱ λυσεῖς τοῦ 5ου φύλλου

Ποικίλη ἀκροστιχίς: Βέρροινον. (Βέρροιν, ΝΕΒΙΝ, Κούρος, Αἰετοῦρον, Ναυαγιό, Ἰοπανία, Στρωμνὴ, Παλαιολόγος, Ἀγαμέμνων). Τὸ πρόβλημα τῶν σκύλων: Καὶ 4x39=156=78x2 καὶ ἀντιστρόφως (2x78=156=39x4). Ἀπρόοπτα: Ξενοφών (Ξενοφών), Ὀίτη (Ἥτοι), Γνωρίζετε; Ὁ Βόλος (3694 χιλ.), τοῦ Σουέζ (168 χιλ.), ἡ Νεκρά Θάλασσα (25%), Μαγικὴ εἰκόνα: Ὁ ποταμὸς φαίνεται μετὰ τῶν κομματιῶν τῶν ξύλων καὶ τῶν χορτῶν, ἂν ἀναποδογυρίσετε τὴν εἰκόνα. Ναι ἢ Ὀχι; Ναι. Τὸ σταυρὸν εἶναι: Ὁ λῦσις φαίνεται εἰς τὸ σχέδιον.

Πλήρη εὐθυμία

ΕΚΑΙΡΙΑ...

Ἡ μητέρα: Σταμάτα Ἀντανάκη αὐτὴ τὴ φασαρία μετὰ τοῦ ταμπουρλό, ὁ πατέρας σου κοιμάται!

Ὁ Ἀντωνάκης: Μὰ γι' αὐτὸ παίζω μητέρα. Ὅταν εἶναι ξύπνιος ὁ πατέρας μετὰ δέρεται...

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ!

Ἡ μητέρα: Τάκη, παιδί μου, νὰ μὴ βγαίνῃς ἔξω στὸ δρόμο μονάχος σου, γιατί θὰ γίνῃς κακός.

Ὁ Τάκης: Μὰ ὁ μπαμπᾶς πού βγαίνει μονάχος του εἶναι κακός;

ΤΑ ΨΕΥΤΙΚΑ ΔΟΝΤΙΑ

Ἡ κυρία Περσεφὼν ὑπέφερε πολὺ ἀπ' τὸ στομάχι της, καὶ ἐπεσκέφθη ἓνα εἰδικὸ γιὰ νὰ ζητήσῃ τὴ συμβουλὴν του.

— Δὲν εἶναι τίποτα, τῆς εἶπε ἐκεῖνος, ἀφοῦ τὴν εξέτασε. Νὰ μασάτε ὅμως καλὰ τὸ φαγητό σας. Γιατί σας τὰ ἔδωσε ὁ Θεὸς τὰ δόντια;

Καὶ ἡ κ. Περσεφὼν:
— Κάνετε λάθος γιαντρε, δέ μου τὰ ἔδωσε ὁ Θεός. Τὰ ἀγόρασα μετὰ τὰ λεφτά μου!...
Ἀπάντησις μιὰ φορὰ!...

ΜΕΤΑΞΥ ΦΙΛΩΝ:

— Ὄψι! Τί ἀκαταστασίες εἶναι πάλι αὐτὲς πού ἔκανες ἐδῶ μέσα, Πέτρο; Δὲν μπορῶ νὰ σταθῶ.

— Καὶ ὑπάρχει κανένας λόγος νὰ σταθῇς; Κάθισε!...

ΚΑΙ ΝΑ ΑΚΟΥΟΥΝ;

— Παιδιά, μετὰ εἰδότε χθὲς πού ἔδωσα μιὰ δραχμὴν στὸ ζητιάνο; — Ὀχι.

— Καλύτερα. Γιατί ἡ μητέρα μου εἶπε πὺς δὲν κάνει νὰ μάς βλέπουν ὅταν κάνουμε ἐλεημοσύνη!

Τὰ καρφιά

Νομίζετε ὅτι εἶναι εὐκόλο νὰ καρφώσετε ἓνα καρφί;

Εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο. Σὲ σημεῖο μάλιστα πού μ' αὐτὸ τὸ θέμα νὰ μπορῇτε νὰ κάμετε ἓνα παιχνίδι.

Παίρνετε μιὰ τάβλα— ἐντελὴς ἀχρηστὴ βέβαια... — καὶ μῆγχετε ἐλαφρὰ ἐπάνω στὸ σανίδι τὴ μὴτ ἑνὸς καρφιοῦ, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ σταθῇ κάθετα.

Μὲ τὴ σειρά τους κάνουν τὴν ἴδια προσπάθεια οἱ φίλοι σας. Κερδίζει ὁποῖος καρφώσῃ ἐντελὴς τὸ καρφί, κάθετα, μετὰ τὴν ὀλιγωτέ- ρες σφυριές.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΣΗΜΑΙΑΣ

Την 25^η Οκτωβρίου εορτάσθη μεγαλοπρεπώς εις όλα τα σχολεία του Κράτους η εορτή της σημαίας.

Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὕτῃ συντάκτης μας ἐπεσκέψθη τὸν Γεν. Ἐπιθεωρητὴν τῆς Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας κ. Δημόπουλον, ὁ ὁποῖος μᾶς εἶπε τὰ κάτωθι σχετικά μετὰ τὴν συμβολὴν τῆς Ε.Ο.Ν. εἰς τὴν ἐθνικὴν καὶ ἡθικὴν διαπαιδαγώγησιν τοῦ Σχολείου.

«Τὰ σχολεῖα καὶ πρότερον μὲν ἤσκουν τὸ ἔργον τῆς Ἑθνικῆς Ἀγωγῆς τῶν Ἑλληνοπαίδων παράλληλα πρὸς τὸ ἔργον τῆς πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ἀγωγῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἀπὸ τετραετίας, ὅτε ἐξήρκεσεν ἡ παλαιὰ τάξις πραγμάτων, ἡ τάξις τῆς διαιρέσεως καὶ τῶν κομματικῶν παθῶν, τοῦ πεισιμοῦ καὶ τῆς ἀποκαρδιώσεως, νέα τάξις πραγμάτων ἐδημιουργήθη καὶ εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν. Ὅλοι μας γνωρίζομεν τὰ ἀπαισία καὶ οἰκτρά ἀποτελέσματα τοῦ κομματισμοῦ. Ὑπο τοιαύτας συνθήκας ἦτο ἐπόμενον ὅ,τι ἐκτίζετο τὸ σχολεῖον νὰ κρημνίζεται αὐθωρὶ ὑπὸ τοῦ ἀπαισίου αὐτοῦ περιβάλλοντος τοῦ ὁποῖον ἐμάραινεν καὶ κατέστρεφεν πᾶσαν ἀγαθὴν προσπάθειαν τῶν πονούντων τὸν τόπον καὶ ἡμῶν τῶν ἐκπαιδευτικῶν.

Ἀφ' ἧς ὁμοῦ παρήλθεν ἡ χαώδης ἐκείνη κατάστασις καὶ νέος κόσμος πραγμάτων καὶ ἀρχῶν ἐνεφανίσθη εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὀρίζοντα, ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος τῆς χώρας ἔσπευσε νὰ χαιρετήσῃ μετ' ἔνθους πίστιν καὶ ἱερὸν ἐνθουσιασμὸν τὸν νέον καθεστὸς καὶ ἔθεσε προθυμότατος τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸν διανοιγόμενον ἤδη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ ἐθνικοῦ ὄρατον δρόμον. Πάντες οἱ ἐκπαιδευτικοὶ καταβάλλουν ἐντόνους προσπάθειάς διὰ νὰ ἀναποκρίθωσι εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἔθνους καὶ εἰς τὸ ἔργον τῆς ἡθικῆς καὶ ἐθνικῆς ἀγωγῆς τῶν μαθητῶν.

Ἐπὶ πλέον οἱ σκοποὶ τῆς Ε.Ο.Ν. ταυτίζονται πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως καὶ ἀμφότεροι οἱ παράγοντες οὗτοι παραλλήλως ἐργάζονται πρὸς πραγμάτων καὶ ἐπιτυχίαν τοῦ μεγάλου σκοποῦ τῆς ἀναδημιουργίας τοῦ ἔθνους. Ἐκπαιδευτικοὶ καὶ βαθμοφόροι τῆς Ε.Ο.Ν. ἀφ' ἑνὸς καὶ μαθητὴς καὶ Φαλαγγίτης ἀφ' ἑτέρου εἶναι ταυτόσημα, παραλλήλως δρῶντα εἰς τὴν ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῶν.

Καταλληλότερον δὲ ὄργανον ἐπικοινωνίας αὐτῶν δὲν δύναται νὰ εἶναι ἄλλο ἀπὸ τὸ λαμπρὸν περιδικὸν σὰς τῆς «Νεολαίας», τὸ ὁποῖον τόσον πολὺ ἀπὸ διετίας εἶναι διαδεδομένον καὶ τόσον ἀπλήστως ὑπὸ τῶν Ἑλληνοπαίδων διαβάσσεται.

Αὐτὰ μᾶς εἶπεν ὁ κ. Δημόπουλος, ἕνας ἄνθρωπος εὐγενικὸς μ' ἀνώτερη μόρφωσι καὶ προσόντα σπάνια.

Καὶ ἔτσι ἐτελειώσαμε τὴν ὥραιαν ἐπίσκεψιν καὶ συνέντευξιν μας μ' αὐτόν, τὸν ἐχαιρετίζομεν καὶ ἐφύγαμε

ἐνῶ στὸ νοῦ μας καὶ στὴν ψυχὴ μας ριζώσανε βαθειὰ τὰ ὠραία του λόγια.

Π. Β — ας

Ἀπόσπασμα τῆς ἐγκυκλίου τοῦ Γενικοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῆς Α' Ἐκπαιδευτικῆς Περιφέρειας κ. Π. Δημοπούλου, πρὸς τοὺς ἐκπαιδευτικοὺς λειτουργοὺς.

«...Μέγα δὲ στάδιον παρέχει εἰς ἡμᾶς διὰ τὸν ἐθνικὸν φρονηματισμὸν τῶν παιδίων μας ὁ ἄριστος οργανισμὸς τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας, ὁργανισμὸς τοῦ ὁποῖου οἱ σκοποὶ ταυτίζονται ἀπολύτως πρὸς τοὺς σκοποὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως, ὁργανισμὸς ὅστις ἔσσωσε τὰ παῖδιά μας ἀπὸ τὸ ἄθλιον κοινωνικὸν περιβάλλον, εἰς δὲ μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσιν ἐκ τοῦ σχολείου ἐνεπλέκοντο, ὁργανισμὸς ὅστις ἀπῆλλαξεν αὐτὰ ἀπὸ τὴν νάρκην καὶ τὴν σωματοκίνησαν ραστώνην, ἀπὸ τὴν καφενόβιον καὶ ἀθροδιαίτον ζωὴν, ὁργανισμὸς ὅστις ἰσοπέδωσε τὰς κοινωνικὰς τάξεις, ὁργανισμὸς ὅστις προπονεῖ καὶ προετοιμάζει τὴν μέλλουσαν τοῦ ἔθνους ἀλκὴν καὶ ὁργανισμὸς τέλος ὅστις ἐνίσχυσεν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν παιδίων μας τὸ πνεῦμα τῆς τάξεως, τῆς πειθαρχίας καὶ τοῦ σεβάσμου τῶν ἀνωτέρων τῶν μέχρι σημείου, ὥστε πάντες οἱ μετασχόντες τῶν πανεπιστημιακῶν ἐξετάσεων ἐξετάσονται μετ' ἑθνικῆς χαρᾶς νὰ ἀντικρύσωμεν τὸ θέαμα 1500 φοιτητῶν, μετὰ τῆς εὐλάβειαν προσερχομένων εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς τῶν ἐξετάσεων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀπειθαρχίαν τῶν παλαιότερων, ὅχι μόνον τῶν φοιτητῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπεργούντων μικρῶν μαθητῶν.

Διὰ τοῦτο, ἡμεῖς οἱ ἐκπαιδευτικοὶ λειτουργοὶ, ἐμπνεόμενοι ἐκ τοῦ παραδείγματος τοῦ ἐμπνευσμένου Μεγαλειοτάτου Βασιλέως μας καὶ τοῦ ἀόκινως ἐργαζομένου Μεγάλου Ἑθνικοῦ Κυβερνήτου, δν ἔχομεν τὴν ἐξαιρετικὴν τιμὴν νὰ ἔχωμεν καὶ Ὑπουργὸν μας, ἐνδιαφερόμενον ἐξ ἴσου πρὸς τὰς ἄλλας μεγάλας ὑποθέσεις τοῦ Κράτους διὰ τὰ ἐκπαιδευτικὰ ζητήματα, ὅς γίνωμεν πρωτοπόροι, καὶ ὁμοῦ μετὰ τῶν ἄλλων βαθμοφόρων τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας ὅς δεῖξωμεν ὅτι εἰμεθα οἱ σκαπανεῖς τῆς ἐθνικῆς μορφώσεως τῆς νέας μας γενεᾶς, σπεύδοντες ἕκαστος ἐν τῷ μέτρῳ τῆς δυνάμεώς του καὶ ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δράσεώς του νὰ προσφέρῃ τὰς ὑπηρεσίας του γιὰ μιὰν Ἑλλάδα νέαν, ἡ-

νώμενην καὶ ἀδιάσπαστον καὶ ἀπηλλαγμένην τῶν ἀπαισιῶν ἐκείνων διαιρέσεων καὶ παθῶν καὶ ἀνταξίαν τοῦ μεγάλου καὶ εὐκλεοῦς παρελθόντος τῆς καὶ τοῦ διανοιγόμενου ἤδη εὐοῦνου καὶ εὐρέος μέλλοντός της».

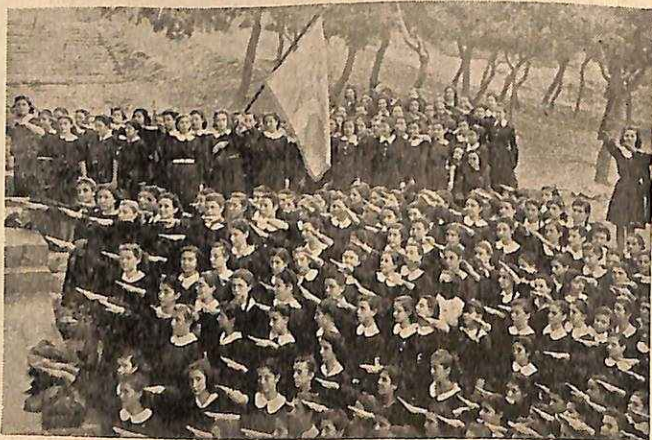
Ἀπὸ τὸν ἐκφωνηθέντα λόγον τοῦ καθηγητοῦ κ. Νικολάου Μπούρα κατὰ τὴν εορτὴν τῆς σημαίας.

«...Ἡ σημαία εἶναι τὸ ἱερὸν καὶ ἐθνικὸν σύμβολον τὸ ὁποῖον ἔχει ποτισθῇ μετὰ τὸ αἷμα τῶσων καὶ τῶσων μαρτύρων τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶσων ἐθνομαρτύρων τοῦ γένους καὶ ἡρώων τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.

Ἐκπροσωπεῖ τὰ ὀκτὼ ἑκατομμύρια τῶν ἐν τῷ κράτει καὶ διασπορᾷ Ἑλλήνων. Ἐνσαρκώνει τὰς ἀπ' αἰῶνων μυριάδας ψυχῶν, αἵτινες ὑπὲρ αὐτῆς ἐθυσιάσθησαν. Αὕτῃ ἐνέπνευσε τοὺς ἥρωας τοῦ 21 καὶ αὐτὴν ἐπῆραν τῶν παλληκαριῶν τὰ μπρούτζινα τὰ χέρια καὶ μετὰ τὰ λαμπρὰ σπαθία νικητρία τὴν περᾶσαν μετὰ τὴν ὁρμὴν τῆς μάχης σὲ κορφοβούνια ἀπάτητα, σὲ πέλαγα μακρινὰ κατὰ τὸν ποιητὴν. Εὐτυχὴς ἡ νέα Γενεά, ἡ ὁποία θὰ ἐμπνέεται καὶ θὰ φρονηματίζεται ἀπὸ τὸ παράδειγμα τῆς ἀπερχομένης.

Ἐσεῖς δὲ τὰ παῖδιά τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, εἰς τὰ ὁποῖα ἀνήκει ὁλόκληρον τὸ μέλλον, θὰ εὐγνωμονήτε τοὺς προγενεστέρους δι' ὅσα ἔπραξαν. Θὰ εὐγνωμονήτε δὲ ἀκόμη τὸ σημερινὸν Κράτος, τὸ Κράτος τῆς 4ης Αὐγούστου γιὰ τὸ ὅσα ἔφερε πίσω στὸν προγονικὸ δρόμον».

Εἰς τὸ Γυμνάσιον Κορωπίου ἡ εορτὴ ἀποταμιεύσεως ἐπανηγυρίσθη μεγαλοπρεπέστατα. Ὁμίλησεν ὁ Διευθυντὴς τῶν Τ.Τ.Τ. κ. Μ. Βασιλάς, ἀκολούθως δὲ ὁ Γυμνασιάρχης κ. Πετρίδης ἀναπτύξας καταλλήλως τὴν παγκόσμιον σημασίαν τῆς εορτῆς καὶ τὰ ἀνεκτίμητα ἀγαθὰ τῆς οἰκονομίας.

Η ΠΡΩΤΗ ΜΑΣ ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ

Ἡ Κυβέρνησις τῆς 4ης Αὐγούστου εἶχεν ἀρχίσει τὸ ἔργον τῆς πρὸς προχωροῦσε μετὰ ραγδαῖο ρυθμῷ. Ὅλα ὅμως ἤθελαν διόρθωσι καὶ πολλὰ ἦσαν τὰ ἐπείγοντα ζητήματα. Γι' αὐτὸ ὁ Ἀρχηγός, πρὸς τὴν πρώτην στιγμὴν σκεπτόμενος τὴν Νεολαίαν, ἀφῆκε νὰ περάσουν οἱ πρώτοι μῆνες καὶ μετὰ τὴν σχετικὴν ἡρεμίαν νὰ φροντίσῃ γι' αὐτήν.

Καὶ πραγματικὰ, ὕστερα ἀπὸ λίγους μῆνες συνεκρότησε μιὰν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Α. Κανελλοπούλου, Παξινοῦ καὶ Γερασίμου, εἰς τοὺς ὁποίους ἀνέθεσε τὴν μελέτην τῆς ὀργανώσεως τῆς Νεολαίας, ἡ ὁποία ἀρχισεν νὰ ἐμφανίζεται εἰς ὀλίγα σημεία μετὰ μορφὴν συνδέσμων.

Τὴν ἰδίαν ἐποχὴν ὁ τότε Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Πατρῶν, συνεργαζόμενος μετὰ τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας, συνεκρότησε τὸ πρῶτον ὀργανωμένον τμήμα νέων, πρὸς ἀνομόσθησιν «ὀργανώσεως Ἑθνικῆς Νεολαίας» καὶ πρὸς ὑπῆρξιν ὁ πρόδρομος τῆς ὀργανώσεώς μας.

Τὸ τμήμα αὐτὸ ἀποτελεῖτο ἀπὸ ἑκατὸ νέους καὶ ἡ ἐμφανίσις τῶν προεκάλεσεν εἰρωνικὰ σχόλια τοῦ κόσμου, μὰ γρήγορα συνεκροτήθη καὶ δεύτερον στοὺς Γαργαλιάνους τῆς Μεσσηνίας καὶ εὐθὺς κατόπιν ἡ ἐπιτροπὴ, πρὸς συνεκρότησιν ὁ Ἀρχηγός, ἀναδιωργάνωσε τὸν Ἑθνικὸν Παμφοιτητικὸν Σύλλογον, πρὸς τὸν ἀνόμασε «Φοιτητικὴ Φάλαγγα τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας».

Τὸν ἴδιον καιρὸν ἀρχίζουν νὰ ἐμφανίζονται πρὸς καὶ πρὸς αὐτοφρεῖς ὁμάδες. Καὶ ἡ κατάστασις αὕτῃ ἐξακολουθεῖ. 7 Νοεμβρίου 1937!

Ὁ Ἀρχηγός μας βρίσκεται περιοδεῖα στὰς Πάτρας! Τὸν συνοδεύουν μέλη τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἑθνικῆς Νεολαίας καὶ ἄλλοι ἐπίσημοι.

Τὸ πρῶτον εἶχεν ἐκδράμει εἰς τὰ Βραχνεῖκα καὶ τὸ ἀπογευματὶ ἐπανῆλθε στὰς Πάτρας. Ἀφ' οὗ ἐθεμελίωσε τὸ Παναχαϊκὸ Στάδιον καὶ ἐπεσκέψθη τὴν «Εργατικὴν Ἑστία» κατέβηκεν εἰς τὸ κέντρον τῆς Νεολαίας.

Εἶναι ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐπικοινωνία τοῦ Ἀρχηγοῦ μετὰ τὴν ὀργανωμένην νεολαίαν. Τὸν περιμένουν οἱ Φαλαγγίται μετὰ στολὴν καὶ μπρὸς ἀπ' αὐτοὺς ὁ Κυβερνητικὸς Ἐπίτροπος. Καὶ μὲν ἐπὶ σταματοῦν τὰ χειροκροτήματα καὶ οἱ ζητωκραυγὴς ὁ κ. Κανελλόπουλος τὸν προσφωνεῖ.

Ἡ προσφωνήσις τοῦ σκορπᾷ ῥίγη συγκινήσεως στοὺς νέους. Κάθε τοῦ φράσις καὶ μιὰ ἐξαρσις τῆς ψυχῆς ὄλων τῶν νέων. Τὰ δάκρυα συχνὰ ἀναβλύζουν στὰ μάτια τῶν ἰσαριθμῶν ἀκροατῶν.

«Ἐσὺ εἰσαι πατέρας μας, ἔσὺ πρὸς εἰσαι καὶ τῆς ἐργατικῆς καὶ τῆς ἀγροτικῆς πατέρας».

«Ποτὲ δὲν ἔγινε πατέρας δεκτὸς στὸ σπῖτι τοῦ γιοῦ τοῦ μετὰ ὅσην χαρὰ καὶ ὑπερηφάνειαν δεχόμεστε ἐμεῖς ἐσένα».

«Εἰσαι σὺ ὁ πρῶτος, πρὸς στοργικὰ ἀγκάλιασες τὴν Νεολαίαν τοῦ ἔθνους, ὁ μόνος πρὸς τῆς βροντοφώνησε πρὸς τὴν ζωὴν δὲν εἶναι ἐπάγγελμα, ἀλλὰ χρέος καὶ ἀποστολὴ πρὸς τὴν καθῆμερὴν ἀπεύθυναν νὰ κατακτοῦμε μετὰ τὴν ἐκουσίαν θυσίαν πρὸς εἶναι ἡ γονιμώτερη πράξις».

«Σὺ μᾶς εἶπες πῶς ἡ ζωὴ εἶναι μιὰ βαθειὰ ἀρμο- νικὴ σύνθεσις, τῆς ὁποίας χρωστᾷ ὁ καθένας μας νὰ ἀνυψώσῃ περισσύτερον τὸν τόνον».

Δὲν δακρύζουν τώρα μόνον τὰ μάτια τοῦ πλήθους. Δακρύζει καὶ ὁ Ἀρχηγός.

Καὶ ὁ κ. Κανελλόπουλος ἐξακολουθεῖ καὶ ζητᾷ νὰ δεχθῇ ὁ Ἀρχηγός τοὺς νέους γιὰ βοηθούς του στὸ μέγαλον τοῦ ἔργου.

«Ἀρχηγέ! Ἡ Ἑλληνικὴ Νεολαία σὲ παρακαλεῖ νὰ δεχθῇς νὰ εἰσαι ὅχι μόνον ὁ πρῶτος ἀγρότης καὶ ὁ πρῶτος ἐργάτης τῆς Χώρας, ἀλλὰ καὶ ὁ πρῶτος Φαλαγγίτης».

«Πίστις σὲ σένα! Μαζί σου γιὰ τὴν Ἑλλάδα».

«Ὑποσχόμεστε στὴν Ἑλλάδα, στὸν Βασιλέα καὶ σὲ σένα Ἀρχηγέ μας : Ψηλὰ θὰ κρατήσου με καὶ ἄξια καὶ τίμια τὴ Σημαίαν».

Στρεφόμενος τέλος πρὸς τοὺς Φαλαγγίτας καὶ Σκαπανεῖς λέγει:

«Μὲ ὑψωμένο τὸ δεξιὸν χερί, ὅπως ἡ Ἑλληνικὴ παράδοσις προστάζει, γιὰ διαβεβαίωσι πῶς ξέρετε τὸ χερί αὐτὸ νὰ δουλεῖ εἴτε μετὰ τὸ ἄμωνι, εἴτε μετὰ τὸ σκερπᾶνι, εἴτε μετὰ τὴν πέννα, δημιουργοὺν πολιτισμὸν, ἀλλὰ καὶ πῶς ξέρετε, ἂν χρειασθῇ νὰ κρατήσῃ ἀτράνταχτα τὸ σπαθί. Μὲ μιὰ βροντερὴ φωνή, πρὸς τὴν ἀντιλαλήσῃ στὰ βουνὰ καὶ στὶς χαράδρες, τὴς ἀγίες τοῦ Μωρητᾶ, θὰ κυλίσῃ ἀπὸ θάλασσαν καὶ στεριᾶς καὶ θὰ δώσῃ δύναμι καὶ χαρὰ μακριὰ, εἰς τὴς ἐσχάτιες τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅς χαιρετήσουμε τὸν Ἀρχηγόν».

»Ζήτω τὸ ἔθνος».

»Ζήτω ὁ Βασιλεὺς».

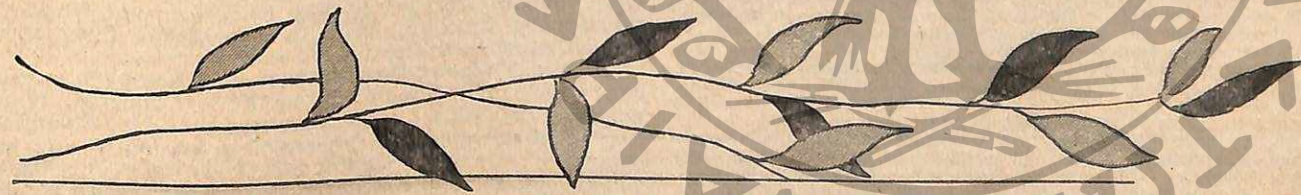
»Ζήτω ὁ Ἀρχηγός!».

Τότε μέσα σὲ μιὰ θύελλα χειροκροτημάτων καὶ ζητωκραυγῶν βλέπουν τὸν Ἀρχηγὸν νὰ οὐλῇ. Εἶναι πρώτη φορά πρὸς ἀπευθύνεται στὴν ὀργανωμένην νεολαίαν καὶ ὅλοι ἀγωνιοῦν. Θὰ τὴν δεχθῇ γιὰ βοηθόν του; Θὰ δεχθῇ νὰ ἐπισημοποιήσῃ μιὰ κίνησι, ἡ ὁποία δὲν ἐδειξε ἀκόμη τί μπορεῖ νὰ ἀποδώσῃ;

Μὰ ἡ ἀγωνία γρήγορα περνᾷ καὶ τὸ χαμόγελο πλανᾷται τώρα στὰ χεῖλη τῶν νέων.

«Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς τῆς Νεολαίας. Ἀπαντῶν εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτρόπου κ. Κανελλοπούλου σὰς λέγω ὅτι σὰς δέχομαι ὡς βοηθούς, σὰς δέχομαι ὡς στρατιώτας εἰς τὸ ἔργον τῆς Ἑθνικῆς Κυβερνήσεως. Ἀπαντῶν εἰς τὸ δεύτερον ἐρώτημά σας σὰς λέγω «δέχομαι νὰ εἶμαι ὁ πρῶτος Φαλαγγίτης». Ἀλλὰ θέλω καὶ ἐγὼ τώρα ἀπὸ σας νὰ μοῦ ὑποσχεθῇτε μερικά πράγματα ἐδῶ πρὸς εἰσθε συγκεντρωμένοι, καὶ πρῶτοι οἱ Φαλαγγίται καὶ Σκαπανεῖς, καὶ κατόπιν ὅλοι οἱ ἄλλοι νέοι οἱ ὁποῖοι εἰσθε ἐδῶ παρόντες. Πίστιν εἰς τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Πατρίδα, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Κράτους τῆς 4ης Αὐγούστου, καὶ ἀπόφασιν νὰ εἰσθε ὅλοι στρατιῶται χωρὶς καμμίαν ἰδιοτέλειαν. Ἀπόφασιν νὰ θυσιάζετε τὰ πάντα καὶ τὴν ζωὴν σας ἀκόμη. Διὰ νὰ ἀποτελῇτε φάλαγγα πρέπει νὰ εἰσθε σύνολον ἓνα, ψυχικῶς, καὶ ἓνας ἀπὸ τοὺς κυρίους σκοποὺς πρὸς μετὰ ἐκίνησαν εἰς τὴν πράξιν τῆς 4ης Αὐγούστου ἦτο ὁ φόβος καὶ ἡ ἀγωνία διὰ τὸ μέλλον σας, διὰ τὴν τύχην σας. Ἐσεῖς θὰ τὸ φέρετε μπροστὰ τὸ μέλλον σας. Νὰ μὴ σας καταλάβῃ ποτὲ ἀπογοήτευσις ἀπὸ τὰς ἀτυχίας τοῦ βίου σας. Νὰ κυττάζητε νὰ ὑπερπηδῆτε ὅλας τὰς δυσκολίας τοῦ βίου μετὰ θάρρος καὶ ἀπόφασιν. Νὰ μένετε πιστοὶ στὰ ἰδανικά σας. Καὶ τότε δύνασθε νὰ εἰπῇτε καὶ σεῖς ὅταν μεγαλώσετε στὰ παῖδιά σας, τὰ ὁποῖα θὰ ἔλθουν κατόπιν ἀπὸ σας : «Ἡμεῖς ἐθαυστάσαμε τίμια τὴν λαμπράδα τοῦ ἔθνους. Σὰς τὴν δίνουμε στὰ χεῖρά σας». Καὶ ἐγὼ τώρα γεμάτος ἀπὸ χαρὰ σας φωνάζω : «Ζήτω ὁ Βασιλεὺς, ζήτω ἡ Νεολαία τῆς Ἑλλάδος, ζήτω οἱ Φαλαγγίται καὶ οἱ Σκαπανεῖς».

Ἄς εἶναι εὐλογημένη ἡ μέρα ἐκείνη.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Οι Σχηματισμοί Πρωτευούσης

και καλύτερες, και ετάχθησαν υπό την σημαία με τόν διπλοπέλεκυν και συνηγωνίσθησαν τούς άρρενας συναδέλφους των με τόν ευγενικώτερον ζήλον.

Παντού προκαλούν την προσοχήν και τόν θαυμασμόν, και διά την ιδέαν της Νεολαίας που είναι η ώραιότερη η 'Ελληνική ιδέα. 'Ισχυρές λοιπόν και ευγενικές, ένθυμίζουν άρχαίως Καρυάτιδες, που τούς έλαχεν ο βαρύτερος κληρος να προσφέρουν και αυτές την βοήθειάν των διά να δημιουργηθή η Νέα 'Ελλάς.

Και όταν πάη κανείς εις τήν Γραφεία της Διοικήσεως θα μείνη έκπληκτος από την τάξιν και την νοικοκυροσύνην, η όποία βασίλευει εκεί μέσα. Όλα είναι εις την θέσιν των, και μία άσπαστρα πτώσα καθαριότης λάμπει εκεί, και αντίλαμβάνεται κανείς εύθους άμέσως το γυναικείον χέρι που έπέρασε και τά έτοποθέτησεν όλα με μίαν θαυμαστήν χάριν και καλαισθησίαν.

Τό 'Ακαδημαϊκόν έτος 1938—39 που μάς έπέρασεν ύπηρεξε διά την Διοικήσιν Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών μία έξορμησις θαρραλέα και όρμητική, και οι καρποί της έξορμήσεως πλουσιώτατοι. Καλλιτεχνική κίνησις, έκδρομαί, συμμετέσχεν εις όλους τούς άθλητικούς άγώνας. 'Η 'Ελλάς λοιπόν μπορεί να έλπιζη εις τίς νέες αυτές που μεθούριον θα γίνουν μητέρες και θα φέρουν εις τόν κόσμον μίαν νέαν γενεάν με νέον αίμα.

'Η Δ. Θ. Α. Σ. έχει χορφαδίαν την όποιαν διευθύνει, βάσει καθορισμένου προγράμματος, ο κ. Σπάθης της Πανεπιστημιακής Λέσχης, και επίσης αι Φαλαγγίτισσαι διδάσκονται πιάνο και έπιδίδονται εις την καλλιτεχνίαν.

'Εκδρομαί καθ' όλον τό διάστημα έγιναν άρκεταί, και αι Φαλαγγίτισσαι έγνώρισαν από κοντά την θαυμασίαν έλληνικήν όμορφιάν, και αι όμαδικές αυτές έκδρομας έγιναν άφορμή να άναπτύχθη μεταξύ τών Φαλαγγιτισσών ένας ισχυρός δεσμός άλληλεγγύης και φιλίας.

Και εις στρατιωτικήν προπαίδευσιν δέν όστέρησαν. Εις τό Πανεπιστημιακόν Γυμναστήριον έγυμνάζοντο τακτικώτατα και επίσης ήσυχολούντο με διαφόρους άθλοπαϊδιάς, εις τό βόλεϋ, εις τήν ξιφασκίαν κλπ.

'Η Διοίκισις Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών έχει όργανώσει 'Ιατρείον και τμήμα Πρώτων Βοηθειών, τό όποιον προσέφερε πολυτίμηον ύπηρεσίας όπου παρήσθη άνάγκη.

'Επίσης διά τας Φαλαγγίτισσας-Σπουδαστρίδας λειτουργεί από τόν περασμένον 'Οκτώβριον ο «Όίκος Φοιτητρίας» εις ένα ώραιότατον οίκημα της όδοϋ Καπλανών. 'Ο «Όίκος Φοιτητρίας» είναι ένα λαμπρόν δειγμα πολιτισμού, έχει θαυμασίους κοιτώνας, τραπέζιας, νιπτήρας και λουτρά, και έντευκτήριον με ραδιόφωνον.

Τό συσταίον τό όποιον λειτουργεί εις την Φοιτητικήν Λέσχην έξυπηρετεί και τίς Φαλαγγίτισσας της Διοικήσεως Θηλέων 'Ανωτάτων Σχολών, και έν τό μέτρο των δυνάμεών της η Διοίκισις έδοήθησεν άπόρους Φοιτητρίδας και τούς ήγόρασε βιβλία και τούς έκανε τας έγγραφάς των εις τό Πανεπιστήμιον.

Μεταξύ τών άλλων, εις τόν κήπον τών Γραφείων οι Φαλαγγίτισσες έχουν δημιουργήσει ένα θαυμάσιο κοτέτσι.

Τό έρετεινόν πρόγραμμα της Διοικήσεως είναι πλουσιώτατον προς όλους τούς Τομείς και προς όλας τας κατευθύνσεις. Θά λειτουργήσιν διδασκαλείον ξένων γλωσσών, βιβλιοθήκη με όλα τά επίσημονικα συγγράμματα, και δυό φορές την έβδομάδα θα γίνονται μθήματα νεοελληνικής λογοτεχνίας.

'Ετσι η 'Ελληνίδα έμφανίζεται και πάλιν εις τό προσκήνιον, και προσφέρει τας ύπηρεσίας της διά τό μεγαλείον της 'Ελληνικής πατρίδος με μίαν συγκινητικήν προθυμίαν.

ΑΓΓ.

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ (ΑΡΡΕΝΩΝ)

'Ο Περιφερειακός Διοικητής 'Αρρένων Πρωτευούσης και Γενικός 'Επόπτης κ. 'Ιωάν. Μανουσόπουλος έστρατεύθη.

Τήν πρωίαν της παρελθούσης Κυριακής, κατόπιν σχετικής διαταγής, άπαντες οι σχηματισμοί της Π. Δ. Α. Πρωτευούσης έξέδραμον εις έξοχικάς τοποθεσίας. Κατά τας έκδρομάς ταύτας ήχηρόν πλήρες πρόγραμμα στρατιωτικής προπαίδεσεως και ψυχαγωγίας και έδόθη η εύκαιρία εις τούς Φαλαγγίτας να διέλθουν την ήμέραν τούς έν πλήρει συναδελφώσει.

Τά τμήματα της 'Υποδιοικήσεως Νότου έξέδραμον εις την τοποθεσίαν Τράχωνες ένθ της 'Υποδ. Βορρά Φαλαγγίται 'Ηρακλείου, Ν. 'Ερυθρίας και Κηφισιάς μετέβησαν εις Μαγκυράναν.

'Εκ της 'Υποδιοικήσεως Βορρά ο δος 'Υποτομείς μετέβη εις Πέραμα, όπου και κατασκίησεν. Τους έκδρομείς έπεσκέφθη και ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως.

Γενικώς ύπολογίζεται ότι οι έκδρομόντες Φαλαγγίται άνήλθον εις 5.000.

Εις τό παρά την Καστέλλαν θέατρον «'Εθνικόν» έδόθη καλλιτεχνική έορτή υπό τού 4ου 'Υποτομείς με καθαρός έθνικόν περιεχόμενον αποτελούμενον από πατριωτικά άσματα, άπαγγελίας, έλληνικούς χορούς, πατριωτικούς διαλόγους κλπ. υπό Φαλαγγιτών και Σκαπανέων. Τήν παράστασιν έτίμησαν, διά της παρουσίας των, ο Δήμαρχος Πειραιώς κ. Μ. Μανουσός, ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως Πειραιώς μετά τού 'Επιτελείου του, η Διοικήτρια 'Υποδιοικήσεως Πειραιώς, άπαντα η δύναμις τού 'Υποτομείς και πλήθος κόσμου.

Της έορτής μετέσχε και πλήρες τμήμα της Φιλαρμονικής τού Δήμου Πειραιώς.

Μετά τό πέρας της έορτής έγένετο δεξιώσις εις τά γραφεία

του 'Υποτομείς, κατά τά όποία ο κ. Δήμαρχος έξεφώνησεν ένθουσιώδη λόγον.

'Ωσάυτως την πρωίαν της παρελθούσης Κυριακής έγένετο έν τώ προαυλίω της Σχολής Μέσης 'Εκπαιδεύσεως η ένταξις των νεοεγγραφέντων Σκαπανέων, καταρτισθέντος ένός πλήρους τάγματος. Προς τούς νέους Σκαπανείς ώμίλησε δι' όλίγων ο Διοικητής της 'Υποδιοικήσεως Πειραιώς.

ΘΑΝΑΤΟΣ ΦΑΛΑΓΓΙΤΟΥ

'Απεβίωσεν ο 'Ανδρ. 'Ηλ. Πετρακάκης, ένωμοτάρχης τού 10ου 'Υποτομείς Παγκράτιου.

'Ο έκλιπών συναγωνιστής ύπηρεξε παράδειγμα πειθαρχίας, διεκρίνετο δέ πάντοτε διά τό ήθος και την σεμνότητά του.

'Ανδρ. Πετρακάκης

ΠΕΡΙΦ. ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ (ΘΗΛΕΩΝ)

Ζωηροτάτη παρετήρηθη η κίνησις της Περιφ. Διοικήσεως Θηλέων 'Αττικοβοιωτίας κατά την παρελθούσαν έβδομάδα. 'Απαντες οι σχηματισμοί παρακολουθούν μάθήματα Παθητικής 'Αεραμύνης, Νοσοκομειακά και 'Υγιεινής. Συχνότατα γίνονται διαλέξεις υπό άνωτέρων βαθμοφόρων και έπιστημόνων.

'Απασαι αι Φαλαγγίτισσαι και την κατασκευήν έργουχείρων.

Χειρισμόν ραπτομηχανής και την καθαυμένην εργουχείρων.

'Επίσης η δευτέρα έπέτειος της 'Εθνικής 'Οργανώσεως Νεολαίας έωρτάσθη και εις την Περιφ. Διοίκισιν 'Αττικοβοιωτίας με ένθουσιασμόν και μεγαλοπρέπειαν.

ΚΙΝΗΣΙΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΝ

'Από μίαν εγκύκλιον τού Γεν. Διοικητού Θράκης προς τούς άγρότας της Ε. Ο. Ν.

'Ο καιρός της σποράς πλησιάζει. Κατέλθετε εις τόν ειρηνικόν αυτόν άγώνα έφωδιασμένοι με τά σύγχρονα γεωργικά εργαλεία άφ' ένός και έξωπλισμένοι με την πίστι και τόν ένθουσιασμόν ο όποιος διακρίνει πάντοτε την μεγάλην αυτήν μάζαν τού 'Ελληνικού λαού, την 'Ελληνικήν άγροτιά.

'Αρθήτε εις τό ύψος των περιστάσεων και με άνυψωμένη την ΕΘΝ. ΚΗ και Γεωργική σας συνείδηση, ακολουθούντες τό σύνθημα τού ΑΡ. ΧΗΓΟΥ ΤΟΥ ΕΘΝΟΥΣ, μη αφήνετε ούτε σπιθαμήν γής άκαλλιένην.

'Η πλουσία έσοδεία, η εύγνωμοσύνη δολκλήρου τού πανελληνίου και η ικανοποίησις τού ΑΡΧΗΓΟΥ, θα άποτελέσουν την πληρωμήν των κόπων σας.

'Ακολουθείτε πιστώς τας όποδείξεις των γεωργικών ύπηρεσιών και τών κατά τόπους έπιτροπών, διά να έξαφοσώσετε θετικώτερα την επιτυχίαν σας.

Δέν είσθε μόνοι εις τόν 'Εθνικόν αυτόν άγώνα. Σας καταβύνει ο ΑΡΧΗΓΟΣ, ο όποιος παρακολουθεί με συγκινήσι τάς προσπάθειάς σας.

Σας παραστέκουν όλοι οι κοινωνικοί παράγοντες τού ΕΘΝΟΥΣ μας, σās ακολουθεί η Νεολαία της Θράκης μες έμπνεομένη από τόν Πρώτον 'Αγρότην της Πατρίδος μας, έτοιμη να κάμη να ήχηση η σκαπάνη εις πάσαν γωνίαν της Θρακικής γής.

'Η Γενική Διοίκισις έν τη προσπάθειά της να σας ένισχύση δσον τό δυνατόν συστηματικώτερα και έπαρκέστερα έλαθεν όλα τά άπαιτούμενα μέτρα, τά όποία διά των άρμόδιων ύπηρεσιών θέτει εις την διάθεσίιν σας.

'Εμπρός λοιπόν με σύνθημα την έντατική σπορά, την έπιστημονική καλλιέργεια και την ένίσχυσι κάθε πλουτοπαραγωγικής πηγής, αι όποίαι θ' άποτελέσουν την ουσιαστική άπάντησιν σας ΣΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΑΡΧΗΓΟ.

«ΚΥΒΕΡΝΑ ΗΣΥΧΟΣ, Η ΑΓΡΟΤΙΑ Σ' ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΠΙΣΤΑ». 'Η Θράκη πάντοτε κατέρχεται εις τόν άγώνα της άυταρκείας της ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΜΑΣ.

'Ο Γενικός Διοικητής Θράκης
ΕΥΑΓ. ΚΑΛΑΝΤΖΗΣ

ΔΡΑΜΑ. — Τήν 10ην παρελθόντος μηνός ο Περιφερειακός Διοικητής Ε. Ο. Ν. Δράμας συνοδευόμενος υπό τού Διοικητού της 'Υποδιοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας έπεθεώρησε τά παραταχθέντα εις τό ένταθθα Νέον Στάδιον τμήματα Φαλαγγιτών και Σκαπανέων τού 1ου Τάγματος τής 243ης Φάλαγγος 'Υποδιοικήσεως Δράμας.

'Ακολουθώς ο Περιφ. Διοικητής ώμίλησε προς τούς Φαλαγγίτας και Σκαπανείς, επί τη έναρξει τού Νέου Σχολιού έτους, συστήσας πειθαρχίαν, εργασίαν και πίστιν προς τά 'Ιδέωθι και τάς όγεις άρχάς τού Νέου Κράτους της Ιστορικής 4ης Αυγούστου.

Τήν έπομένην ο Περιφερειακός Διοικητής συνοδευόμενος υπό τού 'Επιτελείου του έπεθεώρησεν άπαντας τούς Σκαπανείς μαθητάς των Δημοτικών Σχολείων της πόλεως μας.

ΖΩΗ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ ΜΑΣ

Κίνησις Περιφερειακών Διοικήσεων

ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΜΟΣ Ε.Ο.Ν. ΕΛΛΑΔΟΣ

Τήν 10ην πρωινήν της παρελθούσης Κυριακής έγένετο η πανηγυρική έναρξις των έκπομπών τού Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ε. Ο. Ν. εις τας νέας έγκαταστάσεις του.

'Η λήψις τού Σταθμού γίνεται εις τά βραχεία κύματα και εις μήκος κύματος 37 μέτρων ή 8.100 χιλιοκύκλων.

'Ο Σταθμός θα λειτουργή κανονικώς τας καθημερινάς από 5.30' μ. μ. έως 8.30' μ. μ., τας δε Κυριακάς και τας έξαιρεσίμους από 10ης π. μ. έως 1ης μ. μ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΚΑΛΙΕΡΓΕΙΑΣ

Τήν παρελθούσαν Κυριακήν 5ην τρ. έγένετο εις Λουτρόπυργον η πανηγυρική έναρξις της καλλιέργειας των προσφερθεισών εις την Ε. Ο. Ν. γαιών. Εις την έορτήν παρήσαν ο 'Αρχηγός της Κυβερνήσεως, ο Νομάρχης 'Αττικοβοιωτίας, ο 'Επιτελάρχης της Κεντρικής Διοικήσεως, ο Περιφ. Διοικητής 'Αττικοβοιωτίας, άνωτεροι βαθμοφόροι της Ε. Ο. Ν., ο Δήμαρχος Μεγάρων, αι συνεταιριστικά και επαγγελματικά όργανα, οι Φαλαγγίται των Σχολών Πολιτικής Διασώσεως, Φαλαγγίται και Φαλαγγίτισσαι της Περιφ. Διοικήσεως 'Αττικοβοιωτίας και πλήθος κόσμου.

'Ο 'Αρχηγός κατά την άφιξίν του έγένετο άντικείμενον θερμότητων έκδηλώσεων, μετά τόν άγιασμόν δέ ο κ. Μεταξάς ήστρώσε πρώτος ένα τμήμα γής, οδηγήσας μόνος του τό άροτρον υπό τας ζητωκραυγάς τού πλήθους.

'Ο κ. Μεταξάς έπεθεώρησεν άκολουθώς τούς σχηματισμούς Μεγάρων, Νέας Ραφάμου και 'Ελευσίνος της Περιφερειακής Διοικήσεως 'Αττικοβοιωτίας, ώμίλησε δέ προς αυτούς καθώς και προς τά πλήθη των άγροτών των γύρω χωρίων, οι όποιοι από πολύ ένωρίς είχαν συγκεντρωθή έκεί.

Τόν λόγον τού 'Αρχηγού δημοσιεύομεν εις άλλην σελίδα.

Τήν 6ην άπογευματινήν της Ιδίας ήμέρας μετέβη εις Προσωπώνην συνοδευσας τόν Γενικόν Διοικητήν Θράκης κ. Εύαγγελον Καλαντζήν και τόν Γενικόν 'Επόπτην Ε. Ο. Ν. Νομάρχην Δράμας κ. Κ. Δήμαν. Εις Προσωπώνην ο Γενικός Διοικητής κ. Καλαντζής μετά την έπιθεώρησιν των παραταχθέντων διά την άποδосιν τιμών τιμημάτων της 246ης Φάλαγγος Προσωπώνης έδέχθη εις συνεργασίαν τόν Διοικητήν της 246ης Φάλαγγος.

'Ακολουθώς ο Γενικός Διοικητής Θράκης κ. Καλαντζής ώμίλησε προς τά μέλη της Ε. Ο. Ν. και τούς κατοίκους περί της νέας 'Εθνικής έξορμήσεως της έντατικής καλλιέργειας της γής, ήτις θα καταστήση την χώραν μας ατάρκτη.

'Επίσης την 15ην του αύτου μηνός, παρουσία τού Γενικού 'Επόπτη Ε. Ο. Ν. Νομάρχου Δράμας κ. Κ. Δήμα, τών Πολιτικών και Στρατιωτικών 'Αρχών της πόλεως μας και χιλιάδων λαού, έλαβε χώραν, συμφώνως προς τό καταρτισθέν υπό της Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας πρόγραμμα, η τέλετη της ένσωματώσεως των Προσκόπων εις την Ε. Ο. Ν.

Μετά την παράταξιν των τιμημάτων της Ε. Ο. Ν. και των Προσκόπων, η Φιλαρμονική Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας άνέκρουσε τόν 'Υμνον της 4ης Αυγούστου.

'Ακολουθώς παρήλασεν ένόπιον των έπισήμων και τού λαού τιμητικόν άπόσπασμα Προσκόπων μετά της Σημαίας του, ένθ τά παρατεταγμένα τμήματα Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών Δράμας απέδωκαν τας κεκατονισμένας τιμάς.

Μετά την παρέλασιν τού τιμητικού άποσπάσματος των Προσκόπων άνεγνώσθη υπό τού 'Αρχηγού τού Τοπικού Συνδέσμου Προσκόπων η 'Ημερησία Διαταγή τού κ. Περιφερειακού 'Εφόρου και ακολουθώς έμάλησαν υπό τών Φαλαγγιτών και Προσκόπων διάφορα πατριωτικά άσματα.

'Επικολούθησεν η κάλυψις της Σημαίας των Προσκόπων και η έπαρσις της Σημαίας της Ε. Ο. Ν. ένθ η Φιλαρμονική της Περιφερειακής Διοικήσεως Ε. Ο. Ν. Δράμας και τά παρατεταγμένα τμήματα Φαλαγγιτών, Φαλαγγιτισσών και Προσκόπων απέδον τιμάς.

'Ωσούτως την 18ην 'Οκτωβρίου έλαθον χώραν συγκεντρώσεις των μαθητών Σκαπανέων των ένταθθα Δημοτικών Σχολείων.

Τήν 20ην 'Οκτωβρίου υπό ειδικού Γεωπόνου της ένταθθα Γεωργικής 'Υπηρεσίας έγένετο διάλεξις προς τούς Φαλαγγίτας, Σκαπανείς και κατοίκους τού Συνοικισμού 'Αμπελακίων Δράμας, με θέμα : «Ποία η ώφέλεια η προκύπτουσα έκ της έντατικής καλλιέργειας και της δεινδρομοσίας».

ΠΡΟΣΩΤΣΑΝΗ (Δράμας). — 'Υπό τού Διοικητού της 246ης Φάλαγγος Προσωπώνης, 'Υποφαλαγγάρχου κ. Γ. 'Ανδρεάδου, έγένετο έπιθεώρησις τού Ι. Τάγματος Προσωπώνης και τού ΙΙΙ τίγματος Καλής Βρύσεως.

Μετά την έπιθεώρησιν των Φαλαγγιτών και Σκαπανέων ο κ. 'Ανδρεάδης ώμίλησε προς τά μέλη της Ε. Ο. Ν. επί θεμάτων άναφερομένων εις την έντατικήν καλλιέργειαν της γής και ακολουθώς συνέστησεν εις τούς Φαλαγγίτας και Σκαπανείς, όπως μετά ζήλου και προθυμίας

έπιδοθώσιν εις την εργασίαν και φανώσιν άντάξιοι των προσδοκίων τού 'Αρχηγού μας.

Εις την έβραν τού 246ου Τομέως κατηρίσθη Ουλαμός έκπαιδευσεως Νοσοκόμων υπό την Διεύθυνσιν τού Ιατρού κ. Θ. Δασούτη.

ΓΙΑΝΝΙΤΣΑ. — Με μεγαλοπρέπειαν και άσάνταστον ένθουσιασμόν έωρτάσθη την 20ην παρελθόντος μηνός, η έπέτειος της άπελευθερώσεως της πόλεως. 'Επί τη εύκαιρία της έορτής ταύτης ο 'Υποδιοικητής της Ε. Ο. Ν. Γιαννιτών κ. Δημ. Παντολέον άπέστειλε διά κάτωθι τηλεγραφήματα προς την Α. Μ. τόν Βασιλέα, την Α. Β. Υ. τόν Διάδοχον και τόν 'Αρχηγόν της Κυβερνήσεως ως Γενικόν 'Επιθεωρητήν της Ε. Ο. Ν. :

Αύτου Μεγαλειότητα Βασιλέα ΓΕΩΡΓΙΟΝ

Α θ ή ν α ς

'Υποδιοίκισις Ε. Ο. Ν. Γιαννιτών έορτάζουσα σήμεραν άπελευθερώσιν πόλεως Γιαννιτών, δωρηθείσαν υπό άειμνήστου Στρατηλάτου και άειμνήστου Πατρός, Σας Κωνσταντίνου, τελοῦσα δέ και άποκαλυπτήρια προτομής αυτού, στήθεισης επί τούτω ένταθθα, υποβάλλει δι' έμού εύχην μακροήμερέσεως Θρόνου και έκπληρώσιν Ιδανικών φυλής δι' αιώναίαν μακρόν λατρευτής μας Πατρίδος.

Α. Β. Υ. Πρίγκηπα Παύλον Διάδοχον, Γενικόν 'Αρχηγόν Ε. Ο. Ν.

Α θ ή ν α ς

'Υποδιοίκισις Ε. Ο. Ν. Γιαννιτών έορτάζουσα σήμεραν άπελευθερώσιν Γιαννιτών, δωρηθείσαν υπό άειμνήστου Στρατηλάτου Πατρός Σας Κωνσταντίνου ΙΒ', τελοῦσα δέ και άποκαλυπτήρια προτομής τετιμημένης μορφής Του. ένταθθα Πλατείαν Βασιλέως Κωνσταντίνου, υποβάλλει εύλόγως εύχην υπέρ μακροήμερέσεως 'Υμετέρας Βασιλικής 'Υψηλότητος και έκπληρώσιν Ιδανικών φυλής, προς δόξαν και έπ' αγαθή Πατρίδος.

'Εσχώτατον Πρόεδρον Κυβερνήσεως

και

Γενικόν 'Επιθεωρητήν Ε. Ο. Ν.

Α θ ή ν α ς

'Υποδιοίκισις Ε. Ο. Ν. Γιαννιτών έορτάζουσα σήμεραν άπελευθερώσιν πόλεως, δωρηθείσαν υπό άειμνήστου Στρατηλάτου Βασιλέως Κωνσταντίνου τη συμβολή 'Υμετέρας 'Εσχότητος, τελοῦσα δέ και άποκαλυπτήρια προτομής ένδόξου Στρατηλάτου, υποβάλλει δι' έμού θερμά συγχαρητήρια και διαδηλώ αιώνιαν πίστιν και άσφαλίαν εις έγερτήριον και άναστάσιμον σάλπισμα 'Εθνοσωτηρίου Κυβερνήσεως 4ης Αυγούστου πιστός και άκοίμητος Φρουρός της όποιας είναι σύμψαξ Νεολαία.

ΙΩΑΝΝΙΝΑ. — Κατά την 15ην 'Οκτωβρίου ο κ. Γενικός 'Επόπτης έκαμν την έναρξιν της σποράς τού περιόλου τού κέντρου της Ε. Ο. Ν. Θηλέων. 'Ο κ. Γενικός 'Επόπτης άπήλυθε προς τά μέλη έμπνευσμένον λόγον έξάρας την μεγάλην προσπάθειαν τού 'Αρχηγού διά την άγροτικήν έξόρμησιν και τόνισας την μεγάλην σημασίαν, ήν ένεχει, διά κάθε 'Ελληνα, η στροφή προς την πατρίαν γην. 'Επίσης άνωτέρως υπάλληλος της 'Επιθεωρήσεως Γεωργίας έτόνισε δι' όλίγων την συμβολήν της 'Ηπειρωτικής εις την καλλιέργειαν της πατρικής γής, καθ' έν χρόνον ο 'Ηπειρωτής άπουσίαζεν επί μακρόν μετανάστης εις την ξένην.

ΒΗΣΑΝΗ. — Αι συγκεντρώσεις των Φαλαγγιτισσών έξακολουθούν τακτικώτατα καθ' έκαστην έβδομάδα. Κατ' αυτές άναπτύσσονται διάφορα θέματα ήθικοπλαστικού περιεχομένου.

Όύτω κατά την παρελθούσαν έβδομάδα και εις μεγάλην συγκέντρωσιν των μελών τού Σχηματισμού, η 'Ομαδική άνέπτυξε τό θέμα : «Διά την άγάπη της Πατρίδος».

'Επίσης η δημοδιδασκαλία Βησσανής άνέπτυξε προς τας Φαλαγγίτισσας τό θέμα : «'Η πρόπαρασκευή της νεανίδος διά τά μητρικά καθήκοντα».

ΚΟΜΟΤΙΝΗ. — Τά πατρικά λόγια τού Κυβερνήτου γιά την έφειτεινή έντατική προσπάθεια της νέας καλλιεργητικής περιόδου ήκούσθησαν από τό Πανελλήνιον με ξεχωριστή χαρά από την πλουτοπαραγωγική δέ περιοχή και τό άκραίον τμήμα της χώρας μας, τό διαμάντι της έλληνικής γής, τη Θράκη, ήκούσθησαν με ένθουσιασμό.

'Εκείνοι όμως που συνεκινήθησαν πιά πολύ και πιά ήκουσαν με όλους Ιδιαίτερα υπερφάνεια τά λόγια τού 'Αρχηγού και τού Πατέρα ήσαν οι Φαλαγγίται, αι Φαλαγγίτισσαι και τά Σκαπανεία.

'Αντελήφθησαν πραγματικά ότι αυτή η προσπάθεια εις αυτές τας κρίσιμους στιγμάς είναι ίσως αξίας με τό καθήκον τού στρατευομένου.

Και οι Φαλαγγίται της Περιφ. Διοικήσεως Κομοτινής ούδόλας έβράδυνα να προσέλθουν στο έγερτήριο αύτο σάλπισμα τού 'Αρχηγού. 'Από ήμερών ειχεν έπιστημαθή ο χώρος και ειχε καταλλήλως διακοσμηθή. 'Η έορτή ήρχισεν από την πρωίαν με την συγκέντρωσιν όλης της δύναμεις της 4ης Αυγούστου και της Ε. Ο. Ν. έγworσή εις τμήματα, τά όποία με άνοδικά εργαλεία έξεκίνησαν διά τούς καλλιεργητικούς χώρους.

Εις τας 3 τό όπόμενα έφασαν ο 'Υποδιοικητής μετά της 'Υποδιοικητριάς και τών έπιτελών των, όλίγον άργότερα ο Σέδασιμωτάτος Μητροπολίτης και ο άναπληρωτής τού 'Υπουργού κ. Ι. Λαζαρίδης γενόμενοι δεκτοί με ύβρανομήκεις ήτωκραυγάς.

'Επίσης την έορτήν παρεκλήθησαν άπασαι αι πολιτικά και στρατιωτικά άρχαί της πόλεως και άπαντες σχεδόν οι κάτοικοι.

Εϋδής άμέσως ήρχισεν ο άγασμός και έν συνεχεία άνεγνώσθη προκήρυξις προς τόν άγροτικόν λαόν και την Ε. Ο. Ν. τού Γενικού Διοικητού Μακεδονίας. Κατόπιν ώμίλησαν ο Σέδασιμωτάτος, ο 'Υποδιοικητής και ο πρόεδρος Γεωργικών Συνεταιρισμών.

Μετά ταύτα ήρχισεν η σπορά των έκτάσεων.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ

Κ. ΤΑΞΕ, ΣΤΕΦ. 'Ελάθετε μου το ποίημα «Στ' αδελφάκι μου το πεθαμένο» διαρθρωμένο και το υπεβάλαμε στην 'Επιτροπή. Το ίδιο και το «Κρήνη». Θά δημοσιευθούν με τη σειρά των. — ΚΥΡ. ΔΟΥΡ. Μας γράφετε: «Με χαρά και συγκίνηση πήρα προχθές το πρώτο φύλλο της δεύτερης χρονιάς. Με χαρά, γιατί ύστερα από μία χρονιά γεμάτη δράση, επέστρεψε η «Νεολαία» με βήμα σταθερό κι' ακλόνητο στο δεύτερο χρόνο. Με συγκίνηση, γιατί οίαντοι λαμπροί κι' ευχάριστοι, μαρτυρούν πως όπως το 'Εθνος, η γλυκιά μας Ελλάδα είναι γραμμένο να ζή αιώνια όσο υπάρχουν κόσμος, έτσι και το αγαπημένο μας περιοδικό ή «Νεολαία». Από το ένα μέρος το περιβάλλει η αγάπη και η υποστήριξη του μεγάλου μας άρχοντα — του «Πατέρα μας» — κι' από το άλλο έμεις οι Φαλαγγίτες — τα παιδιά του — που πρότιμος σύμφωνοι με Αύτον και ακολουθούμε πιστοί στρατιώτες, τα βήματά του». Σας συγχάρουμε θερμώς. Τα «Προσφυγία» και «Εμπρός» έτέθησαν υπ' όψιν της 'Επιτροπής. Αχ. ΠΕΙΣΤ. Το ποίημά σας έφθασε πολύ άργα. Το έχετε ίσως δημοσιεύσει και κάπου άλλου; Σέ καμιά εφημερίδα της Θεσσαλονίκης ή όχι; Τι να σας πούμε για την έκδοσι της ποιητικής σας συλλογής; Οι έδω έκδοται δεν βγαίνουν μ' έξωδω των βιβλίων με ποίηματα. 'Αν διαθέτετε οεις τα μέσα, μπορείτε να τα εκδώσετε μόνος σας, χωρίς καμμίαν απολύτως έλπιδα υλικού κέρρους. 'Αν θέλετε στείλατέ μας τα χειρόγραφα της συλλογής σας να σας πληροφορηθούμε άπλω τι θα στοιχίση περίπου η έκδοσίς της. Ν' αναλάβουμε όμως την επίμελειαν της έκδόσεως είναι, όπως κι' εσείς καταλαβαίνετε, πολύ δύσκολο. — ΠΑΝ ΨΑΡ. Το πρόβλημα έκδοθι στον άρμόδιον συντάκτη, ό οποίος θα σοβι άπάντησι σχετικώς. Σ' ευχαριστούμε και σε συγχάρουμε για όσα γράφετε. Μά τέτοιους φανατικούς αναγνώστες ή «Νεολαία» δεν μπορεί παρά να πάη έμπρός έκπληρώνουσα όττω και την έπιθυμία του 'Αρχηγού της Κυβερνήσεως κ. Γ. Μεταξά. — ΕΦΗΝ ΚΑΝΟΝΙΔΟΥ. 'Αποσταλν δημοσιεύεται. Ευχαριστούμε. 'Αναμένουμε και άλλα. — Κ. ΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΥ. Η 'Ολυμπιακή άνακωχή' έλλείπει χώρο δεν θα δημοσιευθί.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑΝ ΣΚΑΠΙΑΝΩΝ

ΚΩΣΤΑΚΗΝ ΤΟΥΖΗΝ. Τα θερμά συγχαρητήριά μας για το όρατο γραμματικό του. Μεταξύ των άλλων γράφετε, «Αισθάνομαι για τον 'Αρχηγόν μας κ. Γ. Μεταξά, μία μεγάλη αγάπη και κάθε βράδυ στην προσευχή μου παρακαλώ την Παναγία να τον έχη καλά για το καλό της Πατρίδας μας και για το καλό έμάς

Η ΝΟΙΚΟΚΥΡΟΥΛΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 177)

—'Ελενίτσα, δώσε μου παιδί μου το μπουκάλι να πάρω της μητέρας σας γάλα... Δεν πέρασε καλά άπόψε ή καύμενη...

Σέ λίγο πήγαιναν στη μητέρα ένα ποτήρι ζεστό γάλα στο κρεβάτι της. Η κυρία Μαριάνθη συγκινήθηκε και ζήτησε να φιλήση τα παιδιά της.

Ο πατέρας της διηγήθηκε, ότι είχε κάνει ή 'Ελενίτσα πρωί πρωί κι' ή χαρά φώτισε το κουρασμένο πρόσωπο της μητέρας...

— Μπράβο 'Ελενίτσα μου!... Είσαι έσύ μία σωστή νοικοκυρούλα, ποτέ δεν είχα άμφιβολία γι' αυτό, ένα καλό παιδάκι... Θά σηκωθώ κι' έγω σε λίγο, σά μου περάσουν οι πόνοι...

—'Όχι, μαμά, να μέινετε όλη την ήμέρα στο κρεβάτι σας. 'Εμείς με τον μπαμπά θα φροντίσουμε για όλα... Μόλις θά σκολάσω θάρω να φτιάξω το δωμάτιό σας...

Σέ λίγο τα παιδιά φύγαν στο σχολείο κι' ο πατέρας έτοιμασε το φαγί και το πήγε στο φούρνο. Τη συμβούλευσε κι' εκείνος να μέινη όλη την ήμέρα στο κρεβάτι, μά ή χαρά είχε δώσει δύναμι στην άρρωστη μητέρα και μόλις έμεινε μόνη σηκώθηκε κι' άποτελείωσε το σπίτι, ύστερα πλάνιασε πάλι.

Σάν γύρισε το μεσημέρι ή μητέρα είχε πυρετό. Φώναξαν το γιατρό κι' είπε να μη κουράζεται πολύ.

Κι' από τότε ή 'Ελενίτσα φρόντιζε το σπίτι και τ'αδελφάκια της σάν νάτανε μία πραγματική μικρή μητερούλα.

Έτσι οι «Τρείς Νοικοκυρούλες» έδωσαν ένα καλό παράδειγμα στην 'Ελενίτσα, που τις περισσότερες φορές κά-

τάν παιδιών». Νά είσαι βέβαιος, Κωστάκη, ότι ή προσευχούλα σου, γεγαμένη από μία άθωα παιδική καρδούλα σάν τη δική σου, φθάνει ως την Μητέρα του Θεανθρώπου και εισακούεται. Πρέπει όλοι οι Σκαπανείς και οι Σκαπανίσσαι να προσεύχονται κάθε βράδυ στην Παναγία να χαρίζη ύγεια στον 'Αρχηγό. Δεν μπορείτε να φαντασθήτε πόσο θά ευχαριστηθί και πόσο θά ένισχυθί ό 'Αρχηγός στο μεγάλο του έργο ξέροντας ότι κάθε βράδυ χιλιάδες παιδικές άγνες καρδούλες προσεύχονται γι' Αύτον. Σέ συγχάρουμε και πάλι για την ωραιότατη ιδέα σου και σε βεβαιώνουμε ότι ό 'Αρχηγός θά το μάθη. Αυτό που κάνει είναι το ποιητικότερο ποίημα, που έχει γίνει ως τώρα για τον 'Αρχηγό. — ΔΗΜ. ΕΞΑΡΧΟΝ. Πολύ όρατο τό... άρθρο σου με τον τίτλο «Η Νεολαία». Κάποιος, που τό ήκουσε όταν τό διαβάσαμε, είπε ότι θά σε βοήθησε ο πατέρας σου ή κανένας από τους θεούς σου. Τι λές, έμάντευσε καλά; 'Αλλά κι' αν πράγματι σε βοήθησαν τι μ' αυτό; Τά μικρά παιδιά πρέπει να βοηθούνται από τους μεγάλους. Όπως κι' αν έχη τό πράγμα είσαι άξιος πολλών και μεγάλων έπαινων για τό «άρθρο» σου και τό ποιητάκι, που τό δημοσιεύετε έδώ, όπως τό έχεις γραμμένο με τό νι και με τό σίγμα.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΝΕΟΛΑΙΑ

Και έγω ό μικρός ό Σκαπανεύς Με την άδωά μου ψιχή εόχομε Μόλημου την καρδιά στο Κυβερνήτην και στο Βασιλιά που έκαμαν την Νεολαία της 4ης Αδουούτου την ήμέρα. Έκίνη ή ήμέρα ήτο έννηχη γόνιμη ή 'Ελλάδα νέα και τρανή. Κι' από τότες τραγουδó με γλυκιά φωνή! από μία της Νεολαία θά γίνη ή 'Ελλάδα νέα. Καίνα βασιλιά Έξακουστό πός ήταν στον παλιό καιρό και μία χώρα Έξακουστή που ήταν στην άρχαία εποχή. Ζήτω ή Νεολαία!

Έκ της συλογής μου.

Παρακάλεσε τους γονείς σου να σοβ φυλάξουν τό τεύχος αυτό χωριστά. Θά είναι για σένα μία όραία άνάμνησι, όταν θά μεγαλώσης, ή δημοσίευσις του πρώτου σου ποιήματος. Το άρθρο σου τό έφυλάξαμε. — ΑΘΑΝ. ΔΑΡΑΛΗΝ. 'Όσο έστι... πός για άξιωματικούς! 'Αληθινά, ή στάσις και τό όφος που έχεις στη φωτογραφία το δείχνουν φανερά. Ευθύντης, σοβαρός, άσπληρός! 'Αλλά για να γίνης άξιωματικός πρέπει να μάθης πολλά-πολλά γραμμάτια. Και ακόμη κάτι: 'Ο πατέρας σου μάς είπε ότι τό βράδυ, όταν σε βάζουν να κοιμηθής, θέλεις κάποιον πάντα κοντά σου. Αυτή ή κακή συνήθεια πρέπει να κοπή—και μάλιστα από άπώς! Ταίριαζει. Θανασάκη, σε Σκαπανέα, που θά γίνη άξιωματικός σά μεγάλωθής, να φοβάται. — ΔΗΜΗΤΡΟΥΛΑΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ. Μπράβο σου και πάλι μπράβο σου και ξανά πάλι μπράβο σου. 'Ακούσατε και μάθετε το όλοι οι Σκαπανείς και οι Σκαπανίσσαι. Η Δημητρούλα

Γρηγορίου, ένα κοριτσάκι έπτά χρονών, Σκαπανίσσα με τά όλα της, τις προάλλες που γιόρταζε, άγόρασε 4 τεύχη της «Νεολαίας» και τά έμφορασε την άλλη μέρα σε 4 συμμαθήτριάς της, που δεν εύκολύνονται να την άγοράσουν. Κρίμα που δέ μάς γράφει τη διεύθυνσί της ή τό σχολείο στο όποιο φοιτά, για να πάμε να την συγχάρομε και αυτοπροσάπως. Μας γράφει: «... άντι να τις κεράσω καραμέλλες τους άγόρασα τη «Νεολαία» κι' εύχαριστηθήκαμε πίο πολύ». — Στ' άλλα γραμματάκια, των Σκαπανέων θ' άπαντήσωμε στο έπόμενο.

ΕΛΛΗΝΟΓΡΑΦΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤ. ΑΣΚΗΣΕΩΝ

Π. Γ. ΣΙΝΟΠΟΥΛΟΝ. Πύργον. Έγκρίνεται. — Γ. Α. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΑΚΗ. Γνωστόν τό αίνιγμα. — Γ. Α. ΖΑΡΓΙΕΛΗΝ. Μυτιλήνην. Έγκρίνεται τό πρώτον δικτυωτόν. — Χ. Ν. ΚΟΥΛΟΥΡΗΝ. Πειραιά. Έγράψαμε επανειλημμένως ότι τά μαύρα των σταυρολέων πρέπει να είναι ακορπίσματα. Το δικτυωτόν καλό. — Μ. Ε. ΜΑΤΣΑΚΗΝ. Πειραιά. Τι δεδομένα έχετε να σκεφθήτε ότι άμφιβάλλομεν για την πρωτοτυπία των άσκησών σας; Εάν είχαμε μία τέτοια ύποψια, δεν θά τάς έδημοσιεύαμε. Η παράλειψις της υπογραφής σας όφειλεται εις τεχνικούς λόγους τυπογραφικούς. — Κ. Α. ΜΠΟΥΝΑΤΣΟΥ. Ξυλόκαstron. Δουτούχ. Δεν είναι άρτιον τό σταυρολέωό σας. — Γ. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΝ. Ρέθυμνον. Έγκρίνεται. — Δ. ΤΣΩΝΗΝ. Πόλον. Αι λέξεις του σταυρολέου σας δεν είναι κατάλληλες (εστία, άκαρπο (υ) κλπ.). — Π. Α. ΦΑΡΡΗΝ. Θέρμον. Δεν παρουσιάζει ένδοιαφέρον τό πρόβλημά σας. — Κ. ΤΑΣΙΔΙΩΤΗΝ. Έγκρίνονται οι έρωτήσεις.

Ο. Γ. ΧΑΤΖΑΚΗΝ. 'Ηράκλειον. Το δικτυωτό αι λέξεις όχι άπολύτως έπιτυχώς και αυτό όφειλεται στο μέγεθος της άσκήσεως. Νά φτιάσετε μία άλλη με μικρότερες λέξεις. 'Ακροστιχίδας, προσωρινώς δεν δεχόμεθα. Όσο για τό κρυπτογραφικό, φαίνεται να δεν καταλάβατε τον μηχανισμό του, κατά τον όποιον κάθε ίδιο γραμμα περιστάνεται με τον ίδιο αριθμό. Νά δηγηθήτε από την λύσι. — Α. Π. ΚΑΚΚΙΝΙΩΤΗΝ. Έγράψατε: 'Όχι ακροστιχίδας... — Ι. Δ. ΧΑΤΖΗΝ. Έγκρίνεται ό ποταμόγυριφος. — ΑΝΤ. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΝ. Ένταύθα. Απορρίπτεται, έπειδή κυρίως τό σχήμα του είναι άκατάλληλον προς δημοσίευσιν. — Κ. Ι. ΚΑΓΙΑΝ. Γνωστά τά αίνιγματά σας. — ΕΥΤ. Ι. ΜΑΡΑΓΚΟΥΔΑΚΗΝ. Καλή ή γεωγραφική.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Για να είδικοποιηθήτε στη λύσι αίνιγμάτων και σταυρολέων προμηθευθήτε το 'Εγχειρίδιον Σταυρολέων. Περιέχει έκτός από οδηγίς για σταυρολέα πίνακα θεών, ήρώων, στρατηγών, βασιλέων, φιλοσόφων, ζώων, φυτών κ.τ.λ.. Κεντρ. βιβλιοπωλεία άρχ. 12. Έπαρχία εις γραμματέα. Έκδότην Έγχειρ. Στ. Κλεομένους 2, 'Αθήναι.

θονταν χάμω στην αυλή κι' έπαίξε με τ' άγόρια πεντόβολα ή σχολιάκι κι' ή μητέρα άπελπιζότανε μήπως ή κόρη της δεν θά γινότανε ποτέ μία καλή νοικοκυρούλα.

Θάλαια Καλλιγιάννη

ΑΜΥΝΤΗΡΙΑ ΕΜΠΟΔΙΑ

(Συνέχεια από τη σελίδα 175)

'Αλλά νέος πάλιν παράγων ένεφανίσθη' τά άρματα μάχης, τά όποία, προηγούμενα του πεζικού, τσάλαπατούν με τό βάρος των τά συρματοέγχαματα, τά ίσοπεδώνουν και άνοίγουν τον δρόμον εις τό πεζικόν. Διά την άντιμετώπισιν των άρμάτων, έκτός των χρησιμοποιουμένων όπλων της ένεργου άμύνης, προσετέθησαν κατ' ανάγκην και νέα στοιχεία εις τά άμυντήρια καλύμματα, ως οι σιδηροί πάσσαλοι, αι ύπόνοιμοι, αι παγίδες κλπ. Οι σιδηροί πάσσαλοι (σιδηροδοκοί έμπηγμένοι αρκετά βαθέως εις τό έδαφος) παρεμποδίζουν την προχώρησιν των άρμάτων, τά όποία έφ' όσον δεν δύνανται να τους ύπερβήθουν, αναγκάζονται να καταβύλλουν προσπαθειαν (τά βαρέα άρματα) να τους λυγίσουν και καθ' όλον αυτό τό διάστημα εύρίσκονται έκτεθειμένα εις τό πυρ των άντιαρματικών όπλων της άμύνης. Αι ύπόνοιμοι, τη βοηθεία πυροδοτικού μηχανήματος τοποθετημένου επί ένός πασσάλου, ανατινάσσονται άμα προσκρούση επ' αυτού τό άρμα, τό όποιον ούτω καταστρέφεται. Τέλος αι παγίδες είναι βαθείς λάκκοι καμουφλαρισμένοι. Τό άρμα, μη άντιλαμβανόμενον τον λάκκον και προχωρούν άνύποπτον, πέπτει έντός αυτού.

Σ. Ρς.

1937

ΤΑ ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΑ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΔΙΕΤΙΑΣ

Η 'Εθνική 'Οργάνωσις Νεολαίας συνεπλήρωσε σημερον την πρώτην διέτιαν από της έπίσημου ιδρύσεώς της και ήδη, υπό τους καλλιτέρους οίωνους, εισέρχεται εις τό Τρίτον έτος.

Μία σύγκρισις μεταξύ των άποτελεσμάτων της δράσεως και των κατακτήσεων του πρώτου και του δεύτερου έτους της ύπάρξεως της Ε.Ο.Ν. δεικνύει σαφώς ότι ή 'Εθνική Νεολαία άνδρουται, άναδεικνύεται και άνυψώνει την ζωήν της, κατακτώσα σταθερώς την 'Ελληνικήν ψυχήν, όπου και αν εύρίσκεται και ή.

Κατά τό πρώτον έτος ή δύναμις της Ε.Ο.Ν., εις έμφυχον υλικόν, άνήρχετο εις 230.000 άρρενας και 70.000 θήλεις. Κατά τάς έπίσημους στατιστικάς, ή δύναμις αυτή άλματωδώς ηύξησεν, άνελθούσα μέχρι του τέλους του μηνός Σεπτεμβρίου τρέχ. έτους εις 510.000 άρρενας και 240.000 θήλεις.

Κατά τό δεύτερον έτος έλειτούργησαν με ύποδειγματικήν τάξιν εις θαυμασίας τοποθεσίας 17 στρατόπεδα, εις τά όποία διήλθον τους θερινούς μήνας και έξεπαιδεύθησαν 7.500 μέλη. 'Επίσης έλειτούργησαν 30 κατασκηνώσεις, όπου διέμειναν και έξεπαιδεύθησαν 5.000 μέλη της Ε.Ο.Ν. 'Εγένοντο και 1.630 πορείαι, εις τάς όποίας μετέσχον 128.000 μέλη.

Καίτοι ή Ε.Ο.Ν.δεν είναι άθλητικόν Σωματεϊον άλλ' άσκει την άθλησιν χάριν της ύγείας και της ψυχγωγίας και της καλλιεργείας του άγωνιστικού πνεύματος μεταξύ των μελών της, έν τούτοις, παρ' όλα ταύτα και εις τό σημειον τουτο έπέτελεσε έργα σημαντικώτατα, τά όποία άποτελούν Ιστορικήν άφειτηρίαν διά την έξύψωσιν του 'Ελληνικού 'Αθλητισμού. Οι άθληταί της Ε.Ο.Ν. έσημείωσαν θαυμασίας κατακτήσεις εις τόν άθλητικόν στίβον. Η Ε.Ο.Ν. συνετέλεσεν εις τό να δημιουργηθί ή κίνησις διά να άναζήση τό 'Αρχαϊόν 'Ελληνικόν 'Αθλητικόν πνεύμα. Διεξήχθησαν 980 άθλητικοί άγώνες καθ' όλην την 'Ελλάδα. Κατ' αυτούς έσημειώθησαν έξαιρετικά έπίδοσις. Οι διοργανωθέντες εις τό Παναθηναϊκόν Στάδιον Πανελλήνιοι 'Αθλητικοί 'Αγώνες μεταξύ των Περιφερειακών Διοικήσεων Ε.Ο.Ν. άποτελέσαν σημαντικόν σταθμόν διά την άνύψωσιν και έξέλιξιν της άθλητικής κινήσεως του τόπου μας. Η 'Ανεμοπορία έξ έλλάδος της Ε.Ο.Ν., πρωτοεμφανισθείσα έν 'Ελλάδι δι' αυτής, παρουσιάζει άρτίαν όργάνωσιν, ησκήθησαν δε εις ταύτην 120 μέλη εις ειδικώς όργανωθείσαν κατασκηνώσιν έν τη νήσω Σκύρω. Τά ως άνω περι 'Ανεμοπορίας στατιστικά δεδομένα προέρχονται μόνον από τάς Περιφερειακάς Διοικήσεις 'Αρρένων και Θηλέων Πρωτεύουσας και Διοικήσεως 'Ανωάτων Σχολών. 'Ανάλογος επί του προκειμένου είναι ή εργασία, ήτις συντελείται εις τους ύπολοίπους Σχηματισμούς της Χώρας με έξαιρετικόν ένθουσιασμόν.

Η Ε.Ο.Ν. άνέλαβε πρωτοβουλίαν κοινωφελούς δράσεως καθ' όπασαν την Χώραν και προσέφερε τάς υπηρεσίας της διά των άπανταχού μελών της εις σοβαρά κοινωφελή έργα. Το σύνολον των ώρων της προσφερθείσης υπό των Φαλαγγιτών εργασίας άνέρχεται εις 516.000, αίτινες και διετεθήσαν εις έργα άναδασώσεως, άποεξηράνσεως έλών, εις άποστραγγιστικά έργα, ως έπίσης και διά την διάνοξιν ζωνών άσφαλείας δενδροφυτευμένων χώρων εναντίον πυρκαϊών και πλημμυρών. Η προσφερθείσα υπό των Φαλαγγιτών εργασία εις κοινωφελή έργα, μετρίως ύπολογιζομένη ως οικονομική άξία, έκτιμάται εις 20.000 δραχμάς. Έξ άλλου άνέλαβεν ή 'Οργάνωσις την πρωτοπορίαν διά την έπιτυχίαν του 'Εθνικού κηρύγματος της διά της έντατικής άγροκαλλιεργείας οικονομικής αύταρκείας της Χώρας. Παρεκλήρηθησαν δε, δωρεάν, παρ' ιδιωτών και Κοινοτήτων εις τους κατά τόπους Σχηματισμούς της Ε.Ο.Ν. 22.215 στρέμματα γαιών προς καλλιεργείαν.

Διά την 'Εθνικήν και ήθικην διαπαιδαγώγησιν και μόρφωσιν των μελών της κατεβλήθη έπίμονος και συστηματική προσπάθεια. Κατά τό δεύτερον έτος έγένοντο 16.752 μαθήματα 'Εθνικής και 'Ηθικής 'Αγωγής

1939

και 14.000 όμιλαιο γενικωτέρου έγκυκλοπαιδικού και παιδαγωγικού περιεχομένου.

Και διά την πρακτικήν μόρφωσιν και κατάρτισιν Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών έγένετο ιδιαιτέρα εργασία εις όλας τας Περιφερειακάς Διοικήσεις της Ε.Ο.Ν. Ούτω έξεπαιδεύθησαν εις γεωργικάς γνώσεις 3.250 μέλη. Εις την Οικοκυρικήν και Μαγειρικήν 1.500 Φαλαγγίτισσαι, εις την Χειροτεχνίαν 1.650, εις την Βρεφοκομικήν 160 Φαλαγγίτισσαι και εις την Μουσικήν 5.500 μέλη. Έπραγματοποιήθησαν επίσης 1.600 έκπαιδευτικά και μορφωτικά έπισκέψεις εις 'Ιδρύματα και Έργοστάσια. 'Ιδρύθησαν εις διαφόρους κατά τόπους Σχηματισμούς της Ε.Ο.Ν. 250 βιβλιοθήκαι, περιλαμβάνουσαι 15.000 τόμους βιβλίων.

Έγένοντο 462 κινηματογραφικά προβολαί ταινιών, ελλημενών από την ζωήν και την δράσιν της Ε.Ο.Ν. και των Φαλαγγιτών εις τό Στρατόπεδον «Ιωάννης Μεταξάς».

Κατά τό δεύτερον έτος ήργησεν ή λειτουργία του Ραδιοφωνικού Σταθμού της Ε.Ο.Ν. με καθημερινάς, από 6—8.30' έκπομπάς, πλουσίου ψυχαγωγικού και παιδαγωγικού προγράμματος.

Αι έκδόσεις της Ε.Ο.Ν. δια τά μέλη της ηύξηθησαν κατά τό δεύτερον έτος, κατά τό όποιον έξεδόθησαν 35 άυτοτελή φυλλάδια και διανεμήθησαν εις όλους τους Σχηματισμούς. Η έκδοσις του περιοδικού «Νεολαία» συνεχίζεται με έξαιρετικήν έπιτυχίαν. Η εβδομαδιαία κυκλοφορία του άνέρχεται εις 70.000 τεύχη.

Έδημιουργήθησαν έξ άλλου 170 χορωδία, εις τάς όποίας έλαβον μέρος και έξεπαιδεύθησαν 6.800 μέλη. 'Ιδρύθησαν επίσης 36 φιλαρμονικά και 16 όρχήστραι. Έδόθησαν 230 έπιτυχείς συναυλίας και 1.450 θεατρικά παραστάσεις, τάς όποίας παρηκολούθησαν 475.000 μέλη της 'Οργάνωσεως και 525.000 ιδιώται.

Έγένοντο 4.000 έκδρομαί, εις τάς όποίας συμμετέσχον 425.000 μέλη και έλειτούργησαν κατά τό δεύτερον έτος 215 ψυχαγωγικά των μελών της Ε.Ο.Ν. λέσχει, όπου εύρισκον εύχάριστον και γόνιμον ένασχόλησιν.

Τό έργον της Προνοίας της Ε.Ο.Ν. διά τά μέλη της, κατά τό δεύτερον έτος, έξεδηλώθη έντονώτερον και έξυμνητικώτερον. Ούτω μερίμνη της 'Οργάνωσεως ένοσηλεύθησαν 3.500 μέλη εις νοσοκομεία και κλινικάς. Κατεβλήθησαν διά νοσήλεια και φάρμακα 250.000 δραχμαί και έχορηγήθησαν βοηθήματα εις άπόρους δραχ. 170.000.

7.200 άνεργα μέλη της 'Οργάνωσεως έτοποθετήθησαν εις διαφόρους εργασίας και έξησφάλισαν, διά του ίδρώτος, τον άρτον των.

Διά την άποτελεσματικήν παροχήν πρώτων βοηθειών υπό Φαλαγγιτών και Φαλαγγιτισσών έγένετο πολύμηνος ειδική έκπαιδευσις, κατά την όποιαν έξεπαιδεύθησαν πλήρως 4.500 τραυματιοφορείς και 5.300 νοσοκόμοι. Διά την Παθητικήν 'Αεράμυναν έξεπαιδεύθησαν 5.100 οικοκυροσβέσταί, 900 άπολυμανταί και 700 άνιχνευταί, οίτινες και έλαβον, έπιτυχώς, μέρος εις άπάσας τάς γενομένας άσκήσεις Παθητικής 'Αεραμύνης υπό της 'Ανωτέρας Διοικήσεως 'Αντιαεροπορικής 'Αμύνης της Χώρας. Τά ως άνω στατιστικά δεδομένα προέρχονται επίσης εκ των Περιφερειακών Διοικήσεων Πρωτεύουσας και Διοικήσεως 'Ανωάτων Σχολών. 'Ανάλογος δε ειργάσθησαν και οι λοιποί Σχηματισμοί.

Τά άνωτέρω στατιστικά δεδομένα, από την σημειωθείσαν δράσιν της Ε.Ο.Ν. κατά τό δεύτερον έτος της, παρ' ότι άποτελούν απλήν μόνον σκιαγράφην του έπιτελεσθέντος μεγάλου έργου της, παρέχουν όμως ζωντανήν την εικόνα των 'Εθνικών και κοινωτικών έπιδύξεων της 'Εθνικής ταύτης 'Οργάνωσεως, ήτις, παρ' τό άρτισυστάτόν της παρουσιάζει ΣΗΜΑΝΤΙΚΗΝ ΚΑΡΠΟΦΟΡΟΝ ΔΡΑΣΙΝ, έφ' όλων των έκδηλώσεων και προσπαθειών της ΝΕΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ, που όργάνώνει και κατευθύνει εις τον 'Ιστορικόν δρόμον της, ΤΟ ΝΕΟΝ ΚΡΑΤΟΣ.

